

2024/1620

19.6.2024

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/1620

z dnia 31 maja 2024 r.

**w sprawie ustanowienia Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu
oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Doświadczenia związane ze stosowaniem obecnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które w dużym stopniu opierają się na wdrażaniu środków służących przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu krajowym, wskazują na niedociągnięcia nie tylko w odniesieniu do skutecznego funkcjonowania unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, ale również w odniesieniu do włączania do nich zaleceń międzynarodowych. Niedociągnięcia te prowadzą do pojawienia się nowych przeszkód w należyтым funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, zarówno ze względu na zagrożenia na rynku wewnętrznym, jak i zagrożenia zewnętrzne, na które rynek wewnętrzny jest narażony.
- (2) Transgraniczny charakter przestępstw i dochodów z przestępstw zagraża podejmowanym w ramach systemu finansowego Unii wysiłkom mającym na celu zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Wysiłki te należy nasilić na szczeblu unijnym poprzez utworzenie urzędu wspomagającego wdrażanie zharmonizowanych przepisów w tej dziedzinie. Ponadto taki urząd powinien przyjąć zharmonizowane podejście w celu wzmocnienia istniejących unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a w szczególności wzmocnienia nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz współpracy między jednostkami analityki finansowej. Podejście to powinno zmniejszyć rozbieżności w krajowych przepisach i praktykach nadzorczych oraz wprowadzić struktury, które w zdecydowany sposób sprzyjają sprawnemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, a zatem powinno opierać się na art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (3) Dlatego też należy ustanowić unijny Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (zwanego dalej „Urzędem”). Utworzenie Urzędu ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia skutecznego i odpowiedniego nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi, z którymi związane jest wysokie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, dla wzmocnienia wspólnego podejścia nadzorczego w odniesieniu do wszystkich innych podmiotów zobowiązanych oraz dla ułatwienia wspólnych analiz i współpracy między jednostkami analityki finansowej.
- (4) Niniejsze rozporządzenie jest częścią kompleksowego pakietu mającego na celu wzmocnienie unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Niniejsze rozporządzenie, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 ⁽³⁾, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624 ⁽⁴⁾ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1640 ⁽⁵⁾ będą stanowić ramy prawne

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 6.4.2022, s. 89.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 30 maja 2024 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz.U. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1640 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie mechanizmów, które państwa członkowskie powinny wprowadzić, mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 oraz zmieniająca i uchylająca dyrektywę (UE) 2015/849 (Dz.U. L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

określające wymogi w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które podmioty zobowiązane muszą spełnić, i stanowiące podstawę unijnych ram instytucjonalnych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

- (5) Aby nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu osiągnął skuteczny i jednolity poziom w całej Unii, konieczne jest przyznanie Urzędowi uprawnień obejmujących: bezpośredni nadzór nad określoną liczbą wybranych podmiotów zobowiązanych z sektora finansowego, w tym nad dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów; monitorowanie, analizę i wymianę informacji dotyczących ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wpływającego na rynek wewnętrzny; koordynację i nadzór zwierzchni nad podmiotami sprawującym nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze finansowym; koordynację i nadzór zwierzchni nad podmiotami sprawującymi nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze niefinansowym, w tym organami samorządu zawodowego, oraz koordynację i wsparcie jednostek analityki finansowej.
- (6) Połączenie zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich kompetencji w zakresie nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi, a także zapewnienie mechanizmu wsparcia i koordynacji dla jednostek analityki finansowej jest najważniejszym sposobem wprowadzenia nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz współpracy między jednostkami analityki finansowej na szczeblu unijnym. Urząd powinien zatem łączyć w sobie niezależność i wysoki poziom technicznej wiedzy specjalistycznej oraz powinien zostać ustanowiony zgodnie ze wspólnym oświadczeniem i wspólnym podejściem Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej z 19 lipca 2012 r. w sprawie zdecentralizowanych agencji.
- (7) Ustalenia dotyczące siedziby Urzędu powinny zostać określone w umowie w sprawie siedziby między Urzędem a państwem członkowskim, w którym znajduje się siedziba. Umowa w sprawie siedziby powinna określać warunki ustanowienia siedziby oraz przywileje nadawane Urzędowi i jego pracownikom przez państwo członkowskie. Umowa w sprawie siedziby powinna zostać zawarta, zanim Urząd rozpocznie działalność.
- (8) Przy wyborze siedziby Urzędu Parlament Europejski i Rada muszą zapewnić, aby z uwagi na charakter Urzędu lokalizacja zapewniała mu: pełne wykonywanie zadań i uprawnień; rekrutację wysoko wykwalifikowanego i wyspecjalizowanego personelu; oferowanie odpowiednich szkoleń w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; oraz w stosownych przypadkach – bliską współpracę z instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii; a także, aby uniknąć ryzyka utraty reputacji, Parlament Europejski i Rada muszą rozważyć, w oparciu o publicznie dostępne, istotne i porównywalne informacje, takie jak raporty Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF), w jaki sposób ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest odpowiednio uwzględniane w państwie członkowskim, w którym ma się znajdować siedziba. Ponadto przy wyborze siedziby Urzędu Parlament Europejski i Rada muszą uwzględnić następujące kryteria: zapewnienie, by lokalizacja umożliwiała rozpoczęcie przez Urząd działalności na miejscu w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; dostępność siedziby; istnienie odpowiednich placówek edukacyjnych dla dzieci członków personelu; stosowny dostęp do rynku pracy, zabezpieczenia społecznego i opieki medycznej dla dzieci i małżonków pracowników; oraz równowaga geograficzna. Mając na uwadze te kryteria, Urząd powinien mieć siedzibę w Frankfurt nad Menem w Niemczech.
- (9) Uprawnienia Urzędu powinny umożliwić mu poprawę – na różne sposoby – nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w Unii. W odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych Urząd powinien zapewnić na poziomie grupy zgodność z wymogami określonymi w ramach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz we wszelkich innych prawnie wiążących aktach Unii nakładających na instytucje finansowe obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Jeżeli chodzi o podmioty sprawujące nadzór finansowy, Urząd powinien w szczególności przeprowadzać okresowe przeglądy, aby zapewnić, by wszystkie podmioty sprawujące nadzór finansowy właściwie wykonywały swoje zadania. Powinien również badać systematyczne uchybienia w nadzorze wynikające z naruszeń, niestosowania lub nieprawidłowego stosowania prawa Unii. W odniesieniu do podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy, w tym w stosownych przypadkach organów samorządu zawodowego, Urząd powinien koordynować wzajemne oceny standardów i praktyk nadzorczych oraz zwracać się do podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy o zapewnienie przestrzegania wymogów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu będących w zakresie ich kompetencji. Urząd powinien mieć możliwość podejmowania działań w przypadku potencjalnych naruszeń lub niestosowania prawa Unii przez podmioty sprawujące nadzór niefinansowy, a jeżeli naruszenia te nie zostaną usunięte zgodnie z zaleceniami Urzędu, powinien on ostrzegać zainteresowanych kontrahentów podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy. Urząd powinien ułatwiać funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru ds.

przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zarówno w sektorze finansowym, jak i w sektorze niefinansowym. Ogólnie Urząd powinien przyczynić się do konwergencji praktyk nadzorczych i do promowania wysokich standardów nadzorczych. Ponadto Urząd powinien koordynować i wspierać przeprowadzanie wspólnych analiz przez jednostki analityki finansowej lub zwracać się o podjęcie wspólnych analiz, a także powinien udostępniać jednostkom analityki finansowej usługi informatyczne i usługi w zakresie sztucznej inteligencji w celu zwiększenia ich zdolności w zakresie analizy danych, jak i narzędzia bezpiecznej wymiany informacji, w tym za pośrednictwem hostingu FIU.net, specjalnego systemu informatycznego umożliwiającego jednostkom analityki finansowej współpracę i wymianę informacji między sobą oraz, w stosownych przypadkach, z ich odpowiednikami z państw trzecich i ze stronami trzecimi.

- (10) W celu wzmocnienia przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu Unii, poprawy jasności tych przepisów przy jednoczesnym zapewnieniu spójności z międzynarodowymi standardami i innymi przepisami oraz w celu zwiększenia skuteczności wdrażania środków przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym również w sektorze niefinansowym, konieczne jest ustanowienie koordynacyjnej roli Urzędu na poziomie Unii w odniesieniu do podmiotów zobowiązanych, zarówno w sektorze finansowym, jak i niefinansowym, w celu wspierania krajowych podmiotów sprawujących nadzór i promowania konwergencji praktyk nadzorczych. W związku z tym Urząd powinien być uprawniony do opracowywania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, do przyjmowania wytycznych, zaleceń i opinii, tak by w przypadku gdy nadzór pozostaje na poziomie krajowym, te same praktyki i standardy nadzorcze miały zastosowanie zasadniczo do wszystkich porównywalnych podmiotów. Ponadto należy powierzyć Urzędowi zadanie monitorowania i pomiaru stopnia konwergencji oraz spójnego stosowania wymogów prawnych i wysokich standardów nadzoru przez organy nadzorcze i podmioty zobowiązane. Ze względu na jego wysoce specjalistyczną wiedzę Urzędowi należy powierzyć zadanie opracowania metodyki nadzoru zgodnej z podejściem opartym na analizie ryzyka. Niektóre aspekty metodyki, które mogą obejmować zharmonizowane ilościowe poziomy odniesienia, takie jak podejście do klasyfikacji profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych, w tym ich profili ryzyka nieodłącznego i szczątkowego, należy szczegółowo określić w bezpośrednio stosowanych wiążących środkach regulacyjnych –w regulacyjnych lub wykonawczych standardach technicznych – uwzględniając ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach nadzoru ostrożnościowego, aby zapewnić skuteczną interakcję między nadzorem w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a nadzorem ostrożnościowym. Inne aspekty metodyki, które wymagają szerszej swobody decyzyjnej podmiotów sprawujących nadzór, takie jak podejście do oceny mechanizmów kontroli wewnętrznej w podmiotach zobowiązanych, powinny być przedmiotem niewiązujących wytycznych, zaleceń i opinii Urzędu. Zharmonizowana metodyka nadzoru powinna należycie uwzględniać, a w stosownych przypadkach wykorzystywać istniejące metodyki nadzoru dotyczące innych aspektów nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi z sektora finansowego, w szczególności w przypadku interakcji między nadzorem nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a nadzorem ostrożnościowym. W szczególności metodyka nadzoru, którą opracuje Urząd, powinna uzupełniać wytyczne i inne instrumenty opracowane przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽⁶⁾, określające szczegółowo podejście organów nadzoru ostrożnościowego do uwzględniania ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w nadzorze ostrożnościowym, aby zapewnić skuteczną interakcję między nadzorem ostrożnościowym a nadzorem nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Zharmonizowana metodyka nadzoru umożliwiłaby również opracowanie wspólnych narzędzi nadzorczych na potrzeby interakcji z podmiotami zobowiązanymi i wniosków o udostępnienie danych od tych podmiotów w całym systemie nadzoru. Urząd powinien być w stanie koordynować opracowywanie takich narzędzi w formie ustrukturyzowanych kwestionariuszy, dostępnych online lub offline, i zintegrowanych w ramach jednej platformy interakcji z podmiotami zobowiązanymi oraz między podmiotami sprawującymi nadzór w ramach systemu. Platforma taka nie tylko ułatwiłaby procesy nadzorcze i zharmonizowane podejścia nadzorcze, ale również pozwoliłaby uniknąć powielania wymogów sprawozdawczych i nakładania nadmiernych obciążeń na podmioty zobowiązane podlegające nadzorowi zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym.
- (11) Rozszerzenie definicji przestępstw źródłowych związanych z praniem pieniędzy o niewdrożenie ukierunkowanych sankcji finansowych i uchylanie się od nich wymaga lepszego zrozumienia zagrożeń i podatności na zagrożenia w tym obszarze na poziomie podmiotów zobowiązanych, podmiotów sprawujących nadzór i Unii. Wykonując swoje zadania nadzorcze w odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych, Urząd powinien zatem zapewnić, aby podmioty te posiadały odpowiednie systemy wdrażania wymogów związanych z ukierunkowanymi sankcjami finansowymi. Podobnie, z uwagi na swoją centralną rolę w zorganizowaniu skutecznego systemu nadzoru na całym rynku wewnętrznym, Urząd powinien wspierać konwergencję praktyk nadzorczych w tym obszarze, aby zapewnić odpowiedni nadzór zwierzchni nad przestrzeganiem przez instytucje kredytowe i instytucje finansowe wymogów związanych z wdrażaniem ukierunkowanych sankcji finansowych. Informacje gromadzone w ramach zadań Urzędu w zakresie nadzoru i konwergencji stanowią źródło wiedzy Unii na temat ryzyka związanego z niewdrożeniem ukierunkowanych sankcji finansowych i uchylaniem się od nich oraz mogą przyczynić się do

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

określenia skutecznych środków ograniczających ryzyko. W tym celu Urząd powinien wykorzystać swoje doświadczenie i wiedzę z myślą o opracowaniu oceny ryzyka na szczeblu Unii w odniesieniu do niewdrożenia ukierunkowanych sankcji finansowych i uchylania się od nich.

- (12) Należy powierzyć Urzędowi uprawnienia do opracowywania projektów regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia zharmonizowanego zbioru przepisów ustanowionego w rozporządzeniu (UE) 2023/1113, rozporządzeniu (UE) 2024/1624 i w dyrektywie (UE) 2024/1640. Należy powierzyć Komisji uprawnienia do zatwierdzania projektów regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu nadania im wiążącej mocy prawnej.
- (13) Należy powierzyć Urzędowi uprawnienia do opracowywania projektów wykonawczych standardów technicznych, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna mieć uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE.
- (14) Zmiany projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych powinny być możliwe jedynie w sytuacjach nadzwyczajnych, ponieważ to Urząd jest podmiotem w bezpośredniej styczności z ramami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i ma o nich najlepszą wiedzę. Aby zapewnić sprawną i szybką procedurę przyjmowania tych standardów, należy określić termin, w którym Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie ich zatwierdzenia.
- (15) W procesie opracowywania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń skierowanych do podmiotów zobowiązanych, podmiotów sprawujących nadzór lub jednostek analityki finansowej Urząd powinien co do zasady przeprowadzać otwarte konsultacje publiczne, chyba że te konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu danych środków lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem sprawy. Konsultacje publiczne powinny być prowadzone w celu przeanalizowania potencjalnych kosztów i korzyści nowych środków oraz wymogów, które są wprowadzane, a także z myślą o tym, aby wszystkie zainteresowane strony, w tym inne organy Unii, których kompetencji może to dotyczyć, miały możliwość zgłaszania uwag i zaleceń. Ponieważ rola społeczeństwa obywatelskiego, w tym środowisk akademickich, dziennikarzy śledczych i organizacji pozarządowych, na przestrzeni lat okazała się nader ważna w kwestii identyfikowania schematów przestępczych i sposobów wzmacniania unijnych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu zapobiegania wykorzystywaniu rynku wewnętrznego dla celów przestępczych, Urząd powinien zwracać szczególną uwagę na wkład społeczeństwa obywatelskiego. Urząd powinien zapewnić odpowiednie zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i aktywnie zachęcać je do przedstawiania opinii w procesie kształtowania polityki.
- (16) Ponieważ nie istnieją wystarczająco skuteczne mechanizmy postępowania w przypadku incydentów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmujących aspekty transgraniczne, konieczne jest wprowadzenie zintegrowanego systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu Unii, zapewniającego stosowanie – w sposób spójny i przy zachowaniu wysokiej jakości – metodyki nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz sprzyjającego współpracy między wszystkimi odpowiednimi właściwymi organami. Z tych powodów Urząd i krajowe podmioty sprawujące nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu razem powinny stanowić filary systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. System nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinien opierać się na wzajemnym zaufaniu i współpracy w dobrej wierze, w tym na wymianie informacji i danych związanych z nadzorem, aby umożliwić Urzędowi i organom nadzorczym skuteczne wykonywanie ich zadań. System nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu byłby korzystny dla organów nadzorczych w przypadku szczególnych wyzwań, na przykład w związku z podwyższonym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub w związku z brakiem zasobów, ponieważ w ramach tego systemu wzajemna pomoc powinna być dostępna na wniosek zainteresowanego organu. Wzajemna pomoc mogłaby również obejmować wymianę i oddelegowanie personelu, działania szkoleniowe i wymianę najlepszych praktyk. Ponadto Komisja mogłaby zapewnić państwom członkowskim wsparcie techniczne na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240⁽⁷⁾, aby promować reformy mające na celu wzmocnienie walki z praniem pieniędzy.
- (17) Zważywszy na istotną rolę przeglądów tematycznych w nadzorze nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w całej Unii, które to przeglądy umożliwiają określenie i porównanie ekspozycji na ryzyko w odniesieniu do nadzorowanych podmiotów zobowiązanych, oraz z uwagi na fakt, że obecnie podmioty

(7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 z dnia 10 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 1).

sprawujące nadzór w różnych państwach członkowskich nie czerpią korzyści z tych przeglądów, konieczne jest, by Urząd zidentyfikował krajowe przeglądy tematyczne o podobnym zakresie i podobnych ramach czasowych oraz zapewnił ich koordynację na szczeblu Unii. Aby uniknąć ewentualnych sprzecznych komunikatów w kontaktach z podmiotami nadzorowanymi, rola koordynacyjna Urzędu powinna ograniczać się do kontaktów z odpowiednimi organami nadzorczymi i nie powinna obejmować bezpośrednich kontaktów z niewybranymi podmiotami zobowiązanymi. Z tego samego powodu Urząd powinien zbadać możliwość zharmonizowania lub zsynchronizowania ram czasowych krajowych przeglądów tematycznych oraz ułatwić wszelkie działania, które właściwe organy nadzorcze mogą chcieć przeprowadzić wspólnie lub w inny sposób.

- (18) Efektywne wykorzystanie danych prowadzi do lepszego monitorowania i zapewnienia przestrzegania przepisów przez podmioty zobowiązane. Dlatego też zarówno bezpośredni, jak i pośredni nadzór sprawowany przez Urząd i organy nadzorcze nad wszystkimi podmiotami zobowiązanymi w całym systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinien opierać się na szybkim dostępie do odpowiednich danych i informacji na temat samych podmiotów zobowiązanych oraz podejmowanych wobec nich działań nadzorczych i stosowanych wobec nich środków nadzorczych, z zastrzeżeniem ograniczonych w czasie okresów przechowywania danych zgodnie z obowiązującymi ramami ochrony danych. W tym celu, biorąc pod uwagę poufność informacji i potrzebę ich szczególnej ochrony, Urząd powinien stworzyć centralną bazę danych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zawierającą informacje zbierane od wszystkich organów nadzorczych i w razie konieczności powinien udostępniać takie informacje na miarę potrzeb informacyjnych organowi nadzorcemu i organom spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w ramach systemu, zapewniając przy tym zachowanie poufności. Zgromadzone dane powinny również obejmować odpowiednie aspekty procedury cofnięcia zezwolenia oraz oceny kompetencji i reputacji udziałowców lub akcjonariuszy lub członków organów zarządzających poszczególnych podmiotów zobowiązanych, ponieważ umożliwiłoby to organom nadzorczym i organom spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu należyte uwzględnienie – w odniesieniu do konkretnych podmiotów i osób – ewentualnych uchybień, które mogły wystąpić w innych państwach członkowskich. Baza danych powinna również zawierać informacje statystyczne dotyczące organów nadzorczych i jednostek analityki finansowej. Wszystkie zgromadzone dane i informacje umożliwiłyby Urzędowi skuteczny nadzór nad należytym funkcjonowaniem i skutecznością systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Informacje z bazy danych umożliwiłyby także Urzędowi terminowe reagowanie na potencjalne uchybienia i przypadki nieprzestrzegania przepisów przez niewybrane podmioty zobowiązane. W trosce o to, aby baza danych zawierała wszystkie istotne informacje dostępne w całym systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, organy nadzorcze powinny mieć możliwość przekazywania innych kategorii danych oprócz tych, które są bezpośrednio przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. W tym samym duchu Urząd, który zarządza bazą danych i analizuje przedłożone dane, byłby najbardziej kompetentny do określenia, o jakie dodatkowe punkty danych lub kategorie danych można by zwrócić się do organów nadzorczych w celu poprawy efektywności bazy danych. Aby pomóc w tworzeniu, przechowywaniu i wykorzystywaniu spójnego i uporządkowanego zbioru danych, konieczne jest doprecyzowanie formatu, procedur, terminów i innych szczegółów dotyczących zakresu i charakteru danych, które mają być przekazywane do bazy danych. W tym celu Urząd powinien opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych i przedłożyć je Komisji. Specyfikacje zawarte w regulacyjnych standardach technicznych określałyby odpowiedni poziom szczegółowości w odniesieniu do konkretnych kategorii informacji, które mają być przekazywane w odniesieniu do różnych rodzajów działalności nadzorczej lub kategorii podmiotów zobowiązanych. Dane gromadzone w odniesieniu do podmiotów zobowiązanych z sektora niefinansowego powinny uwzględniać zasadę proporcjonalności i mandat Urzędu w sektorze niefinansowym. Ponadto, biorąc pod uwagę, że Urząd po raz pierwszy wprowadziłby nadzór na szczeblu Unii w sektorze niefinansowym oraz że dyrektywa (UE) 2024/1640 wymaga dostosowań w krajowych ramach instytucjonalnych dotyczących nadzoru, które należy transponować, należy przewidzieć wystarczający okres na przygotowanie włączenia do bazy danych informacji pochodzących od organów nadzorczych w sektorze niefinansowym. Zatem dane z sektora niefinansowego powinny być przekazane do bazy danych przed upływem czterech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, czyli rok po terminie transpozycji dyrektywy (UE) 2024/1640. Organ nadzorczy w sektorze niefinansowym powinien jednak mieć możliwość przekazywania tych danych na zasadzie dobrowolności przed tą datą. Dane osobowe przetwarzane w kontekście bazy danych powinny być przechowywane przez okres do dziesięciu lat od daty ich pobrania przez Urząd. Taki okres przechowywania danych jest absolutnie niezbędny i proporcjonalny do celów działań nadzorczych prowadzonych przez Urząd i organy nadzorcze. Długość okresu przechowywania danych gwarantuje również, że Urząd i organy nadzorcze będą miały dostęp do niezbędnych informacji na temat oceny ryzyka, działalności gospodarczej, istniejących mechanizmów kontroli poszczególnych podmiotów zobowiązanych i naruszeń, jakich dopuściły się te podmioty zobowiązane, w celu wykonywania swoich obowiązków, co wymaga od nich dostępu do informacji związanych z daną sprawą przez dłuższy okres. Taki okres przechowywania danych jest konieczny, ponieważ organy nadzorcze powinny brać pod uwagę m.in. powagę, czas trwania i powtarzalność naruszenia, aby określić poziom sankcji lub środków, jakie należy zastosować, co wymaga analizy informacji związanych z daną sprawą w dłuższym okresie odniesienia. Taki czas trwania okresu przechowywania danych jest również konieczny w odniesieniu do informacji wynikających z ocen kompetencji i reputacji udziałowców lub akcjonariuszy lub członków organu zarządzającego, aby organy nadzorcze dysponowały wystarczającymi informacjami i mogły ocenić, czy cieszą się oni nieposzlakowaną opinią, czy działają uczciwie oraz czy posiadają wiedzę, w tym wiedzę specjalistyczną, niezbędne do wykonywania swoich funkcji, a także aby zapewnić stałe monitorowanie spełniania tych warunków zgodnie z wymogami dyrektywy (UE) 2024/1640. Dane osobowe powinny być usuwane, jeżeli ich przechowywanie nie jest już konieczne. Ze względu na

cel bazy danych i wykorzystanie zawartych w niej informacji przez poszczególnych uczestników systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu nie powinna ona zawierać żadnych danych objętych prawniczą tajemnicą zawodową.

- (19) W celu zapewnienia bardziej skutecznej i mniej rozproszonej ochrony ram finansowych Unii ograniczoną liczbę podmiotów zobowiązanych stwarzających największe ryzyko należy objąć bezpośrednim nadzorem Urzędu. Ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie jest proporcjonalne do wielkości nadzorowanych podmiotów, dlatego należy zastosować inne kryteria w celu zidentyfikowania podmiotów stwarzających największe ryzyko. W szczególności należy wziąć pod uwagę dwie kategorie: transgraniczne instytucje kredytowe i instytucje finansowe wysokiego ryzyka prowadzące działalność w znacznej liczbie państw członkowskich, wybierane okresowo; oraz, w wyjątkowych przypadkach, każdy podmiot, który dopuścił się istotnych naruszeń obowiązujących wymogów, a na naruszenia te właściwy dla niego krajowy podmiot sprawujący nadzór nie zareagował w wystarczającym stopniu lub w odpowiednim czasie. W takich wyjątkowych przypadkach Urząd albo podmioty sprawujące nadzór finansowy powinny mieć możliwość wystąpienia o przeniesienie nadzoru ze szczebla krajowego na unijny, odpowiednio uzasadniając taki wniosek. Jeżeli takie wnioski o przeniesienie są składane przez Urząd, powinny być rozpatrywane przez Komisję i zatwierdzane lub odrzucane na podstawie oficjalnej decyzji z uwzględnieniem przedstawionego uzasadnienia. Jeżeli takie wnioski o przeniesienie są przedkładane Urzędowi przez podmioty sprawujące nadzór finansowy i wiążą się z dobrowolnym przekazaniem zadań i uprawnień, Urząd powinien decydować o konieczności przeniesienia oraz przejąć bezpośredni nadzór nad danym podmiotem zobowiązanym lub daną grupą, jeżeli uzna, że wymagają tego interesy Unii i integralność systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Wszystkie podmioty, w odniesieniu do których Urząd wykonywałby bezpośrednie uprawnienia nadzorcze, należą do kategorii wybranych podmiotów zobowiązanych.
- (20) Instytucje kredytowe i instytucje finansowe lub grupy instytucji kredytowych i finansowych, które zaliczono do pierwszej kategorii, powinny być przedmiotem oceny co trzy lata na podstawie połączonych obiektywnych kryteriów związanych z ich obecnością w wielu państwach członkowskich i ich działalnością transgraniczną oraz kryteriów związanych z ich profilem ryzyka dotyczącego prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Jedynie instytucje kredytowe lub finansowe bądź grupy instytucji kredytowych lub instytucji finansowych, które są obecne w znacznej liczbie państw członkowskich, niezależnie od tego, czy prowadzą działalność za pośrednictwem zakładów czy w ramach swobody świadczenia usług w państwach członkowskich, i w odniesieniu do których nadzór na szczeblu Unii byłby zatem bardziej odpowiedni, powinny być objęte procedurą wyboru.
- (21) Okresowa ocena profilu ryzyka instytucji kredytowych i instytucji finansowych w celu wyboru do bezpośredniego nadzoru powinna opierać się na danych przekazanych przez podmioty sprawujące nadzór finansowy, a w przypadku już wybranych podmiotów zobowiązanych – przez Urząd. Ponadto Urząd powinien zapewnić zharmonizowane stosowanie metodyki przez podmioty sprawujące nadzór finansowy oraz koordynację oceny profilu ryzyka podmiotów na poziomie grupy. Wykonawczy standard techniczny powinien określać odpowiednie role Urzędu i podmiotów sprawujących nadzór finansowy w procesie oceny. Urząd powinien zapewnić spójność, w stosownych przypadkach, między metodyką oceny profilu ryzyka na potrzeby procedury wyboru na mocy niniejszego rozporządzenia a metodyką harmonizacji oceny profili ryzyka nieodłącznego i ryzyka szcztkowego podmiotów zobowiązanych na szczeblu krajowym, które to metodyki mają zostać opracowane w ramach regulacyjnych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 40 ust. 2 dyrektywy (UE) 2024/1640.
- (22) Z uwagi na dużą różnorodność sposobów, w jakie organy krajowe podchodzą do oceny profilu ryzyka szcztkowego podmiotów zobowiązanych, proces opracowywania przepisów dotyczących udoskonalonej i szczegółowej zharmonizowanej metodyki umożliwiającej ocenę ryzyka szcztkowego o porównywalnych wynikach zmienia się i powinien rozpocząć się jak najszybciej na podstawie prac przeprowadzonych przez EUNB. W związku z tym metody kategoryzacji ryzyka szcztkowego, które mają zostać przyjęte w celu pierwszej identyfikacji wybranych podmiotów zobowiązanych, powinny być prostsze i ujednoclić różne sposoby podejścia stosowane na szczeblu krajowym. Urząd powinien dokonywać przeglądu swojej metodyki co trzy lata, uwzględniając rozwój stosownej wiedzy.
- (23) Ostateczne kryterium wyboru powinno zapewniać równe warunki działania wśród bezpośrednio nadzorowanych podmiotów zobowiązanych i w tym celu nie należy pozostawiać Urzędowi ani organom nadzorczym żadnej swobody przy podejmowaniu decyzji w sprawie wykazu podmiotów zobowiązanych, które mają podlegać bezpośredniemu nadzorowi. W związku z tym, jeżeli dany oceniany podmiot zobowiązany prowadzi działalność transgraniczną i należy do kategorii wysokiego ryzyka zgodnie ze zharmonizowaną metodyką, należy go uznać za wybrany podmiot zobowiązany.
- (24) Aby zapewnić przejrzystość i jasność odpowiednim instytucjom, Urząd powinien opublikować wykaz wybranych podmiotów zobowiązanych w ciągu sześciu miesięcy od rozpoczęcia okresu selekcji, po sprawdzeniu zgodności informacji przekazanych przez podmioty sprawujące nadzór finansowy z kryteriami działalności transgranicznej i metodyką określania profilu ryzyka. Dlatego istotne jest, by na początku każdego okresu selekcji odpowiednie podmioty sprawujące nadzór finansowy oraz, w razie potrzeby, same podmioty zobowiązane przedstawiały Urzędowi aktualne informacje statystyczne w celu określenia wykazu instytucji finansowych kwalifikujących się do oceny zgodnie z wejściowymi kryteriami oceny dotyczącymi ich działalności transgranicznej. W tym kontekście

podmioty sprawujące nadzór finansowy powinny informować Urząd o kategorii profilu ryzyka, do której w ramach ich jurysdykcji zalicza się dana instytucja finansowa, zgodnie z metodyką określoną w regulacyjnych standardach technicznych. Urząd powinien następnie rozpocząć bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi sześć miesięcy po opublikowaniu tego wykazu. Czas ten jest potrzebny na odpowiednie przygotowanie przeniesienia zadań nadzorczych ze szczebla krajowego na unijny, w tym na utworzenie wspólnego zespołu nadzorczego i przyjęcie stosownych ustaleń roboczych z odpowiednimi podmiotami sprawującymi nadzór finansowy.

- (25) Aby zapewnić pewność prawa i równe warunki działania wybranym podmiotom zobowiązanym, każdy wybrany podmiot zobowiązany powinien pozostawać pod bezpośrednim nadzorem Urzędu przez co najmniej trzy lata, nawet jeżeli po wyborze i w ciągu tych trzech lat wybrany podmiot zobowiązany przestanie spełniać którekolwiek z kryteriów dotyczących działalności transgranicznej lub ryzyka, np. z powodu potencjalnego zaprzestania, konsolidacji, rozwoju lub realokacji działalności prowadzonej za pośrednictwem zakładów lub w ramach swobody świadczenia usług. Urząd powinien również zapewnić, by wybrane podmioty zobowiązane i ich organy nadzorcze poświęcały wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do przeniesienia nadzoru ze szczebla krajowego na unijny. Dlatego każda kolejna selekcja powinna rozpoczynać się 12 miesięcy przed datą zakończenia trzyletniego okresu nadzoru nad poprzednio wybranymi podmiotami zobowiązanymi.
- (26) Urząd powinien nadzorować podmioty zobowiązane w sektorze finansowym o wysokim profilu ryzyka, jeżeli podmioty te prowadzą działalność w co najmniej sześciu państwach członkowskich, czy to za pośrednictwem zakładów czy też w ramach swobody świadczenia usług w Unii. W takich przypadkach nadzór na szczeblu Unii ze strony Urzędu wniosłby znaczną wartość dodaną w porównaniu z rozdrobnionym nadzorem między państwem członkowskim pochodzenia i przyjmującym państwem członkowskim, ponieważ wyeliminowałby konieczność koordynowania i dostosowywania środków podejmowanych w odniesieniu do różnych części tej samej grupy przez krajowe podmioty sprawujące nadzór w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim. Aby zapewnić jednolity nadzór nad grupami i bardziej szczegółową analizę ryzyka ocenianych podmiotów transgranicznych, ocenę ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu przez podmioty zobowiązane, które są częścią grupy, należy zawsze przeprowadzać na poziomie grupy, czego wynikiem będzie jednolity wskaźnik ryzyka dla całej grupy, który należy uwzględnić na potrzeby wyboru. Całą grupę należy następnie uznać za wybrany podmiot zobowiązany. Chociaż dokładna liczba podmiotów, które mogą spełniać kryteria dotyczące ryzyka i działalności transgranicznej w odniesieniu do bezpośredniego nadzoru, jest różnicowana i zależy od modelu biznesowego tych podmiotów oraz ich profilu ryzyka prania pieniędzy w momencie dokonywania oceny, konieczne jest zapewnienie optymalnego, progresywnego i dynamicznego podziału kompetencji między Unię a organy krajowe w pierwszej fazie istnienia Urzędu. Aby zapewnić wystarczającą liczbę i odpowiedni zakres rodzajów grup i podmiotów wysokiego ryzyka nadzorowanych na szczeblu Unii, Urząd powinien dysponować wystarczającymi zasobami, aby móc jednocześnie nadzorować do 40 grup i podmiotów przynajmniej podczas pierwszej procedury wyboru. W przypadku gdy ponad 40 podmiotów kwalifikowałoby się do bezpośredniego nadzoru ze względu na ich wysoki profil ryzyka, Urząd powinien wybrać spośród nich 40 podmiotów działających za pośrednictwem zakładów lub w ramach swobody świadczenia usług w największej liczbie państw członkowskich. W przypadku gdy kryterium to nie jest wystarczające do wybrania 40 podmiotów, w szczególności gdy kilka podmiotów zobowiązanych prowadzi działalność w tej samej liczbie państw członkowskich – na przykład podmioty nr 39, 40 i 41 prowadzą działalność w tej samej liczbie państw członkowskich – Urząd powinien być w stanie dokonać rozróżnienia między nimi i wybrać te podmioty, które mają najwyższy stosunek wolumenu transakcji z państwami trzecimi do całkowitego wolumenu transakcji. W kolejnych procedurach wyboru, w oparciu o doświadczenia w zakresie nadzoru zdobyte podczas pierwszej procedury wyboru, korzystne byłoby zwiększenie liczby podmiotów podlegających nadzorowi Urzędu, a także objęcie przez Urząd nadzoru nad całym rynkiem wewnętrznym. W tym celu, w przypadku gdy ponad 40 podmiotów kwalifikowałoby się do bezpośredniego nadzoru ze względu na ich wysoki profil ryzyka, Urząd, w porozumieniu z organami nadzorczymi, powinien mieć możliwość wyrażenia zgody na nadzorowanie określonej liczby podmiotów lub grup większej niż 40. Podejmując decyzję w sprawie konkretnej liczby, Urząd powinien uwzględnić swoje zasoby własne i zdolność do przekierowania lub dodatkowego zatrudnienia niezbędnej liczby pracowników nadzoru i pracowników pomocniczych oraz powinien zapewnić, aby zwiększenie zasobów finansowych i ludzkich było możliwe. Jednocześnie objęcie nadzorem całego rynku wewnętrznego można by zapewnić poprzez nadzorowanie co najmniej jednego podmiotu z każdego państwa członkowskiego. W państwach członkowskich, w których w wyniku regularnej procedury wyboru nie zidentyfikowano żadnego podmiotu, w celu wyboru jednego podmiotu należy zastosować metodykę określania ryzyka przewidzianą na potrzeby procedury wyboru, w tym kryteria wyboru między kilkoma podmiotami o wysokim profilu ryzyka.
- (27) Odpowiednie podmioty zaangażowane w stosowanie ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinny współpracować ze sobą zgodnie z obowiązkiem lojalnej współpracy zapisanym w Traktatach. W celu zapewnienia, aby system nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu składający się z Urzędu i organów nadzorczych funkcjonował jako zintegrowany mechanizm oraz aby ryzyka specyficzne dla danej jurysdykcji oraz wiedza specjalistyczna lokalnych organów nadzorczych były należycie uwzględniane i dobrze wykorzystywane, bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi powinien być prowadzony w formie wspólnych zespołów nadzorczych i, w stosownych przypadkach, specjalnych zespołów ds. kontroli na miejscu. Zespołami tymi powinien kierować pracownik Urzędu koordynujący wszystkie działania nadzorcze zespołu (zwany dalej „koordynatorem wspólnego zespołu

nadzorczo”). Koordynator wspólnego zespołu nadzorczego i inni pracownicy Urzędu przydzieleni do wspólnego zespołu nadzorczego powinni pracować w siedzibie Urzędu, ale powinni mieć możliwość wykonywania swoich codziennych zadań i działań nadzorczych w każdym państwie członkowskim, w którym wybrany podmiot zobowiązany prowadzi działalność. W tym celu podmioty sprawujące nadzór finansowy powinny pomagać w zapewnieniu sprawnej i elastycznej organizacji pracy wszystkim członkom wspólnego zespołu nadzorczego. Urząd powinien być odpowiedzialny za ustanowienie i skład wspólnego zespołu nadzorczego, a lokalne podmioty sprawujące nadzór uczestniczące w nadzorze nad danym podmiotem powinny zapewnić, by do zespołu wyznaczono wystarczającą liczbę pracowników, biorąc pod uwagę profil ryzyka wybranego podmiotu zobowiązanego w ich jurysdykcji, a także jego ogólny wolumen działalności. Każdy podmiot sprawujący nadzór zaangażowany w nadzór nad grupą powinien wyznaczyć członka do wspólnego zespołu nadzorczego. Jednak w przypadkach gdy ryzyko związane z działalnością podmiotu zobowiązanego jest niskie w danym państwie członkowskim, podmiot sprawujący nadzór finansowy w tym państwie członkowskim, w porozumieniu z koordynatorem wspólnego zespołu nadzorczego, powinien mieć możliwość niewyznaczenia członka do wspólnego zespołu nadzorczego. Jeżeli nikogo nie wyznaczono do wspólnego zespołu nadzorczego, odpowiedni podmiot sprawujący nadzór finansowy powinien posiadać punkt kontaktowy w zakresie spraw i obowiązków dotyczących wspólnego zespołu nadzorczego.

- (28) Aby zapewnić, by Urząd mógł skutecznie wypełniać swoje obowiązki nadzorcze wobec wybranych podmiotów zobowiązanych, powinien móc uzyskiwać wszelkie dokumenty wewnętrzne i informacje niezbędne do wykonywania swoich zadań oraz posiadać w tym celu ogólne uprawnienia dochodzeniowe przyznane wszystkim organom nadzorczym na mocy krajowego prawa administracyjnego. W tym celu Urząd powinien mieć możliwość kierowania wniosków o udzielenie informacji do wybranego podmiotu zobowiązanego, osób fizycznych przez niego zatrudnionych, należących do niego osób prawnych oraz do stron, z którymi zawarł umowy, takich jak: sam podmiot zobowiązany lub dowolna osoba prawna w ramach podmiotu zobowiązanego; pracownicy podmiotu zobowiązanego i osoby na porównywalnych stanowiskach, w tym agenci i dystrybutorzy; wykonawcy zewnętrzni oraz osoby trzecie, którym wybrany podmiot zobowiązany zlecił prowadzenie swojej działalności na zasadzie outsourcingu.
- (29) Urząd powinien być uprawniony do żądania podjęcia wewnętrznych działań przez dany podmiot w celu zapewnienia większej zgodności podmiotów zobowiązanych z ramami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym do żądania wzmocnienia procedur wewnętrznych i zmian w strukturze zarządzania, aż po odwoływanie członków organu zarządzającego, bez uszczerbku dla uprawnień innych odpowiednich organów nadzorczych właściwych dla tego samego wybranego podmiotu zobowiązanego. Po stwierdzeniu nieprzestrzegania lub częściowego przestrzegania obowiązujących wymogów przez wybrany podmiot zobowiązany Urząd powinien mieć możliwość zastosowania szczególnych środków lub procedur w stosunku do poszczególnych klientów lub kategorii klientów, którzy stwarzają wysokie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Regularnym elementem takiego nadzoru powinny być kontrole na miejscu, które mogłyby być prowadzone przez specjalne zespoły. Jeżeli konkretny rodzaj kontroli na miejscu, na przykład w odniesieniu do osoby fizycznej, w przypadku której lokal przedsiębiorstwa jest jednocześnie lokalem prywatnym, wymaga zezwolenia od krajowego organu sądowego, Urząd powinien wystąpić o takie zezwolenie.
- (30) Urząd powinien posiadać pełen zakres uprawnień nadzorczych w stosunku do bezpośrednio nadzorowanych podmiotów, tak by zapewnić zgodność z obowiązującymi wymogami. Uprawnienia te powinny mieć zastosowanie w przypadkach, gdy wybrany podmiot zobowiązany nie spełnia wymogów, gdy spełnienie niektórych wymogów jest mało prawdopodobne, jak również gdy procedury wewnętrzne i mechanizmy kontroli wewnętrznej nie są odpowiednie dla zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, na jakie narażony jest wybrany podmiot zobowiązany. Wykonywanie tych uprawnień mogłoby odbywać się w drodze wiążących decyzji kierowanych do poszczególnych wybranych podmiotów zobowiązanych.
- (31) Oprócz uprawnień nadzorczych w zakresie stosowania środków administracyjnych oraz w celu zapewnienia przestrzegania przepisów, w przypadku naruszenia bezpośrednio obowiązujących wymogów, Urząd powinien mieć możliwość nakładania na wybrane podmioty zobowiązane kar pieniężnych. W przypadku poważnych, powtarzających się lub systematycznych naruszeń Urząd powinien zawsze stosować kary pieniężne. Kary te powinny być proporcjonalne i zniechęcające, powinny mieć zarówno skutek karny, jak i odstraszający oraz powinny być zgodne z zasadą *ne bis in idem*. Maksymalne kwoty kar pieniężnych powinny być zgodne z kwotami określonymi w dyrektywie (UE) 2024/1640 i dostępne dla wszystkich organów nadzorczych w całej Unii. Podstawowe kwoty tych kar powinny być określone w granicach ustanowionych na podstawie ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu z uwzględnieniem charakteru wymogów, które zostały naruszone. Aby Urząd odpowiednio uwzględnił czynniki obciążające lub łagodzące, należy umożliwić dostosowanie odpowiedniej kwoty podstawowej. W celu doprowadzenia do odpowiednio szybkiego zakończenia szkodliwych praktyk biznesowych Rada Wykonawcza Urzędu powinna być uprawniona do nakładania okresowych kar pieniężnych, aby nakłonić odpowiednią osobę prawną lub fizyczną do zaprzestania danego postępowania. W celu zwiększenia świadomości wszystkich podmiotów zobowiązanych poprzez zachęcanie ich do przyjęcia praktyk biznesowych zgodnych z ramami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu kary pieniężne i okresowe kary pieniężne powinny być podawane do wiadomości publicznej. System obowiązków informacyjnych w odniesieniu do środków administracyjnych, a także kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nakładane przez Urząd

i wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu powinny być ściśle dostosowane do systemu na szczeblu krajowym, co przewidziano w dyrektywie (UE) 2024/1640. Trybunał Sprawiedliwości powinien mieć właściwość w przedmiocie kontroli legalności decyzji przyjmowanych przez Urząd, Radę i Komisję, zgodnie z art. 263 TFUE, a także w zakresie ustalania ich odpowiedzialności pozaumownej.

- (32) Ważne jest, aby organy odpowiedzialne za nadzorowanie wdrażania ukierunkowanych sankcji finansowych na szczeblu krajowym były terminowo informowane o wszelkich naruszeniach takiego obowiązku przez wybrane podmioty zobowiązane. W tym celu Urząd powinien być w stanie udostępnić takie informacje podmiotowi sprawującemu nadzór finansowy w danym państwie członkowskim i nakazać temu organowi przekazanie takich informacji krajowemu organowi odpowiedzialnemu za nadzór nad wdrażaniem tych sankcji.
- (33) W przypadku niewybranych podmiotów zobowiązanych nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ma pozostać przede wszystkim na poziomie krajowym, przy czym właściwe organy krajowe pozostają w pełni odpowiedzialne i rozliczalne za bezpośredni nadzór. Urząd powinien otrzymać odpowiednie uprawnienia w zakresie pośredniego nadzoru, tak by zapewnić w całej Unii spójność i wysoką jakość działań nadzorczych prowadzonych na szczeblu krajowym. Dlatego też powinien przeprowadzać oceny stanu konwergencji praktyk nadzorczych i publikować sprawozdania zawierające jego ustalenia. Urząd powinien być uprawniony do podejmowania dalszych działań w formie wydawania wytycznych i zaleceń, w tym zaleceń indywidualnych, skierowanych do podmiotów sprawujących nadzór finansowy na podstawie oceny w celu zapewnienia harmonizacji i wysokiego poziomu praktyk nadzorczych w całej Unii. Poszczególne zalecenia mogłyby zawierać sugestie dotyczące konkretnych działań następczych, a podmiot sprawujący nadzór finansowy powinien dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do sugerowanych środków. Jeżeli podmiot sprawujący nadzór finansowy nie podejmuje działań następczych, Urząd powinien podjąć odpowiednie i niezbędne kroki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (34) Urząd powinien mieć również możliwość rozstrzygania sporów między podmiotami sprawującymi nadzór finansowy dotyczących środków, jakie należy podjąć w odniesieniu do niewybranego podmiotu zobowiązanego w sektorze finansowym. Aby zapewnić konstruktywną współpracę, Urząd powinien w pierwszej kolejności podjąć próbę rozwiązania sporu w ramach postępowania pojednawczego w określonym terminie. Jeżeli postępowanie pojednawcze nie przyniesie pożądanych rezultatów, w celu rozstrzygnięcia sporu i zapewnienia zgodności z prawem Unii Urząd powinien być w stanie wydać decyzję zobowiązującą podmioty sprawujące nadzór do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od podejmowania określonych działań.
- (35) W celu zagwarantowania prawidłowego funkcjonowania i skuteczności systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu Urząd powinien mieć możliwość identyfikowania systematycznych uchybień w nadzorze spowodowanych naruszeniami prawa Unii wynikającymi z niestosowania lub niewłaściwego stosowania środków krajowych transponujących dyrektywy unijne i podejmowania działań w takich przypadkach. W tym celu i bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie TFUE Urząd powinien mieć możliwość prowadzenia dochodzeń w sprawie takich ewentualnych naruszeń. Jeżeli Urząd stwierdzi naruszenie, powinien mieć możliwość, o ile uzna to za stosowne, wydania danemu podmiotowi sprawującemu nadzór zalecenia określającego środki, jakie należy podjąć w celu usunięcia naruszenia, jednak dopiero po poinformowaniu zainteresowanego podmiotu sprawującego nadzór oraz, w stosownych przypadkach, umożliwieniu innym podmiotom sprawującym nadzór finansowy przedstawienia informacji w danej sprawie. Jeżeli stwierdzonych uchybień nie usunięto, Komisja powinna mieć również możliwość wydania opinii zobowiązującej podmiot sprawujący nadzór do zastosowania się do zalecenia wydanego przez Urząd.
- (36) Niektóre podmioty zobowiązane w sektorze finansowym, które nie spełniają wymogów regularnej procedury wyboru, mogą mimo to charakteryzować się wysokim ryzykiem nieodłącznym lub szcątkowym z punktu widzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub mogą podejmować, zmieniać bądź rozszerzać działalność obciążoną wysokim ryzykiem, którego nie ograniczono adekwatnymi mechanizmami kontroli wewnętrznej, co prowadzi do poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeń wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Jeżeli istnieją przesłanki wskazujące na możliwe poważne, wielokrotne lub systematyczne naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, mogą one świadczyć o rażącym zaniedbaniu ze strony podmiotu zobowiązanego. Organ nadzorczy powinien być w stanie odpowiednio zareagować na wszelkie możliwe naruszenia i zapobiec urzeczywistnieniu się ryzyka, co mogłoby doprowadzić do rażącego zaniedbania przy wdrażaniu wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W niektórych przypadkach reakcja na szczeblu krajowym może być jednak niewystarczająca lub nie nastąpić w odpowiednim czasie, zwłaszcza gdy istnieją przesłanki wskazujące na to, że na poziomie danego podmiotu dochodziło już do poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeń. W takich przypadkach Urząd powinien zwrócić się do lokalnego podmiotu sprawującego nadzór o zastosowanie konkretnych środków w celu zaradzenia sytuacji, w tym o nałożenie kar finansowych lub zastosowanie innych środków przymusu. Aby zapobiec urzeczywistnieniu się ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, termin na podjęcie działań na szczeblu krajowym powinien być odpowiednio krótki.

- (37) Urząd powinien zostać powiadomiony, gdy sytuacja niewybranego podmiotu zobowiązanego w odniesieniu do przestrzegania przez niego obowiązujących wymogów oraz jego ekspozycji na ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu ulega szybkiemu i znacznemu pogorszeniu, szczególnie gdy takie pogorszenie mogłoby doprowadzić do poważnego nadszarpnięcia reputacji kilku państw członkowskich lub całej Unii.
- (38) Urząd powinien mieć możliwość wystąpienia z własnej inicjatywy z wnioskiem o przekazanie zadań i uprawnień nadzorczych dotyczących konkretnego podmiotu zobowiązanego w przypadku braku działania, niezastosowania się do poleceń Urzędu lub niezdolności do zastosowania się do nich w wyznaczonym terminie. Ponieważ przekazanie Urzędowi zadań i uprawnień dotyczących podmiotu zobowiązanego bez konkretnego wniosku podmiotu sprawującego nadzór finansowy wymagałoby uznaniowej decyzji ze strony Urzędu, Urząd powinien skierować w tym celu specjalny wniosek do Komisji. Aby Komisja mogła podjąć decyzję spójną z ramami regulującymi zadania przydzielone Urzędowi w granicach ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, wniosek Urzędu powinien zawierać odpowiednie uzasadnienie i wskazywać okres, na jaki zadania i uprawnienia mają zostać przeniesione do Urzędu. Okres, na jaki ma nastąpić przeniesienie uprawnień, powinien odzwierciedlać czas, jakiego Urząd potrzebuje, aby zaradzić ryzyku na poziomie podmiotu, i nie powinien przekraczać trzech lat. Urząd powinien mieć możliwość zwrócenia się o przedłużenie tego terminu, jeżeli nie podjęto działań w odpowiedzi na stwierdzone naruszenia. Przedłużenie to powinno być ograniczone do tego, co konieczne, by zaradzić tym naruszeniom, i nie powinno trwać dłużej niż trzy lata. Komisja powinna przyjąć decyzję przekazującą Urzędowi uprawnienia i zadania związane z nadzorem nad podmiotem niezwłocznie, a w każdym razie bez zbędnej zwłoki. Decyzję tę należy przekazać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (39) W celu udoskonalenia praktyk nadzorczych w sektorze niefinansowym Urząd powinien przeprowadzać wzajemne oceny organów nadzorczych w sektorze niefinansowym, w tym również wzajemne oceny organów publicznych nadzorujących organy samorządu zawodowego. W tym celu Urząd powinien opracować ramy metodologiczne takich przeglądów, w tym zasady mające na celu unikanie konfliktów interesów podczas przeprowadzania wzajemnych ocen i sporządzania ustaleń, a także dotyczące uwzględniania ocen przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe posiadające kompetencje w dziedzinie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przy podejmowaniu decyzji w sprawie planowania wzajemnych ocen i ich treści. W celu wspierania konwergencji praktyk nadzorczych Urząd powinien publikować sprawozdania zawierające ustalenia z tych wzajemnych ocen, w tym stwierdzone niedociągnięcia i dobre praktyki. Sprawozdaniom tym mogłyby towarzyszyć wytyczne lub zalecenia skierowane do odpowiednich organów publicznych, w tym organów publicznych nadzorujących organy samorządu zawodowego. Organy samorządu zawodowego powinny mieć możliwość uczestniczenia we wzajemnych ocenach, jeżeli wyraziły zainteresowanie takimi działaniami.
- (40) W celu zwiększenia skuteczności wdrażania środków przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu również w sektorze niefinansowym Urząd powinien mieć również możliwość prowadzenia dochodzeń w sprawie ewentualnych naruszeń lub nieprawidłowego stosowania prawa Unii przez podmioty sprawujące nadzór w tym sektorze oraz przez organy publiczne nadzorujące organy samorządu zawodowego. Jeżeli Urząd ustali, że doszło do naruszenia, powinien mieć możliwość wydania zalecenia skierowanego do zainteresowanego podmiotu sprawującego nadzór niefinansowy lub organu nadzorczego, określającego środki, jakie należy podjąć w celu usunięcia naruszenia. Jeżeli w odpowiedzi na to zalecenie nie podjęto odpowiednich działań, Urząd powinien mieć również możliwość ostrzeżenia odpowiednich kontrahentów organu nadzorczego lub podmiotu sprawującego nadzór niefinansowy. Uprawnienia Urzędu do wydawania takich zaleceń i ostrzeżeń pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do wszczynania postępowań w sprawie naruszenia zobowiązań przez państwa członkowskie w przypadku niedrożenia lub niewłaściwego wdrożenia prawa Unii, zgodnie z uprawnieniami przyznanymi jej na mocy Traktatów.
- (41) Urząd powinien mieć również możliwość rozstrzygania sporów między podmiotami sprawującymi nadzór niefinansowy dotyczących środków, jakie należy podjąć w odniesieniu do podmiotu zobowiązanego w sektorze niefinansowym. Aby zapewnić konstruktywną współpracę, Urząd powinien podjąć próbę rozwiązania sporu w ramach postępowania pojednawczego w określonym terminie. Po zakończeniu etapu postępowania pojednawczego Urząd powinien wydać opinię na temat sposobu rozstrzygnięcia sporu.
- (42) Z uwagi na transgraniczny charakter prania pieniędzy i finansowania terroryzmu kluczowe znaczenie ma skuteczna i wydajna współpraca, wymiana informacji i skoordynowane działania między jednostkami analityki finansowej. W celu poprawy takiej koordynacji i współpracy Urzędowi należy powierzyć zadania i uprawnienia umożliwiające mu i jednostkom analityki finansowej wspólne ustanowienie mechanizmu wsparcia i koordynacji dla jednostek analityki finansowej. W tym celu Urząd powinien dysponować wystarczającymi zasobami ludzkimi, finansowymi i informatycznymi, które w razie potrzeby powinny być oddzielone pod względem organizacyjnym od personelu wykonującego zadania związane z działalnością nadzorczą Urzędu. Powodzenie mechanizmu wsparcia i koordynacji

dla jednostek analityki finansowej zależy od tego, czy Urząd i jednostki analityki finansowej współpracują w dobrej wierze i wymieniają się wszelkimi odpowiednimi informacjami niezbędnymi do wykonywania ich odpowiednich zadań. W przypadku braku porozumienia między jednostkami analityki finansowej w odniesieniu do współpracy i wymiany informacji Urząd powinien być odpowiednio informowany i mieć możliwość pełnienia roli mediatora między odpowiednimi jednostkami analityki finansowej.

- (43) W celu analizy podejrzanej działalności mającej wpływ na wiele jurysdykcji jednostki analityki finansowej, które otrzymały związane z tym zgłoszenia, powinny być w stanie skutecznie przeprowadzać wspólne analizy przypadków będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. W tym celu Urząd powinien mieć możliwość proponowania, rozpoczynania, koordynowania i wspierania za pomocą wszelkich właściwych środków wspólnych analiz podejrzanych transakcji transgranicznych lub podejrzanej działalności transgranicznej. Wspólną analizę należy rozpocząć, jeżeli zachodzi taka potrzeba zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii oraz zgodnie z metodami i kryteriami wyboru i ustalania priorytetów spraw istotnych dla przeprowadzania wspólnych analiz, opracowanymi przez Urząd. Jednostki analityki finansowej powinny dołożyć wszelkich starań, aby przyjąć zaproszenie Urzędu do udziału we wspólnej analizie. Jednostka analityki finansowej, która odmawia udziału we wspólnej analizie, powinna wyjaśnić Urzędowi powody swojej odmowy. W stosownych przypadkach powody te należy przedstawić jednostce analityki finansowej, która stwierdziła potrzebę przeprowadzenia wspólnej analizy. Za wyraźną zgodą jednostek analityki finansowej uczestniczących we wspólnej analizie pracownicy Urzędu wspierający przeprowadzenie wspólnej analizy powinni uzyskać dostęp do wszelkich niezbędnych danych i informacji, w tym danych i informacji dotyczących analizowanego przypadku.
- (44) Urząd powinien mieć możliwość zwrócenia się do jednostek analityki finansowej o rozpoczęcie wspólnej analizy w szczególnych okolicznościach, w tym również w przypadku, gdy sygnaliści lub dziennikarze śledczy przekazali Urzędowi informacje lub gdy wspólna analiza złożonych i transgranicznych spraw wniosłaby wartość dodaną. Jednostki analityki finansowej, do których zwrócono się o udział we wspólnej analizie, powinny niezwłocznie udzielić Urzędowi odpowiedzi, wskazując, czy są gotowe uczestniczyć we wspólnej analizie, a jeżeli nie – podać uzasadnienie takiej odmowy.
- (45) Identyfikowanie na wczesnym etapie powiązań z informacjami będącymi w posiadaniu innych organów i jednostek organizacyjnych Unii oraz odpowiednich osób trzecich ma kluczowe znaczenie, jeżeli chodzi o wybór najistotniejszych spraw transgranicznych, w tym tych, które wymagają szeroko zakrojonej analizy operacyjnej. W związku z tym i z zastrzeżeniem zgody wszystkich jednostek analityki finansowej, które wyraziły gotowość do udziału we wspólnej analizie, pracownicy Urzędu powinni być upoważnieni do porównania – na zasadzie trafienia i braku trafienia – danych tych jednostek analityki finansowej z informacjami udostępnionymi przez inne jednostki analityki finansowej oraz organy i jednostki organizacyjne Unii, w tym Europol. Urząd powinien zapewnić, aby na potrzeby krzyżowego porównywania informacji na zasadzie trafienia i braku trafienia wykorzystywano najbardziej zaawansowaną i najnowocześniejszą technologię, jaka jest dostępna, w tym technologie służące wzmocnieniu ochrony prywatności. Funkcja Match systemu FIU.net jest przykładem rozwiązania, które umożliwia jednostce analityki finansowej ustalenie w czasie rzeczywistym, czy osoba, której dane są spseudonimizowane, jest już znana jednostce analityki finansowej innego państwa lub organowi, urzędowi czy agencji Unii, co pozwala uniknąć niepotrzebnego przetwarzania danych osobowych. W przypadku trafienia Urząd powinien udostępnić informacje, które wygenerowały trafienie, jednostkom analityki finansowej zaangażowanym we wspólną analizę. W takich okolicznościach Urząd powinien również udostępnić informacje, dzięki którym możliwe było trafienie, organom i jednostkom organizacyjnym Unii, pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody jednostki analityki finansowej przekazującej informacje.
- (46) Aby zapewnić szybki i skuteczny proces podejmowania wspólnej analizy, Urząd powinien być odpowiedzialny za powołanie i skład wspólnego zespołu analitycznego oraz za jego koordynację.
- (47) Kluczowe znaczenie ma skuteczna współpraca operacyjna w sprawach transgranicznych między Urzędem a innymi odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii. Aby w stosownych przypadkach wyniki wspólnych analiz dotyczących spraw transgranicznych prowadziły do podejmowania skutecznych działań, Urząd powinien przekazywać wyniki wspólnych analiz Prokuraturze Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), jeżeli wyniki wspólnej analizy wskazują na to, że mogło zostać popełnione przestępstwo, w odniesieniu do którego Prokuratura Europejska lub OLAF mogłyby wykonywać swoje kompetencje. Ponadto, z zastrzeżeniem zgody wszystkich jednostek analityki finansowej uczestniczących we wspólnej analizie, Urząd powinien mieć również możliwość przekazania wyników tej wspólnej analizy Europolowi i Eurojustowi, jeżeli wyniki tej wspólnej analizy wskazują na to, że mogło zostać popełnione przestępstwo, w odniesieniu do którego Europol i Eurojust mogłyby wykonywać swoje kompetencje. Urząd powinien mieć możliwość wymiany informacji strategicznych, takich jak typologie i wskaźniki ryzyka, z Prokuraturą Europejską, OLAF-em, Europolem i Eurojustem.

- (48) Zgodnie z art. 24 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939⁽⁸⁾ Urząd bez zbędnej zwłoki zgłasza Prokuraturze Europejskiej wszelkie czyny zabronione, w odniesieniu do których Prokuratura Europejska mogłaby wykonywać swoje kompetencje zgodnie z art. 22 i art. 25 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽⁹⁾ Urząd niezwłocznie przekazuje OLAF-owi wszelkie informacje dotyczące ewentualnych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub innej niezgodnej z prawem działalności mającej wpływ na interesy finansowe Unii. Zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami aktów prawnych regulujących Prokuraturę Europejską i OLAF podmioty te powinny informować Urząd o krokach podjętych w związku z przekazanymi informacjami i o wszelkich istotnych wynikach.
- (49) Aby zwiększyć skuteczność wspólnych analiz, Urząd powinien mieć możliwość opracowywania metod i procedur prowadzenia wspólnych analiz. Na podstawie informacji zwrotnych przekazanych przez jednostki analityki finansowej zaangażowane we wspólne analizy Urząd powinien mieć możliwość dokonania przeglądu ich postępowania w celu określenia zdobytych doświadczeń. Takie przeglądy powinny umożliwiać Urzędowi publikowanie sprawozdań uzupełniających i wniosków, które mają być udostępniane wszystkim jednostkom analityki finansowej, bez ujawniania informacji poufnych lub zastrzeżonych, w celu dalszego udoskonalania i ulepszania metod i procedur przeprowadzania wspólnych analiz, a ostatecznie poprawy i promowania samych analiz.
- (50) W celu ułatwienia i usprawnienia współpracy między jednostkami analityki finansowej a Urzędem, w tym na potrzeby prowadzenia wspólnych analiz, jednostki analityki finansowej powinny delegować do Urzędu co najmniej jednego pracownika z każdej jednostki analityki finansowej (zwanego dalej „oddelegowanym pracownikiem krajowej jednostki analityki finansowej”). Oddelegowani pracownicy krajowych jednostek analityki finansowej powinni wspierać personel Urzędu we wszystkich zadaniach związanych z jednostkami analityki finansowej, w tym w przeprowadzaniu wspólnych analiz oraz przygotowywaniu ocen zagrożeń i strategicznych analiz zagrożeń, ryzyka i metod związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Podczas wykonywania swoich zadań i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oddelegowani pracownicy jednostek analityki finansowej powinni być niezależni i autonomiczni pod względem operacyjnym, podlegając jednocześnie jednostce analityki finansowej, która ich oddelegowała. Nie powinni zwracać się o instrukcje do instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii oraz rządów lub innych organów publicznych bądź prywatnych ani przyjmować od nich poleceń. Ich zadania i obowiązki powinny pozostawać bez uszczerbku dla zasad bezpieczeństwa i poufności jednostek analityki finansowej.
- (51) Oprócz wspólnych analiz Urząd powinien wspierać i ułatwiać różne formy wzajemnej pomocy między jednostkami analityki finansowej, w tym szkolenia i wymiany personelu, w celu zwiększenia skuteczności procesu budowania zdolności oraz umożliwienia wymiany wiedzy i dobrych praktyk między jednostkami analityki finansowej. Rola Urzędu we wspieraniu jednostek analityki finansowej w ich działalności daje mu wyjątkową możliwość ułatwiania jednostkom analityki finansowej dostępu do baz danych i narzędzi, które mają zasadnicze znaczenie dla poprawy jakości wywiadu finansowego. Urząd powinien wykorzystywać swoją pozycję do negocjowania, w imieniu wszystkich jednostek analityki finansowej, umów z dostawcami tych narzędzi i baz danych, a także odpowiednich szkoleń dla swoich pracowników i personelu jednostek analityki finansowej. Urząd powinien również pełnić rolę mediatora w przypadku sporów między jednostkami analityki finansowej. W tym celu jednostki analityki finansowej powinny mieć możliwość kierowania sporów dotyczących współpracy, w tym wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej, do Urzędu w celu przeprowadzenia mediacji, jeżeli nie rozwiążą tych sporów w drodze bezpośredniego kontaktu i dialogu.
- (52) Urząd powinien zarządzać systemem FIU.net, a także prowadzić hosting tego systemu i go utrzymywać. Urząd powinien na bieżąco aktualizować ten system, biorąc pod uwagę potrzeby zgłaszane przez jednostki analityki finansowej. W tym celu Urząd powinien zapewnić, by do rozwoju systemu FIU.net zawsze wykorzystywano najbardziej zaawansowaną, najnowocześniejszą dostępną technologię, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści. Ponieważ Urząd powinien polegać na zewnętrznych dostawcach usług wyłącznie w odniesieniu do zadań innych niż istotne, nie powinien zlecać na zewnątrz hostingu ani zarządzania w odniesieniu do FIU.net. Urząd nie powinien mieć dostępu do treści informacji wymienianych w ramach systemu FIU.net, chyba że jest zamierzonym odbiorcą takich informacji. Aby móc wysyłać, otrzymywać i porównywać informacje, Urząd powinien otrzymać wężel operacyjny w systemie FIU.net.
- (53) W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych i praktyk dotyczących jednostek analityki finansowej oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii Urząd powinien mieć możliwość wydawania wytycznych i zaleceń skierowanych do wszystkich podmiotów zobowiązanych lub do

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

danej kategorii tych podmiotów oraz do wszystkich organów nadzorczych i jednostek analityki finansowej lub do danej ich kategorii. Wytyczne i zalecenia mogą być wydawane na mocy szczególnego upoważnienia zawartego w obowiązujących aktach Unii lub z inicjatywy własnej Urzędu, w przypadku gdy istnieje potrzeba wzmocnienia ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu unijnym.

- (54) Aby zapewnić optymalną pomoc jednostkom analityki finansowej, a tym samym zwiększyć skuteczność mechanizmu wsparcia i koordynacji dla jednostek analityki finansowej, Urząd i jednostki analityki finansowej powinny być w stanie zwiększyć skuteczność działań jednostek analityki finansowej, określając i promując najlepsze praktyki. Wzajemne oceny byłyby najlepszym instrumentem umożliwiającym obiektywną ocenę takich działań i praktyk, w związku z czym należy powierzyć Urzędowi zadanie organizowania takich wzajemnych ocen w oparciu o metody i regulaminy przeprowadzania takich ocen, które to metody i regulaminy powinny być opracowywane centralnie przez Urząd. Aby oceny wzajemne były przydatne, powinny być kompleksowe i obejmować wszystkie odpowiednie aspekty zadań jednostek analityki finansowej określonych w rozdziale III dyrektywy (UE) 2024/1640. W związku z tym powinny one obejmować między innymi adekwatność zasobów jednostek analityki finansowej, środki wdrożone w celu zapewnienia niezależności operacyjnej i autonomii jednostek analityki finansowej, środki wprowadzone w celu ochrony bezpieczeństwa i poufności informacji przetwarzanych przez jednostki analityki finansowej, funkcje związane z otrzymywaniem zgłoszeń podejrzanych transakcji, funkcje związane z analizami operacyjnymi i strategicznymi jednostek analityki finansowej i ich rozpowszechnianiem, a także krajowe i transgraniczne uzgodnienia i praktyki jednostek analityki finansowej dotyczące współpracy. Wzajemne oceny mogą prowadzić do wydania przez Urząd wytycznych i zaleceń mających na celu promowanie zidentyfikowanych najlepszych praktyk i eliminowanie niedociągnięć.
- (55) Ustanowienie solidnej struktury zarządzania w ramach Urzędu jest niezbędne do zapewnienia skutecznego wykonywania zadań powierzonych Urzędowi oraz efektywnego i obiektywnego procesu podejmowania decyzji. Ze względu na złożoność i różnorodność zadań powierzonych Urzędowi zarówno w obszarze nadzoru, jak i w obszarze jednostek analityki finansowej decyzje nie mogą być podejmowane przez jeden organ zarządzający, jak ma to często miejsce w przypadku zdecentralizowanych agencji. Podczas gdy niektóre rodzaje decyzji, takie jak decyzje w sprawie przyjęcia wspólnych instrumentów, muszą być podejmowane przez przedstawicieli odpowiednich organów lub jednostek analityki finansowej i z poszanowaniem zasad głosowania określonych w TFUE, niektóre inne decyzje, takie jak decyzje dotyczące poszczególnych wybranych podmiotów zobowiązanych lub poszczególnych organów, wymagają organu decyzyjnego o mniejszym składzie, którego członkowie powinni podlegać odpowiednim ustaleniom dotyczącym rozliczalności. Urząd powinien zatem mieć Radę Generalną i Radę Wykonawczą.
- (56) W celu zapewnienia odpowiedniej wiedzy specjalistycznej Rada Generalna powinna mieć dwa składy. W przypadku wszystkich decyzji dotyczących przyjmowania aktów o zasięgu ogólnym, takich jak projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytyczne, zalecenia i opinie dotyczące jednostek analityki finansowej, Rada Generalna powinna występować w składzie skupiającym szefów jednostek analityki finansowej z państw członkowskich (zwanym dalej „Radą Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej”). W przypadku tych samych rodzajów aktów związanych z bezpośrednim lub pośrednim nadzorem nad podmiotami zobowiązanymi finansowymi i niefinansowymi Rada Generalna powinna występować w składzie skupiającym szefów podmiotów sprawujących nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu będących organami publicznymi (zwanym dalej „Radą Generalną w składzie nadzorczym”). Wszystkie strony reprezentowane w Radzie Generalnej dokładają starań w celu ograniczenia rotacji swych przedstawicieli, aby zapewnić ciągłość prac Rady. Wszystkie strony powinny dążyć do osiągnięcia równowagi płci w Radzie Generalnej.
- (57) Aby proces decyzyjny przebiegał sprawnie, zadania powinny być jasno podzielone: Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej powinna decydować o projektach regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytycznych i podobnych środkach dotyczących jednostek analityki finansowej, zaś Rada Generalna w składzie nadzorczym powinna decydować o projektach regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytycznych i podobnych środkach dotyczących podmiotów zobowiązanych. Rada Generalna w składzie nadzorczym powinna mieć również możliwość przedstawiania Radzie Wykonawczej – zgodnie z procedurami, które zostaną określone w porozumieniu z Radą Wykonawczą – swojej opinii w sprawie wszystkich projektów decyzji dotyczących poszczególnych wybranych podmiotów zobowiązanych, proponowanych przez wspólne zespoły nadzorcze. W przypadku braku takiej opinii decyzje powinny być podejmowane przez Radę Wykonawczą. W przypadku gdy Rada Wykonawcza w swojej ostatecznej decyzji odstąpi od opinii przedstawionej przez Radę Generalną w składzie nadzorczym, powinna wyjaśnić na piśmie przyczyny takiego odstępstwa.
- (58) Na potrzeby głosowania i podejmowania decyzji każde państwo członkowskie powinno mieć jednego przedstawiciela z prawem głosu. Dlatego też szefowie organów nadzorczych podmiotów zobowiązanych w każdym państwie członkowskim powinni wyznaczyć stałego przedstawiciela jako członka Rady Generalnej w składzie nadzorczym z prawem głosu. Alternatywnie, w zależności od przedmiotu decyzji lub porządku obrad danego posiedzenia Rady Generalnej, organy nadzorcze państwa członkowskiego powinny mieć możliwość wyznaczenia przedstawiciela ad hoc. Praktyczne ustalenia dotyczące podejmowania decyzji i głosowania przez członków Rady Generalnej w składzie nadzorczym należy zawrzeć w regulaminie wewnętrznym Rady Generalnej, który zostanie opracowany przez Urząd.

- (59) Aby Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej mogła uzyskać pomoc w przygotowaniu wszystkich stosownych decyzji w ramach jej mandatu, powinna być wspierana przez stały komitet o bardziej ograniczonym składzie. Stały komitet powinien wspierać prace Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej i wykonywać swoje obowiązki wyłącznie w interesie Unii jako całości. Powinien on ściśle współpracować z oddelegowanymi pracownikami jednostek analityki finansowej i pracownikami Urzędu odpowiedzialnymi za zadania związane z tymi jednostkami, a także w pełnej przejrzystości z Radą Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej.
- (60) Przewodniczący Urzędu powinien przewodniczyć posiedzeniom Rady Generalnej i mieć prawo głosu, gdy decyzje podejmowane są zwykłą większością głosów, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej. Komisja powinna być członkiem Rady Generalnej bez prawa głosu. Aby nawiązać dobrą współpracę z innymi odpowiednimi instytucjami, Rada Generalna powinna mieć również możliwość przyjmowania innych obserwatorów bez prawa głosu, zwłaszcza przedstawicieli wyznaczonych przez Radę ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz przez każdy z trzech europejskich urzędów nadzoru, mianowicie EUNB, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych – EIOPA), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽¹⁰⁾ oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – ESMA), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹¹⁾, (zwanymi dalej łącznie „Europejskimi Urzędami Nadzoru”) do Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej, gdy omawiane lub rozstrzygane są sprawy objęte zakresem ich odpowiednich mandatów. Aby odpowiednie instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii były zapraszane na posiedzenia, na których ich obecność byłaby wymagana lub korzystna, regulamin wewnętrzny Rady Generalnej powinien jasno określać okoliczności, w jakich te instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, a także inni obserwatorzy powinni mieć możliwość wzięcia udziału w posiedzeniach. Opracowując odpowiednie części regulaminu wewnętrznego, Urząd powinien uzgodnić z tymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii warunki ich uczestnictwa. Domniemywa się istnienie takiej umowy, jeżeli warunki uczestnictwa są już zawarte w dwustronnych porozumieniach roboczych lub protokołach ustaleń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Aby umożliwić sprawny proces decyzyjny, decyzje Rady Generalnej powinny być podejmowane zwykłą większością głosów, z wyjątkiem decyzji dotyczących projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytycznych i zaleceń, które powinny być podejmowane kwalifikowaną większością głosów przedstawicieli państw członkowskich zgodnie z zasadami głosowania określonymi w Traktatach.
- (61) Organem zarządzającym Urzędem powinna być Rada Wykonawcza, składająca się z przewodniczącego Urzędu i pięciu pełnoetatowych członków, w tym wiceprzewodniczącego, powoływanych przez Parlament Europejski i Radę na wniosek Rady Generalnej na podstawie listy kwalifikujących się kandydatów sporządzonej przez Komisję. W celu zapewnienia szybkiego i skutecznego procesu decyzyjnego Rada Wykonawcza powinna być odpowiedzialna za planowanie i wykonywanie wszystkich zadań Urzędu, z wyjątkiem przypadków, w których konkretne decyzje wyraźnie powierzono Radzie Generalnej. W celu zapewnienia obiektywizmu i odpowiedniej szybkości procesu decyzyjnego w zakresie bezpośredniego nadzoru nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi Rada Wykonawcza powinna podejmować wszelkie wiążące decyzje skierowane do wybranych podmiotów zobowiązanych. Przedstawiciele podmiotów sprawujących nadzór finansowy w miejscu siedziby podmiotu powinni mieć możliwość uczestniczenia w obradach Rady Wykonawczej. Ponadto Rada Wykonawcza powinna ponosić zbiorową odpowiedzialność za decyzje administracyjne i budżetowe Urzędu wraz z przedstawicielem Komisji.
- (62) Aby umożliwić szybkie podejmowanie decyzji, wszystkie decyzje Rady Wykonawczej, w tym decyzje, przy których podejmowaniu Komisja ma prawo głosu, powinny być podejmowane zwykłą większością głosów, przy czym w przypadku równego rozkładu głosów przewodniczący Urzędu ma głos decydujący. Aby zapewnić prawidłowe zarządzanie finansami Urzędu, w odniesieniu do decyzji, w przypadku których Komisja ma prawo głosu, a Rada Wykonawcza odbiega od opinii Komisji, Rada Wykonawcza powinna mieć możliwość przedstawienia szczegółowego uzasadnienia takiego odstępstwa.
- (63) Aby zapewnić niezależne funkcjonowanie Urzędu, pięciu pełnoetatowych członków Rady Wykonawczej i przewodniczący Urzędu powinni działać niezależnie i w interesie Unii jako całości. Zarówno w trakcie kadencji, jak i po jej zakończeniu powinni oni postępować uczciwie i rozważnie przy obejmowaniu określonych stanowisk lub przyjmowaniu określonych korzyści. By uniknąć wrażenia, że członkowie Rady Wykonawczej Urzędu mogą wykorzystywać swoją pozycję jako członkowie Rady Wykonawczej do uzyskania wysokich stanowisk w sektorze

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

prywatnym po zakończeniu kadencji, oraz aby zapobiec konfliktom interesów po zakończeniu zatrudnienia w sektorze publicznym, należy wprowadzić okres karencji dla pięciu pełnoetatowych członków Rady Wykonawczej i dla przewodniczącego Urzędu.

- (64) Przewodniczący Urzędu powinien być powoływany na podstawie obiektywnych kryteriów przez Radę po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski. Zarówno Parlament Europejski, jak i Rada Generalna powinny mieć możliwość przeprowadzania wysłuchań kandydatów na stanowisko przewodniczącego Urzędu, wybranych przez Komisję. W celu zapewnienia świadomego wyboru najlepszego kandydata przez Parlament Europejski i Radę oraz wysokiego stopnia przejrzystości procesu powoływania Rada Generalna powinna mieć możliwość wydania publicznej opinii na temat wyników swoich wysłuchań lub przekazania swojej opinii Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Przewodniczący powinien reprezentować Urząd na zewnątrz i składać sprawozdania z wykonania zadań Urzędu.
- (65) Dyrektor wykonawczy Urzędu powinien być powoływany przez Radę Wykonawczą na podstawie listy kandydatów sporządzonej przez Komisję. Aby umożliwić optymalny wybór, na liście tej powinno się znaleźć co najmniej dwóch kandydatów wybranych przez Komisję na podstawie osiągnięć oraz udokumentowanych umiejętności administracyjnych, budżetowych i menedżerskich na wysokim poziomie, którymi kandydaci z listy finałowej mają się wykazać podczas otwartego postępowania w sprawie naboru. Dyrektor wykonawczy Urzędu powinien być w Urzędzie urzędnikiem administracyjnym wyższego szczebla, odpowiedzialnym za bieżące zarządzanie Urzędem oraz za zarządzanie budżetem, za zamówienia publiczne, rekrutację i zatrudnianie pracowników.
- (66) Równość kobiet i mężczyzn oraz różnorodność to podstawowe wartości Unii, które promuje ona w całym wachlarzu swoich działań. Choć w obszarach tych poczyniono postępy w minionych latach, potrzeba uczynić więcej, aby osiągnąć zrównoważoną reprezentację w procesie decyzyjnym, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym. Główny organ zarządzający Urzędem, czyli Rada Wykonawcza, powinien być kolegialny oraz składać się z przewodniczącego Urzędu i pięciu innych niezależnych członków, natomiast bieżące zarządzanie należy powierzyć dyrektorowi wykonawczemu. Wszystkie te osoby powinny być wybierane w ramach otwartego postępowania w sprawie naboru głównie w oparciu o indywidualne kryteria merytoryczne. Jednocześnie celem jest, aby w wyniku nominacji Urzędem kierowała kolegialnie grupa dysponująca wystarczająco różnorodną wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem, a także zrównoważona pod względem reprezentacji płci. Biorąc pod uwagę, że zadaniem Komisji jest przygotowanie list kandydatów na stanowiska przewodniczącego Urzędu, członka Rady Wykonawczej i dyrektora wykonawczego, powinna ona kierować się koniecznością brania pod uwagę zbiorowego wyniku nominacji. W szczególności wyselekcjonowani kandydaci powinni umożliwić odpowiednim organom powołującym nominacje, które ostatecznie zapewnią wystarczającą różnorodność i równowagę płci wśród kadry kierowniczej najwyższego szczebla Urzędu.
- (67) W celu skutecznej ochrony praw zainteresowanych stron, z uwagi na ekonomię procesową i zmniejszenie obciążenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Urząd powinien zapewniać osobom fizycznym i prawnym możliwość zwrócenia się z wnioskiem o ponowny przegląd decyzji podjętych na podstawie uprawnień związanych z nadzorem bezpośrednim, przyznanych Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia, które to decyzje są skierowane do tych osób lub bezpośrednio i indywidualnie ich dotyczą. Gwarancją niezależności i obiektywizmu opinii wydawanych przez Administracyjną Radę Odwoławczą powinien między innymi być jej skład obejmujący pięć niezależnych i odpowiednio wykwalifikowanych osób.
- (68) Konieczne jest zapewnienie Urzędowi niezbędnych zasobów ludzkich i finansowych, tak aby mógł on realizować cele, zadania i obowiązki powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia. Aby zagwarantować należyte funkcjonowanie Urzędu, finansowanie powinno pochodzić – w zależności od zadań i funkcji – z połączenia opłat nakładanych na niektóre podmioty zobowiązane oraz wkładu z budżetu Unii. Aby zapewnić, by Urząd mógł wypełniać swoje zadania jako organ sprawujący bezpośredni lub pośredni nadzór nad podmiotami zobowiązanymi, należy wprowadzić odpowiedni mechanizm ustalania i pobierania opłat. W odniesieniu do opłat pobieranych od wybranych podmiotów zobowiązanych i niektórych niewybranych podmiotów zobowiązanych metoda obliczania opłat i proces ich pobierania powinny zostać określone w akcie delegowanym Komisji. Opłaty nakładane na niektóre podmioty zobowiązane powinny być obliczane zgodnie z zasadą proporcjonalności i z uwzględnieniem w szczególności tego, czy podmioty zobowiązane kwalifikowały się do bezpośredniego nadzoru, a także z uwzględnieniem ich profilu ryzyka i obrotów. Metodyka powinna być dostosowana w taki sposób, aby niższy profil ryzyka oznaczał mniejszą składkę z tytułu opłat w stosunku do wielkości podmiotu. O wkładzie z budżetu Unii decyduje władza budżetowa Unii w procedurze budżetowej. W tym celu Urząd powinien przedłożyć Komisji preliminarz dochodów i wydatków. Powinien również przyjąć przepisy finansowe po konsultacji z Komisją.

- (69) Zasady dotyczące ustanawiania i wykonywania budżetu Urzędu oraz przedstawiania rocznych sprawozdań finansowych Urzędu powinny być zgodne z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715⁽¹²⁾ w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez OLAF.
- (70) W celu zapobiegania wewnętrznym nadużyciom finansowym, korupcji oraz innej nielegalnej działalności w Urzędzie oraz ich skutecznego zwalczania Urząd powinien podlegać rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską oraz skuteczności dochodzeń prowadzonych przez OLAF. Urząd powinien przystąpić do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽¹³⁾, który powinien móc przeprowadzać kontrole na miejscu w granicach swoich kompetencji.
- (71) Jak stwierdzono w komunikacie Komisji z dnia 7 lutego 2013 r. zatytułowanym „Strategia bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej – otwarta, bezpieczna i chroniona cyberprzestrzeń”, ze względu na coraz większą liczbę zagrożeń konieczne jest zapewnienie wysokiego poziomu cyberodporności we wszystkich instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych Unii. Dyrektor wykonawczy powinien zatem zapewnić odpowiednie zarządzanie ryzykiem informatycznym, silne wewnętrzne mechanizmy zarządzania IT oraz wystarczające środki finansowe na bezpieczeństwo informatyczne. Co do zasady co najmniej 10 % wydatków Urzędu na IT należy w sposób przejrzysty przeznaczać na bezpośrednie bezpieczeństwo informatyczne. Wkład w działalność Służby ds. Cyberbezpieczeństwa Instytucji, Organów i Jednostek Organizacyjnych Unii (CERT-UE) można zaliczyć na poczet wypełnienia tego minimalnego zobowiązania w zakresie wydatków. Urząd powinien ściśle współpracować z CERT-UE i zgłaszać poważne incydenty w ciągu 24 godzin CERT-UE oraz Komisji.
- (72) Urząd powinien odpowiadać za wykonanie swoich zadań i niniejszego rozporządzenia zarówno przed Parlamentem Europejskim, jak i Radą. Urząd powinien co roku przedstawiać odpowiednie sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.
- (73) Personel Urzędu powinien składać się z pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych, w tym oddelegowanych pracowników krajowych oddanych do dyspozycji Urzędu przez jednostki analityki finansowej, lecz pozostających pod zwierzchnictwem delegujących ich jednostek analityki finansowej. Urząd, w porozumieniu z Komisją, powinien przyjąć odpowiednie środki wykonawcze zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej ustanowionego rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68⁽¹⁴⁾ (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”).
- (74) Aby zapewnić odpowiednie traktowanie informacji poufnych, wszyscy członkowie organów kierowniczych Urzędu, cały personel Urzędu, w tym pracownicy oddelegowani i pozostający do dyspozycji Urzędu, a także wszystkie osoby wykonujące zadania na rzecz Urzędu na podstawie umów powinni podlegać obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, w tym wszelkim ograniczeniom i obowiązkom dotyczącym poufności wynikającym z odpowiednich przepisów prawa Unii oraz związanym ze szczególnymi zadaniami Urzędu. Obowiązek zachowania poufności i tajemnicy zawodowej nie powinien jednak uniemożliwiać Urzędowi współpracy z innymi odpowiednimi organami, podmiotami krajowymi lub unijnymi ani wymiany z nimi lub ujawniania im informacji, w przypadku gdy jest to konieczne do wykonania ich zadań oraz gdy takie obowiązki w zakresie współpracy i wymiany informacji są przewidziane w prawie Unii.
- (75) Bez uszczerbku dla obowiązku zachowania poufności, który ma zastosowanie do pracowników i przedstawicieli Urzędu zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii, Urząd powinien podlegać przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001⁽¹⁵⁾. Zgodnie z ograniczeniami dotyczącymi poufności i tajemnicy zawodowej związanymi z zadaniami Urzędu w zakresie nadzoru oraz koordynacji i wsparcia jednostek analityki finansowej publiczny dostęp do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji przewidziany w niniejszym rozporządzeniu nie powinien obejmować informacji poufnych, którymi zajmuje się personel Urzędu. W szczególności za poufne należy uznać wszelkie dane operacyjne lub informacje związane z takimi danymi operacyjnymi Urzędu i jednostek analityki finansowej, którymi zajmuje się personel Urzędu w związku z wykonywaniem zadań i działań związanych ze wspieraniem i koordynacją jednostek analityki finansowej. W odniesieniu do zadań nadzorczych informacje lub dane Urzędu, podmiotów sprawujących nadzór finansowy lub podmiotów zobowiązanych, do których uzyskano dostęp w trakcie wykonywania zadań i czynności związanych z nadzorem bezpośrednim, powinny być co do zasady również traktowane jako poufne i niepodlegające ujawnieniu.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Informacje poufne dotyczące procedury nadzorczej mogą być jednak w całości lub częściowo ujawnione podmiotom zobowiązany, które są stronami tej procedury nadzorczej, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych.

- (76) Bez uszczerbku dla systemu językowego, który może zostać przyjęty w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz w kontaktach z wybranymi podmiotami zobowiązanymi, rozporządzenie Rady nr 1⁽¹⁶⁾ powinno mieć zastosowanie do Urzędu, a wszelkie usługi tłumaczeniowe niezbędne do funkcjonowania Urzędu inne niż tłumaczenie ustne powinno świadczyć Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.
- (77) Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich i ich organów przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu należy uznać za niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej Urzędowi na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹⁷⁾ oraz art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹⁸⁾. Rozporządzenie (UE) 2018/1725 zobowiązuje Komisję do konsultowania się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych podczas przygotowywania aktów delegowanych lub wykonawczych, które mają wpływ na ochronę praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Może tak być w przypadku regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które mają zostać opracowane przez Urząd. Jeżeli Urząd uzna, że konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych przyniosą wartość dodaną już na etapie opracowywania tych aktów, powinien poinformować o tym Komisję i uzyskać jej upoważnienie do przeprowadzenia konsultacji w celu zapewnienia sprawnego procesu przygotowywania i przyjmowania tych aktów.
- (78) Zgłaszanie nieprawidłowości przez pracowników podmiotów zobowiązanych lub grup może być dla Urzędu źródłem bardzo ważnych informacji na temat ogólnego poziomu przestrzegania przez instytucje kredytowe i instytucje finansowe w całej Unii wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Podobnie zgłoszenia otrzymywane od pracowników organów nadzorczych, organów samorządu zawodowego pełniących funkcje nadzorcze i jednostek analityki finansowej mogą pomóc Urzędowi w wypełnianiu jego roli polegającej na zapewnianiu wysokiej jakości nadzoru i wspieraniu opracowywania skutecznych informacji finansowych na całym rynku wewnętrznym. Pracownicy ci muszą jednak mieć wystarczające gwarancje, że ich zgłoszenia będą traktowane z zachowaniem wysokiego poziomu poufności oraz że ich dane osobowe w żadnym wypadku nie zostaną ujawnione. W tym celu Urząd powinien dysponować środkami umożliwiającymi zachowanie poufności zgłoszeń dotyczących nieprawidłowości. Ustanawiając wewnętrzne zasady postępowania ze zgłoszeniami dotyczącymi ewentualnych naruszeń przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, Urząd powinien zapewnić, aby zgłoszenia dokonywane przez pracowników wybranych podmiotów zobowiązanych były traktowane priorytetowo, oraz może określać procedury postępowania w przypadku powtarzających się zgłoszeń, dużego napływu zgłoszeń oraz sytuacji, w których pojawiają się zgłoszenia dotyczące naruszeń wykraczających poza zakres kompetencji Urzędu. Ponadto osoby zgłaszające Urzędowi naruszenia związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinny kwalifikować się do objęcia ochroną przewidzianą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937⁽¹⁹⁾, o ile spełnione są określone w niej warunki.
- (79) Urząd powinien ustanowić oparte na zasadzie współpracy stosunki z odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, w tym z Europolem, Eurojustem, Prokuraturą Europejską i Europejskimi Urzędami Nadzoru. W celu poprawy nadzoru międzysektorowego oraz promowania lepszej współpracy między podmiotami sprawującymi nadzór ostrożnościowy i podmiotami sprawującymi nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu Urząd powinien również nawiązać oparte na zasadzie współpracy stosunki z organami właściwymi w zakresie nadzoru ostrożnościowego nad podmiotami zobowiązanymi z sektora

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. L 17 z 6.10.1958, s. 385/58).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

finansowego, w tym z EBC w odniesieniu do kwestii związanych z zadaniami powierzonymi mu na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013⁽²⁰⁾, jak również z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowanymi w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁽²¹⁾, wyznaczonymi organami zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE⁽²²⁾ oraz z właściwymi organami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114⁽²³⁾. W tym celu Urząd powinien móc zawierać umowy lub protokoły ustaleń z takimi organami, w tym w odniesieniu do wymiany informacji niezbędnych do realizacji odpowiednich zadań Urzędu i tych organów. Urząd powinien dołożyć wszelkich starań, by dzielić się informacjami z takimi organami na ich wniossek i w granicach wynikających z ograniczeń prawnych, w tym przepisów o ochronie danych. Ponadto Urząd powinien umożliwić skuteczną wymianę informacji między wszystkimi podmiotami sprawującymi nadzór finansowy w systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a wyżej wymienionymi organami, a taka współpraca i wymiana informacji powinna odbywać się w sposób zorganizowany i efektywny.

- (80) W niektórych państwach członkowskich partnerstwa na rzecz wymiany informacji stają się coraz istotniejszymi forami współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami a podmiotami zobowiązanymi. Jako że do kompetencji Urzędu należy zapobieganie praniu pieniędzy, powiązany z nim przestępstwom źródłowym i finansowaniu terroryzmu oraz ich wykrywanie, aby realizować ten cel, Urząd powinien móc tworzyć partnerstwa na rzecz wymiany informacji. Informacje wymieniane w ramach partnerstwa na rzecz wymiany informacji powinny być spójne z zakresem mandatu Urzędu. W przypadku gdy Urząd działałby jako organ sprawujący bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi lub wspierający jednostki analityki finansowej, które są częścią partnerstwa na rzecz wymiany informacji w dowolnym państwie członkowskim, dla Urzędu korzystne mogłoby być również uczestnictwo w takim partnerstwie na warunkach określonych przez odpowiedni krajowy organ publiczny lub organy publiczne, które utworzyły takie partnerstwo na rzecz wymiany informacji, oraz za ich wyraźną zgodą.
- (81) Zważywszy że współpraca między podmiotami sprawującymi nadzór, organami administracyjnymi i organami ścigania ma kluczowe znaczenie dla skutecznego zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a niektóre organy i instytucje Unii mają szczególne zadania lub mandaty w tym obszarze, Urząd powinien zapewnić, by był w stanie współpracować z takimi organami i instytucjami, w szczególności z OLAF-em, Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską. Jeżeli zaistnieje potrzeba zawarcia specjalnych porozumień roboczych lub protokołów ustaleń między Urzędem a tymi organami i instytucjami, Urząd powinien mieć taką możliwość. Porozumienia te powinny mieć charakter strategiczny i techniczny, nie powinny wiązać się z wymianą będących w posiadaniu Urzędu informacji poufnych lub operacyjnych oraz powinny uwzględniać zadania już wykonywane przez inne instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk.
- (82) Powiązane przestępstwa źródłowe i samo przestępstwo prania pieniędzy mają często charakter globalny, a zważywszy że podmioty zobowiązane z Unii prowadzą również działalność w państwach trzecich i w relacji z tymi państwami, skuteczna współpraca ze wszystkimi odpowiednimi organami państw trzecich w zakresie zarówno nadzoru, jak i funkcjonowania jednostek analityki finansowej ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Biorąc pod uwagę, że w ramach Urzędu połączono w wyjątkowy sposób bezpośredni i pośredni nadzór oraz zadania i uprawnienia związane ze współpracą jednostek analityki finansowej, Urząd powinien móc odgrywać aktywną rolę w takich zewnętrznych ustaleniach dotyczących współpracy. W szczególności Urząd powinien być uprawniony do nawiązywania kontaktów i zawierania porozumień administracyjnych z organami państw trzecich posiadającymi kompetencje regulacyjne, nadzorcze i dotyczące jednostek analityki finansowej. Rola Urzędu mogłaby być szczególnie korzystna w przypadkach, gdy kontakty między kilkoma unijnymi organami publicznymi i jednostkami analityki finansowej a organami państw trzecich dotyczą kwestii objętych zakresem zadań Urzędu. W takich przypadkach Urząd powinien odgrywać wiodącą rolę w ułatwianiu tych kontaktów.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽²¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽²²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).

- (83) Z uwagi na swoje zadania i uprawnienia w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu Urząd jest dobrze przygotowany do wspierania działań Komisji na forach międzynarodowych, w tym FATF, w celu promowania zjednoczonej, wspólnej, spójnej i skutecznej reprezentacji interesów Unii na takich forach. W związku z tym Urząd powinien wspierać Komisję w jej działaniach jako członka FATF oraz przyczynić się do reprezentowania Unii i obrony jej interesów na forach międzynarodowych. Z uwagi na znaczenie wzajemnych ocen przeprowadzanych przez FATF i Komitet Ekspertów Rady Europy ds. Oceny Środków Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu – MONEYVAL i jeśli oceny te dotyczą państw członkowskich, pracownicy Urzędu powinni w razie potrzeby być do dyspozycji zespołów oceniających odpowiedzialnych za przeprowadzanie tych ocen i współpracować z nimi.
- (84) Urząd ma mieć pełny zakres uprawnień i zadań związanych z bezpośrednim i pośrednim nadzorem i nadzorem zwierzchnim nad wszystkimi podmiotami zobowiązanymi, dlatego uprawnienia te muszą zostać skonsolidowane w ramach jednego organu unijnego i nie mogą prowadzić do konfliktu kompetencji z innymi organami unijnymi. W związku z tym EUNB nie powinien zachowywać swoich zadań i uprawnień związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia w pełnym zakresie, a odpowiednie artykuły rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 należy uchylić. Zasoby przyznane EUNB na realizację tych zadań należy przekazać Urzędowi. Biorąc pod uwagę, że wszystkie trzy europejskie urzędy nadzoru (EUNB, ESMA i EIOPA) powinny współpracować z Urzędem i móc uczestniczyć w posiedzeniach Rady Generalnej w składzie nadzorczym w charakterze obserwatorów, Urząd powinien mieć taką samą możliwość w odniesieniu do posiedzeń Rady Organów Nadzoru Europejskich Urzędów Nadzoru. W przypadkach gdy poszczególne Rady Organów Nadzoru omawiają kwestie istotne dla wykonywania zadań i uprawnień Urzędu lub podejmują w ich sprawie decyzje, Urząd powinien móc uczestniczyć w ich posiedzeniach w charakterze obserwatora. Należy zatem odpowiednio zmienić przepisy dotyczące składu Rady Organów Nadzoru w rozporządzeniach (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 oraz (UE) nr 1095/2010.
- (85) W celu zapewnienia skuteczności niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przepisów regulaminowych dotyczących wykonywania prawa do nakładania kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących okresów przedawnienia odnoszących się do nakładania i egzekwowania kar jak również w odniesieniu do określenia metody obliczania kwoty opłaty pobieranej od każdego wybranego i niewybranego podmiotu zobowiązanego podlegającego opłatom oraz procedury pobierania tych opłat. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁴⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (86) Urząd powinien przejąć większość swoich zadań i uprawnień, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przed dniem 1 lipca 2025 r. Bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi powinien rozpocząć się od 2028 r. Tak wyznaczony termin powinien zapewnić Urzędowi wystarczająco dużo czasu na ustanowienie swojej siedziby w państwie członkowskim określonym w niniejszym rozporządzeniu.
- (87) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar i skutki działań, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (88) EBC wydał opinię w dniu 16 lutego 2022 r.⁽²⁵⁾.
- (89) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 22 września 2021 r.⁽²⁶⁾,

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁵⁾ Dz.U. C 210 z 25.5.2022, s. 5.

⁽²⁶⁾ Dz.U. C 524 z 29.12.2021, s. 10.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

USTANOWIENIE URZĘDU, STATUS PRAWNY I DEFINICJE

Artykuł 1

Ustanowienie Urzędu i zakres jego działalności

1. Niniejszym ustanawia się Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (zwany dalej „Urzędem”).
2. Urząd działa w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności określonych w art. 6, oraz w zakresie rozporządzenia (UE) 2023/1113, dyrektywy (UE) 2024/1640 i rozporządzenia (UE) 2024/1624, a także wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych na podstawie tych aktów, wszelkich przyszłych prawnie wiążących aktów unijnych powierzających zadania Urzędowi, przepisów krajowych transponujących dyrektywę (UE) 2024/1640 oraz innych dyrektyw powierzających zadania organom nadzorczym.
3. Celem Urzędu jest ochrona interesu publicznego, stabilności i integralności systemu finansowego Unii i prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez:
 - a) przeciwdziałanie wykorzystywaniu systemu finansowego Unii do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;
 - b) przyczynianie się do identyfikacji i oceny ryzyka oraz zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu na rynku wewnętrznym, jak również ryzyka i zagrożeń pochodzących spoza Unii, które mają lub mogą mieć wpływ na rynek wewnętrzny;
 - c) zapewnienie wysokiej jakości nadzoru w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na całym rynku wewnętrznym;
 - d) przyczynianie się do konwergencji praktyk nadzorczych w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na całym rynku wewnętrznym;
 - e) przyczynianie się do harmonizacji praktyk w zakresie wykrywania przez jednostki analityki finansowej podejrzanych przepływów środków pieniężnych lub podejrzanej działalności;
 - f) wspieranie i koordynowanie wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej oraz między jednostkami analityki finansowej a innymi właściwymi organami.

Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Komisji, w szczególności na mocy art. 258 TFUE, w zakresie zapewniania przestrzegania prawa Unii.

Artykuł 2

Definicje

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, oprócz definicji określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1624 i w art. 2 dyrektywy (UE) 2024/1640, stosuje się następujące definicje:
 - 1) „wybrany podmiot zobowiązany” oznacza instytucję kredytową, instytucję finansową lub grupę instytucji kredytowych lub instytucji finansowych na najwyższym poziomie konsolidacji w Unii zgodnie z obowiązującymi standardami rachunkowości, nad którą Urząd sprawuje bezpośredni nadzór na podstawie art. 13;
 - 2) „niewybrany podmiot zobowiązany” oznacza instytucję kredytową, instytucję finansową lub grupę instytucji kredytowych lub instytucji finansowych na najwyższym szczeblu konsolidacji w Unii zgodnie z obowiązującymi standardami rachunkowości, inną niż wybrany podmiot zobowiązany;
 - 3) „system nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu” oznacza Urząd oraz organy nadzorcze w państwach członkowskich;
 - 4) „organ spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu” oznacza:

- a) właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽²⁷⁾;
- b) Europejski Bank Centralny (EBC), gdy realizuje zadania powierzone mu na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013;
- c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE;
- d) wyznaczony organ zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/49/UE;
- e) właściwy organ zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia (UE) 2023/1114.

Artykuł 3

Status prawny

1. Urząd jest organem unijnym i posiada osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskim Urząd posiada zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznanym przez prawo krajowe osobom prawnym. Urząd może w szczególności nabywać lub zbywać ruchomości i nieruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
3. Urząd reprezentuje jego przewodniczący.

Artykuł 4

Siedziba

Siedziba Urzędu mieści się we Frankfurcie nad Menem w Niemczech.

ROZDZIAŁ II

ZADANIA I UPRAWNIENIA URZĘDU

SEKCJA 1

Zadania i uprawnienia

Artykuł 5

Zadania

1. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, na jakie narażony jest rynek wewnętrzny:
 - a) monitorowanie rozwoju sytuacji na rynku wewnętrznym oraz ocena zagrożeń, podatności na zagrożenia oraz ocena ryzyka w odniesieniu do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;
 - b) monitorowanie rozwoju sytuacji w państwach trzecich i ocena zagrożeń, podatności na zagrożenia oraz ocena ryzyka w odniesieniu do ich systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które mają lub mogą mieć wpływ na rynek wewnętrzny;
 - c) gromadzenie i analizowanie informacji pochodzących z własnych działań nadzorczych oraz działań podmiotów sprawujących nadzór i organów nadzorczych na temat niedociągnięć stwierdzonych w stosowaniu przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przez podmioty zobowiązane, ekspozycji podmiotów zobowiązanych na ryzyko, nałożonych kar i działań zaradczych;

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- d) utworzenie i aktualizowanie centralnej bazy danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zawierającej informacje zebrane od organów nadzorczych lub uzyskane w ramach działalności Urzędu;
- e) analizowanie informacji zgromadzonych w centralnej bazie danych i udostępnianie tych analiz podmiotom sprawującym nadzór, organom nadzorczym oraz organom spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na zasadzie ograniczonego dostępu i poufności;
- f) wspieranie analizy ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz niewdrażania ukierunkowanych sankcji finansowych i uchylania się od nich, mających wpływ na rynek wewnętrzny, o których mowa w art. 7 dyrektywy (UE) 2024/1640;
- g) wspieranie, ułatwianie i wzmocnianie współpracy i wymiany informacji między podmiotami zobowiązanymi a podmiotami sprawującymi nadzór, organami nadzorczymi i organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu wypracowania wspólnego rozumienia ryzyka i zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, przed którymi stoi rynek wewnętrzny, w tym przez udział w partnerstwach na rzecz wymiany informacji w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- h) wydawanie publikacji oraz zapewnianie szkoleń i innych usług na żądanie w celu podnoszenia świadomości na temat ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz przeciwdziałania temu ryzyku;
- i) zgłaszanie Komisji przypadków, w których Urząd, wykonując swoje zadania, odkrył, że państwo członkowskie dokonało nieprawidłowej lub niepełnej transpozycji dyrektywy (UE) 2024/1640;
- j) podejmowanie innych szczególnych zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w innych aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2.

2. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych:

- a) zapewnienie przestrzegania przez wybrane podmioty zobowiązane wymogów mających do nich zastosowanie na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1624 i rozporządzenia (UE) 2023/1113, w tym obowiązków związanych z wdrażaniem ukierunkowanych sankcji finansowych;
- b) przeprowadzanie przeglądów i ocen nadzorczych na poziomie poszczególnych podmiotów i całej grupy w celu ustalenia, czy wewnętrzne zasady, procedury i mechanizmy kontroli wdrożone przez wybrane podmioty zobowiązane są odpowiednie do spełnienia wymogów mających do nich zastosowanie, oraz nakładanie na podstawie tych przeglądów i ocen nadzorczych szczególnych wymogów, stosowanie środków administracyjnych, oraz nakładanie kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych zgodnie z art. 21, 22 i 23;
- c) uczestniczenie w nadzorze na poziomie grupy, w szczególności w kolegiach organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, na przykład kiedy wybrany podmiot zobowiązany jest częścią grupy, której siedziba główna, jednostki zależne lub oddziały znajdują się poza Unią;
- d) opracowanie i aktualizowanie systemu oceny ryzyka i podatności na zagrożenia wybranych podmiotów zobowiązanych w celu wsparcia działań nadzorczych Urzędu i organów nadzorczych, na przykład poprzez zbieranie danych od tych podmiotów za pomocą ustrukturyzowanych kwestionariuszy i innych narzędzi dostępnych online lub offline.

3. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do podmiotów sprawujących nadzór finansowy:

- a) prowadzenie aktualnego wykazu podmiotów sprawujących nadzór finansowy w Unii;
- b) przeprowadzanie okresowych ocen w celu zapewnienia, by wszystkie podmioty sprawujące nadzór finansowy posiadały odpowiednie zasoby, uprawnienia i strategie niezbędne do wykonywania zadań w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oraz udostępnianie wyników takich ocen;
- c) podejmowanie – w odpowiedzi na wniosek podmiotów sprawujących nadzór finansowy o przejęcie przez Urząd bezpośredniego nadzoru lub z inicjatywy własnej Urzędu – odpowiednich środków w wyjątkowych okolicznościach wymagających interwencji Urzędu i związanych z przestrzeganiem przepisów przez niewybrane podmioty zobowiązane lub z ich narażeniem na ryzyko;

- d) ułatwianie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze finansowym;
- e) przyczynianie się, we współpracy z podmiotami sprawującymi nadzór finansowy, do konwergencji praktyk nadzorczych i promowania wysokich standardów nadzoru w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym w odniesieniu do weryfikacji zgodności z wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu związanymi z ukierunkowanymi sankcjami finansowymi;
- f) koordynowanie wymiany personelu i informacji między podmiotami sprawującymi nadzór finansowy w Unii w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- g) udzielanie pomocy w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu podmiotom sprawującym nadzór finansowy na ich konkretny wniosek, w tym w odpowiedzi na wniosek o mediację między podmiotami sprawującymi nadzór finansowy;
- h) rozstrzyganie ze skutkiem wiążącym sporów między podmiotami sprawującymi nadzór finansowy dotyczących środków, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotu zobowiązanego, na przykład w kontekście kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, na konkretny wniosek, o którym mowa w lit. g);

4. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy:

- a) prowadzenie aktualnego wykazu podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy w Unii;
- b) koordynowanie wzajemnych ocen standardów i praktyk nadzorczych w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- c) w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – badanie potencjalnych naruszeń lub niestosowania prawa Unii przez podmioty sprawujące nadzór niefinansowy i organy publiczne nadzorujące organy samorządu zawodowego, wydawanie zaleceń dotyczących sposobu zaradzenia stwierdzonym naruszeniom oraz, w przypadku gdy podmioty sprawujące nadzór lub organy publiczne nie stosują się do tych zaleceń, wydawanie ostrzeżeń określających środki, które należy wdrożyć, by złagodzić skutki naruszenia;
- d) przeprowadzanie okresowych przeglądów w celu zapewnienia, by wszystkie podmioty sprawujące nadzór niefinansowy posiadały odpowiednie zasoby i uprawnienia niezbędne do wykonywania swoich zadań w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- e) przyczynianie się do konwergencji praktyk nadzorczych i promowanie wysokich standardów nadzoru w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- f) ułatwianie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze niefinansowym;
- g) udzielanie pomocy podmiotom sprawującym nadzór niefinansowy na ich konkretny wniosek, taki jak wniosek o mediację między podmiotami sprawującymi nadzór niefinansowy w sporach dotyczących środków, które należy zastosować w odniesieniu do podmiotu zobowiązanego, w tym w kontekście kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

W przypadku przekazania nadzoru nad określonymi sektorami organom samorządu zawodowego na szczeblu krajowym Urząd wykonuje zadania określone w akapicie pierwszym w odniesieniu do organów nadzorczych nadzorujących działalność organów samorządu zawodowego.

5. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do jednostek analityki finansowej i ich działalności w państwach członkowskich:

- a) prowadzenie aktualnego wykazu jednostek analityki finansowej w Unii;
- b) monitorowanie zmian w ramach prawnych i organizacji jednostek analityki finansowej ze szczególnym uwzględnieniem zasobów niezbędnych do wykonywania ich zadań;
- c) wspieranie prac jednostek analityki finansowej oraz przyczynianie się do poprawy współpracy i koordynacji działań między nimi;
- d) przyczynianie się do identyfikacji i wyboru odpowiednich przypadków, które mogłyby być przedmiotem wspólnych analiz prowadzonych przez jednostki analityki finansowej;

- e) opracowanie odpowiednich metod i procedur przeprowadzania przez jednostki analityki finansowej wspólnych analiz przypadków transgranicznych;
- f) tworzenie, koordynacja, organizacja i ułatwianie wspólnych analiz prowadzonych przez jednostki analityki finansowej;
- g) udzielanie pomocy jednostkom analityki finansowej na ich konkretny wniosek, taki jak wniosek o mediację w sporze między jednostkami analityki finansowej;
- h) przeprowadzanie wzajemnych ocen działań jednostek analityki finansowej w celu zwiększenia ich spójności i skuteczności oraz wskazania najlepszych praktyk;
- i) opracowywanie i udostępnianie jednostkom analityki finansowej narzędzi i usług służących zwiększaniu ich zdolności analitycznych, a także usług i narzędzi informatycznych oraz usług i narzędzi w zakresie sztucznej inteligencji służących bezpiecznej wymianie informacji, w tym poprzez hosting systemu FIU.net;
- j) opracowywanie, udostępnianie i promowanie wiedzy eksperckiej na temat metod wykrywania, analizy i rozpowszechniania informacji o podejrzanych transakcjach;
- k) na wniosek jednostek analityki finansowej, zapewnianie im specjalistycznych szkoleń i pomocy, w tym poprzez udzielanie wsparcia finansowego, w zakresie celów Urzędu oraz zgodnie z dostępnymi zasobami kadrowymi i budżetowymi;
- l) wspieranie na wniosek jednostek analityki finansowej ich kontaktów z podmiotami zobowiązanymi poprzez zapewnianie podmiotom zobowiązanym wiedzy eksperckiej, w tym poprzez podnoszenie ich świadomości i usprawnianie procedur wykrywania podejrzanych działań i transakcji oraz ich zgłaszania jednostkom analityki finansowej;
- m) przygotowywanie i koordynowanie ocen zagrożeń oraz analiz strategicznych dotyczących zagrożeń, ryzyka i metod związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, zidentyfikowanych przez jednostki analityki finansowej.

6. Na potrzeby wykonywania zadań powierzonych na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd stosuje wszelkie odpowiednie przepisy prawa Unii, a w przypadku gdy takie przepisy prawa Unii ustanowiono w dyrektywach – przepisy krajowe transponujące te dyrektywy. W przypadku gdy mające zastosowanie przepisy prawa ustanowiono w rozporządzeniach, a w rozporządzeniach tych w obecnym ich brzmieniu wyraźnie przyznano państwom członkowskim możliwość wyboru opcji, Urząd stosuje również przepisy krajowe realizujące tę możliwość wyboru.

Artykuł 6

Uprawnienia Urzędu

1. W odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych Urząd posiada uprawnienia nadzorcze i śledcze określone w art. 17–21 oraz uprawnienia do nakładania kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych określonych w art. 22 i 23.

Urząd posiada również uprawnienia, które przysługują podmiotom sprawującym nadzór finansowy w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na podstawie mających zastosowanie przepisów prawa Unii, oraz obowiązki, które spoczywają na tych organach na podstawie wspomnianych przepisów, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inaczej.

W zakresie niezbędnym do wykonywania zadań powierzonych na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd może wymagać – w drodze poleceń – od podmiotów sprawujących nadzór finansowy, by korzystały ze swoich uprawnień w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na mocy prawa krajowego i na warunkach w nim przewidzianych, jeżeli niniejsze rozporządzenie nie powierza mu takich uprawnień.

W celu wykonywania uprawnień, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, Urząd może wydawać wiążące decyzje skierowane do poszczególnych wybranych podmiotów zobowiązanych. Urząd posiada uprawnienia do stosowania środków administracyjnych i nakładania kar pieniężnych zgodnie z art. 22 w przypadku nieprzestrzegania decyzji przyjętych w ramach wykonywania uprawnień ustanowionych w art. 21.

2. W odniesieniu do podmiotów sprawujących nadzór i organów nadzorczych Urząd posiada następujące uprawnienia:

- a) żądanie przedstawienia informacji lub dokumentów, w tym pisemnych lub ustnych wyjaśnień niezbędnych do wykonywania jego funkcji, łącznie z informacjami statystycznymi i informacjami dotyczącymi wewnętrznych procesów lub ustaleń krajowych podmiotów sprawujących nadzór i organów nadzorczych, a także dostęp do tych informacji i możliwość pobierania ich ze wspólnych ustrukturyzowanych kwestionariuszy i innych narzędzi dostępnych online i offline opracowanych przez Urząd;
- b) wydawanie wytycznych i zaleceń;
- c) kierowanie wezwań do podjęcia działania oraz wydawanie poleceń dotyczących środków, które należy zastosować wobec niewybranych podmiotów zobowiązanych zgodnie z rozdziałem II sekcja 4;
- d) prowadzenie mediacji na wniosek podmiotu sprawującego nadzór finansowy lub podmiotu sprawującego nadzór niefinansowy;
- e) na wniosek podmiotów sprawujących nadzór finansowy – rozstrzyganie ze skutkiem wiążącym sporów między podmiotami sprawującymi nadzór finansowy, w tym w ramach kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

3. W odniesieniu do jednostek analityki finansowej w państwach członkowskich Urząd posiada następujące uprawnienia:

- a) żądanie od jednostek analityki finansowej nieoperacyjnych danych i analiz, jeżeli są niezbędne do oceny zagrożeń, podatności na zagrożenia oraz ryzyk, na jakie narażony jest rynek wewnętrzny w związku z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu;
- b) gromadzenie informacji i danych statystycznych związanych z zadaniami i działaniami jednostek analityki finansowej;
- c) uzyskiwanie i przetwarzanie informacji i danych wymaganych do inicjowania, prowadzenia i koordynowania wspólnych analiz, jak określono w art. 40;
- d) wydawanie wytycznych i zaleceń.

4. Na potrzeby realizacji zadań określonych w art. 5 ust. 1 Urząd posiada następujące uprawnienia:

- a) opracowywanie projektów regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 49;
- b) opracowywanie projektów wykonawczych standardów technicznych zgodnie z art. 53;
- c) wydawanie wytycznych i zaleceń, jak przewidziano w art. 54;
- d) wydawanie opinii dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, jak przewidziano w art. 55.

SEKCJA 2

System nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

Artykuł 7

Współpraca w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Urząd odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
2. Urząd i organy nadzorcze mają obowiązek współpracować w dobrej wierze i wymieniać się informacjami w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, rozporządzeniem (UE) 2023/1113, rozporządzeniem (UE) 2024/1624 i dyrektywą (UE) 2024/1640.
3. Na wniosek Urzędu organy nadzorcze przekazują mu wszelkie informacje dotyczące podmiotów zobowiązanych pozostających pod bezpośrednim nadzorem na szczeblu krajowym, które są mu niezbędne do wypełniania zadań zgodnie z art. 5 ust. 1, 3 i 4, jeżeli organy nadzorcze mają prawny dostęp do takich informacji.

4. Organy nadzorcze pomagają Urzędowi w określaniu i uwzględnianiu specyfiki ich odpowiednich krajowych ram prawnych, w szczególności kiedy Urząd stosuje przepisy krajowe transponujące prawo Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 8

Metodyka nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. We współpracy z organami nadzorczymi Urząd opracowuje i utrzymuje aktualną i zharmonizowaną metodykę nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, określającą szczegółowo oparte na analizie ryzyka podejście do nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi w Unii. Metodyka obejmuje wytyczne, zalecenia, opinie oraz, w stosownych przypadkach, inne środki i instrumenty, w tym w szczególności regulacyjne i wykonawcze standardy techniczne, na podstawie uprawnień określonych w aktach, o których mowa w art. 1 ust. 2.
2. Opracowując metodykę nadzoru, Urząd dokonuje rozróżnienia między podmiotami zobowiązanymi, w tym na podstawie ich działalności oraz rodzaju i charakteru ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, na jakie są narażone. Metodyka nadzoru opiera się na analizie ryzyka i zawiera przynajmniej następujące elementy:
 - a) poziomy odniesienia i metodykę klasyfikacji podmiotów zobowiązanych do kategorii ryzyka na podstawie profilu ryzyka szcztkowego, odrębnie dla każdej kategorii podmiotów zobowiązanych;
 - b) podejścia do przeglądu nadzorczego obejmującego samoocenę ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu dokonywaną przez podmioty zobowiązane;
 - c) podejścia do przeglądu nadzorczego obejmującego wewnętrzne strategie i procedury podmiotów zobowiązanych, w tym zasady i procedury należytej staranności wobec klienta, zgodnie z opartym na analizie ryzyka podejściem do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
 - d) podejścia do nadzorczej oceny czynników ryzyka nieodłącznie związanych z klientami, stosunkami gospodarczymi, transakcjami i kanałami dystrybucji podmiotów zobowiązanych lub z nimi powiązanych, jak również geograficznych czynników ryzyka.
3. Urząd opracowuje ustrukturyzowane kwestionariusze i inne narzędzia dostępne online lub offline, które on sam i podmioty sprawujące nadzór mają wykorzystywać do zwracania się o dane i informacje od podmiotów zobowiązanych, ich gromadzenia, zestawiania i analizowania, w tym o dane, na których należy opierać się przy stosowaniu elementów metodyki nadzoru wymienionych w ust. 2.

Narzędzia opracowane przez Urząd zapewniają gromadzenie obiektywnych i porównywalnych danych i informacji związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu od podmiotów zobowiązanych oraz umożliwiają skuteczną i szybką wymianę informacji między podmiotami sprawującymi nadzór a Urzędem.

Urząd stara się opracować te narzędzia, gdy tylko metodyka nadzoru będzie miała zastosowanie w całym systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

4. Metodyka nadzoru odzwierciedla wysokie standardy nadzoru na szczeblu Unii i opiera się na odpowiednich międzynarodowych standardach i wytycznych. Urząd dokonuje okresowych przeglądów i aktualizacji metodyki nadzoru, uwzględniając zmiany w zakresie ryzyka wpływającego na rynek wewnętrzny, w tym ryzyka i zagrożeń wskazanych przez krajowe organy ścigania i jednostki analityki finansowej. Metodyka nadzoru w miarę możliwości uwzględnia najlepsze praktyki i wytyczne opracowane przez międzynarodowe organy normalizacyjne.

Artykuł 9

Przeglądy tematyczne

1. Najpóźniej do dnia 1 grudnia każdego roku organy nadzorcze udzielają Urzędowi informacji o nadzorczych przeglądach tematycznych, które zamierzają przeprowadzić w następnym roku lub okresie nadzorczym i które mają na celu ocenę ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub szczególnego aspektu takiego ryzyka, na które narażonych jest wiele podmiotów zobowiązanych w tym samym czasie. Należy podać następujące informacje:
 - a) zakres każdego planowanego przeglądu tematycznego pod względem kategorii i liczby objętych nim podmiotów zobowiązanych oraz temat przeglądu;

- b) ramy czasowe każdego planowanego przeglądu tematycznego;
- c) planowane rodzaje, charakter i częstotliwość działań nadzorczych, które mają zostać przeprowadzone w związku z każdym przeglądem tematycznym, w tym – w stosownych przypadkach – kontrole na miejscu lub inne rodzaje bezpośredniej interakcji z podmiotami zobowiązanymi.
2. Do końca każdego roku przewodniczący Urzędu przedstawia Radzie Generalnej w składzie nadzorczym, o którym mowa w art. 57 ust. 2, skonsolidowany plan przeglądów tematycznych, które organy nadzorcze zamierzają przeprowadzić w kolejnym roku.
3. Jeżeli zakres i ogólnounijne znaczenie przeglądów tematycznych uzasadniają koordynację na szczeblu Unii, są one przeprowadzane wspólnie przez odpowiednie organy nadzorcze i koordynowane przez Urząd. Rada Wykonawcza może proponować wspólne przeglądy tematyczne w oparciu o dostępne analizy zagrożeń, podatności na zagrożenia i ryzyk na rynku wewnętrznym. Rada Generalna w składzie nadzorczym sporządza wykaz wspólnych przeglądów tematycznych. Rada Generalna w składzie nadzorczym sporządza sprawozdanie dotyczące przebiegu, przedmiotu i wyników każdego wspólnego przeglądu tematycznego. Urząd publikuje to sprawozdanie na swojej stronie internetowej.
4. Urząd koordynuje działania organów nadzorczych oraz ułatwia planowanie i przeprowadzanie wybranych wspólnych przeglądów tematycznych, o których mowa w ust. 3. Wszelkie bezpośrednie interakcje z podmiotami zobowiązanymi innymi niż wybrane podmioty zobowiązane w kontekście przeglądu tematycznego pozostają w wyłącznej gestii organu nadzorczego odpowiedzialnego za nadzór nad tymi podmiotami zobowiązanymi i nie należy ich interpretować jako przeniesienia zadań i uprawnień związanych z tymi podmiotami w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
5. W przypadku gdy planowane przeglądy tematyczne na szczeblu krajowym nie są objęte skoordynowanym podejściem na szczeblu Unii, Urząd – wspólnie z organami nadzorczymi – bada potrzebę i możliwość dostosowania lub synchronizacji ram czasowych tych przeglądów tematycznych oraz ułatwia wymianę informacji i wzajemną pomoc między organami nadzorczymi przeprowadzającymi te przeglądy tematyczne. Urząd ułatwia również wszelkie działania, które odpowiednie organy nadzorcze mogą chcieć przeprowadzić wspólnie lub w podobny sposób w kontekście prowadzonych przez siebie przeglądów tematycznych.
6. Urząd zapewnia, by wszystkim organom nadzorczym udostępniano wyniki i wnioski z przeglądów tematycznych przeprowadzonych na poziomie krajowym przez kilka organów nadzorczych, z wyjątkiem informacji poufnych dotyczących poszczególnych podmiotów zobowiązanych. Wymiana informacji obejmuje wspólne wnioski wynikające z wymiany informacji lub wspólnych lub skoordynowanych działań z udziałem kilku organów nadzorczych.

Artykuł 10

Wzajemna pomoc w systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Urząd może, w razie potrzeby, opracować:
- a) nowe, praktyczne instrumenty i narzędzia służące zwiększaniu konwergencji w celu wspierania wspólnego podejścia do nadzoru i najlepszych praktyk nadzorczych;
- b) praktyczne narzędzia i metody wzajemnej pomocy po:
- (i) otrzymaniu konkretnych wniosków od organów nadzorczych;
- (ii) skierowaniu do niego sporów między organami nadzorczymi w sprawie środków, które ma zastosować wspólnie kilka organów nadzorczych w odniesieniu do podmiotu zobowiązanego.
2. Urząd ułatwia i wspiera co najmniej następujące działania:
- a) sektorowe i międzysektorowe programy szkoleniowe, w tym na temat innowacji technologicznych;
- b) wymiana pracowników oraz wykorzystanie programów oddelegowania pracowników, programów partnerskich i wizyt krótkoterminowych;
- c) wymiany najlepszych praktyk nadzorczych między organami nadzorczymi, gdy jeden organ zgromadził wiedzę specjalistyczną w określonym obszarze praktyk nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

3. Każdy organ nadzorczy może zwrócić się do Urzędu z wnioskiem o wzajemną pomoc związaną ze swoimi zadaniami nadzorczymi, określając rodzaj pomocy, jakiej potrzebuje od personelu Urzędu, personelu jednego lub większej liczby organów nadzorczych, lub wspólnie od personelu Urzędu i wspomnianych organów. Jeżeli wniosek dotyczy działań związanych z nadzorem nad określonymi podmiotami zobowiązanymi, organ nadzorczy występujący z wnioskiem przekazuje Urzędowi informacje i dane niezbędne do udzielenia pomocy. Urząd przechowuje i regularnie aktualizuje informacje na temat konkretnych obszarów wiedzy specjalistycznej oraz zdolności organów nadzorczych do wzajemnej pomocy związanej z ich zadaniami nadzorczymi.
4. Jeżeli Urząd zostanie poproszony o pomoc przy wykonywaniu konkretnych zadań związanych z nadzorem na szczeblu krajowym w odniesieniu do podmiotów zobowiązanych innych niż wybrane podmioty zobowiązane, organ nadzorczy występujący z wnioskiem wyszczególnia w nim zadania, których dotyczy wniosek o pomoc. Pomocy nie należy interpretować jako przeniesienia zadań nadzorczych, uprawnień ani odpowiedzialności za nadzór nad podmiotami zobowiązanymi innymi niż wybrane podmioty zobowiązane z organu nadzorczego występującego z wnioskiem na Urząd.
5. Jeżeli Urząd uzna, że wniosek jest zasadny i wykonalny, dokłada wszelkich starań, by udzielić pomocy, o którą wystąpiono we wniosku, w tym poprzez uruchomienie własnych zasobów ludzkich oraz zapewnienie uruchomienia zasobów w organach nadzorczych na zasadzie dobrowolności.
6. Do końca każdego roku przewodniczący Urzędu informuje Radę Generalną w składzie nadzorczym o zasobach ludzkich, które Urząd przeznaczy w następnym roku na udzielanie pomocy, o którą wystąpiono zgodnie z ust. 3. Jeżeli dostępność zasobów ludzkich zmieni się w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 5 ust. 2, 3 i 4, przewodniczący Urzędu informuje o tym Radę Generalną w składzie nadzorczym.
7. Wszelkie interakcje między personelem Urzędu a podmiotem zobowiązanym pozostają w wyłącznej gestii organu nadzorczego odpowiedzialnego za nadzór nad tym podmiotem. Takich interakcji nie należy interpretować jako przeniesienia zadań lub uprawnień związanych z poszczególnymi podmiotami zobowiązanymi w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Artykuł 11

Centralna baza danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Urząd ustanawia i aktualizuje centralną bazę danych zawierającą informacje gromadzone zgodnie z niniejszym artykułem.

Urząd udostępnia te informacje organom nadzorczym, organom spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, innym organom i podmiotom krajowym odpowiedzialnym za zapewnienie zgodności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE⁽²⁸⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁽²⁹⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE⁽³⁰⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE⁽³¹⁾, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014⁽³²⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/56/UE⁽³³⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽³⁴⁾ lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁽³⁵⁾ oraz europejskim urzędowi nadzoru, a mianowicie Europejskiemu

⁽²⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywę 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

⁽³⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽³¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34).

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 77).

⁽³³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/56/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2006/43/WE w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 196).

⁽³⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

Urzędowi Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), na zasadzie ograniczonego dostępu i poufności, jeżeli jest to niezbędne do wykonywania ich zadań.

Urząd analizuje też zgromadzone informacje i może z własnej inicjatywy udostępniać wyniki swoich analiz organom nadzorczym, jeśli ułatwiłoby to im prowadzenie działań nadzorczych, oraz, w stosownych przypadkach, podmiotom zobowiązany.

2. Organy nadzorcze przekazują Urzędowi co najmniej następujące informacje, w tym dane dotyczące poszczególnych podmiotów zobowiązanych, celem prowadzenia tych informacji przez Urząd do bazy danych:

- a) wykaz wszystkich organów nadzorczych i organów samorządu zawodowego w danym państwie członkowskim, którym powierzono nadzór nad podmiotami zobowiązanymi, wraz z informacjami na temat ich mandatu, zadań i uprawnień oraz, w stosownych przypadkach, ze wskazaniem głównego podmiotu sprawującego nadzór lub mechanizmu koordynacji;
- b) informacje statystyczne na temat kategorii i liczby nadzorowanych podmiotów zobowiązanych według każdej kategorii w danym państwie członkowskim oraz podstawowe informacje o profilu ryzyka;
- c) zastosowane środki administracyjne i nałożone kary pieniężne w toku nadzoru nad poszczególnymi podmiotami zobowiązanymi w odpowiedzi na naruszenia wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu wraz z podaniem:
 - (i) powodów zastosowania środka administracyjnego lub nałożenia kary pieniężnej, takich jak charakter naruszenia;
 - (ii) powiązanych informacji o działaniach i wynikach nadzorczych, które doprowadziły do zastosowania środka administracyjnego lub nałożenia kary pieniężnej;
- d) porady lub opinie w sprawie ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu udzielane innym organom w związku z postępowaniami w sprawie udzielania zezwoleń, cofania zezwoleń oraz oceny kompetencji i reputacji udziałowców lub akcjonariuszy lub członków organu zarządzającego poszczególnych podmiotów zobowiązanych;
- e) wyniki swoich ocen profili ryzyka nieodłącznego i ryzyka szczątkowego wszystkich instytucji kredytowych i instytucji finansowych, które spełniają kryteria określone w art. 12 ust. 1;
- f) wyniki przeglądów tematycznych i innych horyzontalnych działań nadzorczych w odniesieniu do obszarów lub działań wysokiego ryzyka oraz sprawozdania w tej sprawie;
- g) informacje dotyczące działań nadzorczych, które przeprowadziły w ciągu ostatniego roku kalendarzowego, zgromadzone zgodnie z art. 40 ust. 5 dyrektywy (UE) 2024/1640;
- h) informacje statystyczne dotyczące personelu i innych zasobów podmiotów sprawujących nadzór i organów nadzorczych.

Informacje udzielane zgodnie z akapitem pierwszym nie obejmują odniesienia do konkretnych podejrzanych transakcji zgłoszonych zgodnie z art. 69 rozporządzenia (UE) 2024/1624.

Urząd wprowadza również do bazy danych informacje wynikające z jego działalności w obszarze nadzoru bezpośredniego, które odpowiadają kategoriom informacji wymienionym w akapicie pierwszym, a także wyniki procesu oceny ryzyka przeprowadzonego przez Urząd zgodnie z art. 12.

3. Urząd może zwrócić się do organów nadzorczych o przekazanie innych informacji oprócz tych, o których mowa w ust. 2. Organy nadzorcze aktualizują wszelkie przekazane informacje, gdy tylko taka aktualizacja jest konieczna lub na wniosek Urzędu.

4. Urząd wprowadza do bazy danych dane lub informacje mające znaczenie dla działań nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, przekazane przez organy spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, inne organy i podmioty krajowe odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z wymogami dyrektywy 2008/48/WE, dyrektywy 2009/110/WE, dyrektywy 2009/138/WE, dyrektywy 2014/17/UE, rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2014/56/UE, dyrektywy 2014/65/UE lub dyrektywy (UE) 2015/2366 lub Europejskie Urzędy Nadzoru.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują przypadki, w których organy i podmioty, o których mowa w tym akapicie, mają uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że w związku z podmiotem zobowiązanym usiłuje się dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, dokonuje się go lub istnieje zwiększone ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz gdy takie uzasadnione podstawy pojawiły się w kontekście wykonywania ich

odpowiednich zadań. Baza danych zawiera również mające znaczenie informacje, które organy lub podmioty nadzorujące instytucje kredytowe zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽³⁶⁾, w tym EBC, kiedy działa zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, uzyskały w kontekście bieżącego nadzoru, w tym informacje na temat ocen modeli biznesowych, ocen zasad zarządzania, postępowań w sprawie udzielania zezwoleń, ocen nabycia znacznych pakietów akcji, ocen kompetencji i reputacji oraz postępowań związanych z cofnięciem licencji.

5. Organ i podmiot, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, mogą zwrócić się do Urzędu z uzasadnionym wnioskiem o udzielenie informacji zgromadzonych na podstawie niniejszego artykułu, jeśli są one niezbędne dla ich działań nadzorczych. Urząd rozpatruje te wnioski i udziela informacji, o które się zwrócono, zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu, terminowo i z zachowaniem poufności. Urząd informuje organ lub podmiot, który pierwotnie przekazał żądane informacje, o tożsamości organu lub podmiotu występującego z wnioskiem, o tożsamości podmiotu zobowiązanego, którego to dotyczy, o przyczynie złożenia wniosku o udzielenie informacji oraz o tym, czy informacje przekazano organowi lub podmiotowi występującemu z wnioskiem. Jeżeli Urząd postanowi nie przekazywać informacji, o które się do niego zwrócono, uzasadnia swoją decyzję.

6. Urząd opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, w których określa:

- a) procedurę, formaty i terminy przekazywania informacji zgodnie z ust. 2 i 3;
- b) zakres i poziom szczegółowości informacji, które mają być przekazywane, z uwzględnieniem odpowiednich różnic między podmiotami zobowiązanymi, takich jak profil ryzyka;
- c) zakres i poziom szczegółowości informacji, które mają być przekazywane, w odniesieniu do podmiotów zobowiązanych w sektorze niefinansowym;
- d) rodzaj informacji, których ujawnienie przez Urząd na uzasadniony wniosek lub z własnej inicjatywy wymaga uprzedniej zgody organu nadzorczego, który je przekazał;
- e) stopień istotności naruszenia, jaki zobowiązuje organ nadzorczy do przekazania informacji na temat naruszenia zgodnie z ust. 2 lit. c);
- f) warunki, na jakich Urząd może występować z wnioskiem o dodatkowe informacje zgodnie z ust. 3;
- g) rodzaje dodatkowych informacji, które mają być przekazywane Urzędowi zgodnie z ust. 3.

Urząd przedstawi Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 27 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 49 niniejszego rozporządzenia.

7. Dane osobowe zgromadzone zgodnie z niniejszym artykułem można przechowywać w możliwej do zidentyfikowania formie przez maksymalnie 10 lat od daty ich zgromadzenia przez Urząd. Po tym okresie dane te są usuwane. Można je też usunąć przed upływem tego okresu, jeżeli regularna ocena w indywidualnym przypadku wykaże, że ich przechowywanie nie jest konieczne.

⁽³⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

SEKCJA 3

Bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi

Artykuł 12

Ocena mająca na celu wybór instytucji kredytowych i instytucji finansowych, które należy objąć bezpośrednim nadzorem

1. W celu wykonywania zadań wymienionych w art. 5 ust. 2 Urząd, we współpracy z podmiotami sprawującymi nadzór finansowy, przeprowadza okresową ocenę instytucji kredytowych i instytucji finansowych oraz grup instytucji kredytowych i instytucji finansowych, jeżeli działają one, czy to za pośrednictwem zakładów, czy w ramach swobody świadczenia usług, w co najmniej sześciu państwach członkowskich, łącznie z państwem członkowskim pochodzenia, niezależnie od tego, czy prowadzą działalność za pośrednictwem infrastruktury na danym terytorium czy zdalnie.

2. Organy nadzorcze i podmioty zobowiązane podlegające ocenie okresowej przekazują Urzędowi wszelkie informacje niezbędne do przeprowadzenia oceny okresowej, o której mowa w ust. 1.

3. Profil ryzyka nieodłącznego i szczytkowego podmiotu zobowiązanego, ocenianego zgodnie z ust. 1 Urząd klasyfikuje jako niski, średni, znaczny lub wysoki na podstawie poziomów odniesienia i metodyki określonych w regulacyjnych standardach technicznych, o których mowa w ust. 7. Jeżeli oceniany podmiot zobowiązany jest częścią grupy instytucji kredytowych lub instytucji finansowych, profil ryzyka klasyfikuje się na poziomie całej grupy.

4. Metodykę klasyfikacji profili ryzyka nieodłącznego i szczytkowego ustala się oddzielnie dla co najmniej następujących kategorii podmiotów zobowiązanych:

- a) instytucje kredytowe;
- b) kantory wymiany walut;
- c) przedsiębiorstwa wspólnego inwestowania;
- d) kredytodawcy inni niż instytucje kredytowe;
- e) instytucje pieniądza elektronicznego;
- f) firmy inwestycyjne;
- g) instytucje płatnicze;
- h) zakłady ubezpieczeń prowadzące działalność w zakresie ubezpieczeń na życie;
- i) pośrednicy ubezpieczeniowi;
- j) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów;
- k) pozostałe instytucje finansowe.

5. Dla każdej kategorii podmiotów zobowiązanych, o których mowa w ust. 4, poziomy odniesienia na potrzeby oceny ryzyka nieodłącznego w metodyce oceny opierają się na kategoriach czynników ryzyka związanych z klientami, produktami, usługami, transakcjami, kanałami dystrybucji i obszarami geograficznymi. Poziomy odniesienia ustanawia się dla co najmniej następujących wskaźników ryzyka nieodłącznego w każdym państwie członkowskim, w którym podmioty zobowiązane prowadzą działalność:

- a) w odniesieniu do ryzyka związanego z klientami: udział niebędących rezydentami klientów z państw trzecich zidentyfikowanych zgodnie z rozdziałem III sekcja 2 rozporządzenia (UE) 2024/1624 oraz obecność i udział klientów zidentyfikowanych jako osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne;
- b) w odniesieniu do oferowanych produktów i usług:
 - (i) znaczenie i wielkość obrotu produktami i usługami uznanymi za najbardziej narażone na ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu na poziomie rynku wewnętrznego w ocenie ryzyka na szczeblu Unii lub na szczeblu krajowym w krajowej ocenie ryzyka;

- (ii) w przypadku dostawców usługi przekazów pieniężnych – znaczenie zagregowanego rocznego wolumenu przekazów wychodzących i przychodzących realizowanych przez każdego dostawcę tych usług w krajach zidentyfikowanych zgodnie z rozdziałem III sekcja 2 rozporządzenia (UE) 2024/1624;
 - (iii) względny wolumen produktów, usług i transakcji, które zapewniają znaczny poziom ochrony prywatności i tożsamości klientów lub inną formę anonimowości;
- c) w odniesieniu do obszarów geograficznych:
- (i) roczny wolumen usług bankowości korespondenckiej lub usług w zakresie kryptoaktywów korespondenckich świadczonych przez podmioty sektora finansowego z Unii w państwach trzecich zidentyfikowanych zgodnie z rozdziałem III sekcja 2 rozporządzenia (UE) 2024/1624;
 - (ii) liczba i udział klientów bankowości korespondenckiej i klientów usług w zakresie kryptoaktywów w państwach trzecich zidentyfikowanych zgodnie z rozdziałem III sekcja 2 rozporządzenia (UE) 2024/1624.
6. W odniesieniu do każdej z kategorii podmiotu zobowiązanego, o których mowa w ust. 4, ocena ryzyka szczątkowego w metodyce oceny obejmuje poziomy odniesienia na potrzeby oceny jakości wewnętrznych zasad, mechanizmów kontroli i procedur wprowadzonych przez podmioty zobowiązane w celu ograniczenia ryzyka nieodłącznego.
7. Urząd opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, w których określa:
- a) minimalne działania, które instytucja kredytowa lub instytucja finansowa ma prowadzić w ramach swobody świadczenia usług, niezależnie czy za pośrednictwem infrastruktury, czy na odległość, aby można było uznać, że prowadzi działalność w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę;
 - b) metodykę opartą na poziomach odniesienia, o których mowa w ust. 5 i 6, na potrzeby klasyfikacji profilów ryzyka nieodłącznego i ryzyka szczątkowego instytucji kredytowych lub instytucji finansowych bądź grup instytucji kredytowych lub instytucji finansowych jako niskiego, średniego, znacznego lub wysokiego.

Urząd przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2026 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 49 niniejszego rozporządzenia.

8. Urząd przeprowadza przegląd poziomów odniesienia i metodyki co najmniej raz na trzy lata. Jeżeli wymagane są zmiany, Urząd przedstawia Komisji projekt zmienionych regulacyjnych standardów technicznych.

Artykuł 13

Umieszczanie w wykazie wybranych podmiotów zobowiązanych

1. Instytucje kredytowe i instytucje finansowe oraz grupy instytucji kredytowych i instytucji finansowych, których profil ryzyka szczątkowego został sklasyfikowany jako wysoki zgodnie z art. 12, kwalifikują się jako wybrane podmioty zobowiązane.

2. Jeżeli zgodnie z ust. 1 zidentyfikowano ponad 40 podmiotów, Urząd może jednak, w porozumieniu z organami nadzorczymi, zgodzić się na ograniczenie wyboru do określonej liczby podmiotów lub grup większej niż 40.

Podejmując decyzję w sprawie określonej innej liczby wybranych podmiotów zobowiązanych, o której mowa w ust. 1, Urząd bierze pod uwagę swoje zasoby w zakresie zdolności do przydzielenia lub dodatkowego zatrudnienia niezbędnej liczby pracowników nadzoru i pracowników pomocniczych oraz zapewnia, aby niezbędne zwiększenie zasobów finansowych i ludzkich było możliwe.

Zgodnie z decyzją w sprawie maksymalnej liczby podmiotów, wybranymi podmiotami zobowiązanymi są te podmioty kwalifikujące się na podstawie ust. 1, które działają w największej liczbie państw członkowskich, niezależnie czy za pośrednictwem zakładów, czy w ramach swobody świadczenia usług.

W przypadku gdy zastosowanie kryterium, o którym mowa w akapicie trzecim, przyniesie w rezultacie więcej niż określona maksymalna liczba podmiotów zobowiązanych, Urząd wybiera – spośród podmiotów zobowiązanych, które zostałyby wybrane zgodnie z tym akapitem i które działają w najmniejszej liczbie państw członkowskich – te, które mają najwyższy stosunek wolumenu transakcji z państwami trzecimi do całkowitego wolumenu transakcji, mierzony w ostatnim roku obrotowym.

3. Jeżeli w danym państwie członkowskim żadna instytucja kredytowa, instytucja finansowa ani grupa instytucji kredytowych lub instytucji finansowych, która ma tam siedzibę, jest upoważniona, zarejestrowana lub ma jednostkę zależną, a jej profil ryzyka sklasyfikowano jako wysoki, nie kwalifikuje się jako wybrany podmiot zobowiązany na podstawie ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, Urząd przeprowadza w tym państwie członkowskim dodatkową procedurę wyboru na podstawie metodyki, o której mowa w art. 12 ust. 7 lit. b).

Po przeprowadzeniu dodatkowej procedury wyboru instytucja kredytowa lub finansowa bądź grupa instytucji kredytowych lub instytucji finansowych, która ma siedzibę lub jest zarejestrowana w tym państwie członkowskim, a jej profil ryzyka jest sklasyfikowany jako wysoki, zostaje uznana za wybrany podmiot zobowiązany.

Jeżeli kilka instytucji kredytowych lub instytucji finansowych bądź grup instytucji kredytowych lub instytucji finansowych w danym państwie członkowskim ma profil ryzyka sklasyfikowany jako wysoki, za wybrany podmiot zobowiązany uznaje się podmiot działający w największej liczbie państw członkowskich, niezależnie czy za pośrednictwem zakładów, czy w ramach swobody świadczenia usług. Jeżeli kilka instytucji kredytowych lub instytucji finansowych bądź grup instytucji kredytowych lub instytucji finansowych prowadzi działalność w tej samej liczbie państw członkowskich, za wybrany podmiot zobowiązany uznaje się podmiot o najwyższym stosunku wolumenu transakcji z państwami trzecimi do całkowitego wolumenu transakcji, mierzonym w ostatnim roku obrotowym.

4. Urząd rozpocznie pierwszą procedurę wyboru do dnia 1 lipca 2027 r. i ukończy ją w ciągu sześciu miesięcy od daty rozpoczęcia. Następnie wyboru dokonuje się co trzy lata od daty rozpoczęcia pierwszej procedury wyboru i kończy w ciągu sześciu miesięcy w każdej procedurze wyboru. Urząd publikuje wykaz wybranych podmiotów zobowiązanych bez zbędnej zwłoki po zakończeniu procedury wyboru. Urząd rozpoczyna bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi sześć miesięcy po opublikowaniu wykazu.

5. Przed opublikowaniem wykazu wybranych podmiotów zobowiązanych Urząd informuje odpowiednie organy spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu o wynikach procesu oceny i klasyfikacji ryzyka nieodłącznego i ryzyka szcztatkowego podmiotów zobowiązanych podlegających ocenie.

6. Wybrany podmiot zobowiązany pozostaje objęty bezpośrednim nadzorem Urzędu do czasu rozpoczęcia przez Urząd bezpośredniego nadzoru nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi na podstawie wykazu sporządzonego na kolejny okres procedury wyboru, w którym ten podmiot zobowiązany już nie figuruje.

Artykuł 14

Dodatkowe przekazanie zadań i uprawnień w zakresie bezpośredniego nadzoru w wyjątkowych okolicznościach na wniosek podmiotu sprawującego nadzór finansowy

1. Podmiot sprawujący nadzór finansowy może zwrócić się do Urzędu z uzasadnionym wnioskiem, aby przejął on bezpośredni nadzór i wykonywał zadania wymienione w art. 5 ust. 2 w odniesieniu do określonego niewybranego podmiotu zobowiązanego.

Wniosek, o którym mowa w akapicie pierwszym, składa się wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, aby wyeliminować na poziomie Unii zwiększone ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub nieprzestrzeganie przepisów przez niewybrany podmiot zobowiązany oraz aby zapewnić spójne stosowanie wysokich standardów nadzoru.

2. Wniosek, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawiera:

- a) wskazanie niewybranego podmiotu zobowiązanego, który według podmiotu sprawującego nadzór finansowy Urząd powinien objąć bezpośrednim nadzorem;
- b) powody, z jakich bezpośredni nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu nad niewybrany podmiotem zobowiązanym jest niezbędny;
- c) wskazanie i należyte uzasadnienie proponowanej daty i okresu przekazania zadań i uprawnień, których dotyczy wniosek; oraz
- d) wszystkie niezbędne dodatkowe informacje, dane i dowody, które mogłyby być przydatne do oceny wniosku.

3. Podmiot sprawujący nadzór finansowy dołącza do wniosku sprawozdanie przedstawiające historię nadzoru i profil ryzyka danego niewybranego podmiotu zobowiązanego. Niewybrany podmiot zobowiązany informuje się o wniosku i proponowanych w nim terminach.

4. Urząd rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w ciągu dwóch miesięcy lub w takim czasie, który umożliwia przekazanie zadań i uprawnień w terminie zaproponowanym we wniosku, w zależności od tego, który z tych terminów jest dłuższy. Urząd wyraża zgodę na przeniesienie bezpośredniego nadzoru, którego dotyczy wniosek, wyłącznie w przypadku gdy spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) wnioskujący podmiot sprawujący nadzór może wykazać nieskuteczność środków nadzorczych zastosowanych wobec niewybranego podmiotu zobowiązanego w związku z poważnymi, wielokrotnymi lub systematycznymi naruszeniami mających zastosowanie wymogów;
- b) zwiększone ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub poważne, wielokrotne lub systematyczne naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczą kilku podmiotów z grupy niewybranych podmiotów zobowiązanych, a odpowiednie podmioty sprawujące nadzór finansowy zgadzają się, że skuteczniejsze byłoby skoordynowane działania nadzorcze na szczeblu Unii;
- c) wniosek dotyczy tymczasowego, obiektywnego i możliwego do wykazania niezdolności podmiotu sprawującego nadzór finansowy do odpowiedniego i terminowego wyeliminowania ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związanego z niewybranym podmiotem zobowiązanym.

5. Jeżeli Rada Wykonawcza Urzędu stwierdzi, że warunki określone w ust. 1, 2 lub 4 zostały spełnione, przyjmuje decyzję skierowaną do wnioskującego podmiotu sprawującego nadzór finansowy i danego niewybranego podmiotu zobowiązanego, w której powiadamia je o akceptacji wniosku. W decyzji określa się datę przejęcia przez Urząd bezpośredniego nadzoru oraz okres, na jaki ten nadzór został przejęty. Od dnia, w którym Urząd ma przejąć bezpośredni nadzór, dany niewybrany podmiot zobowiązany uznaje się na potrzeby niniejszego rozporządzenia za wybrany podmiot zobowiązany.

Po zakończeniu okresu bezpośredniego nadzoru sprawowanego przez Urząd, określonego w decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, zadania i uprawnienia związane z bezpośrednim nadzorem nad danym podmiotem zobowiązanym przekazuje się automatycznie z powrotem podmiotowi sprawującemu nadzór finansowy, chyba że Urząd przedłuży stosowanie tej decyzji na odpowiedni wniosek podmiotu sprawującego nadzór finansowy złożony zgodnie z ust. 1–4.

6. Jeżeli Rada Wykonawcza Urzędu odrzuci wniosek podmiotu sprawującego nadzór finansowy, uzasadnia to pisemnie i wyraźnie wskazuje, które warunki określone w ust. 1, 2 i 4 nie zostały spełnione. Przed podjęciem decyzji Urząd konsultuje się z podmiotem sprawującym nadzór finansowy i zapewnia, aby niewybrany podmiot zobowiązany został poinformowany o wyniku postępowania.

Artykuł 15

Współpraca w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na potrzeby bezpośredniego nadzoru

1. Bez uszczerbku dla przysługujących Urzędowi na podstawie art. 21 ust. 3 lit. a) uprawnień do bezpośredniego otrzymywania informacji przekazywanych na bieżąco przez wybrane podmioty zobowiązane lub bezpośredniego dostępu do takich informacji podmioty sprawujące nadzór finansowy przekazują Urzędowi wszelkie informacje niezbędne do wykonywania zadań powierzonych mu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innymi mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii.

2. W stosownych przypadkach podmioty sprawujące nadzór finansowy pomagają Urzędowi w przygotowywaniu i wdrażaniu wszelkich aktów związanych z zadaniami, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. b), w odniesieniu do wszystkich wybranych podmiotów zobowiązanych, co obejmuje pomoc w przeprowadzaniu czynności weryfikacyjnych. Podczas wykonywania tych zadań organy te postępują zgodnie z instrukcjami wydanymi przez Urząd.

3. Urząd opracowuje wykonawcze standardy techniczne, w których określa:

- a) warunki, na jakich podmioty sprawujące nadzór finansowy mają pomagać Urzędowi na podstawie ust. 2;
- b) procedurę okresowej oceny, o której mowa w art. 12 ust. 1, w tym role organów nadzorczych i Urzędu w ocenianiu profilu ryzyka instytucji kredytowych i instytucji finansowych, o których mowa w tym ustępie;
- c) ustalenia robocze dotyczące przekazywania zadań i uprawnień nadzorczych Urzędowi lub przez Urząd na szczebel krajowy w następstwie procedury wyboru, w tym ustalenia dotyczące ciągłości toczących się procedur nadzorczych lub dochodzeń;
- d) procedury przygotowywania i przyjmowania decyzji w sprawie wyboru podmiotów zobowiązanych;

- e) szczegółowe zasady i ustalenia dotyczące składu i funkcjonowania wspólnych zespołów nadzorczych, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2.

Urząd przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2026 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 53.

Artykuł 16

Wspólne zespoły nadzorcze

1. Do nadzoru nad każdym wybranym podmiotem zobowiązanym powołuje się wspólny zespół nadzorczy. W skład każdego wspólnego zespołu nadzorczego wchodzi personel Urzędu oraz podmiotów sprawujących nadzór finansowy odpowiedzialnych za nadzór nad wybranym podmiotem zobowiązanym na szczeblu krajowym. Członków wspólnego zespołu nadzorczego powołuje się zgodnie z ust. 4, a ich pracę koordynuje wyznaczony pracownik Urzędu (zwany dalej „koordynatorem wspólnego zespołu nadzorczego”).

2. Koordynator wspólnego zespołu nadzorczego zapewnia koordynację jego prac. Członkowie wspólnego zespołu nadzorczego stosują się do poleceń koordynatora dotyczących ich zadań we wspólnym zespole nadzorczym. Pozostaje to bez uszczerbku dla ich zadań i obowiązków w ich odpowiednich podmiotach sprawujących nadzór finansowy.

Każdy podmiot sprawujący nadzór finansowy, który powołuje więcej niż jednego pracownika do wspólnego zespołu nadzorczego zgodnie z ust. 4, może wyznaczyć jednego z nich na subkoordynatora (zwanego dalej „subkoordynatorem krajowym”). Subkoordynatorzy krajowi pomagają koordynatorowi wspólnego zespołu nadzorczego w organizacji i koordynacji zadań wspólnego zespołu nadzorczego, w szczególności w odniesieniu do członków personelu powołanych przez ten sam podmiot sprawujący nadzór finansowy co odpowiedni subkoordynator krajowy. Subkoordynator krajowy może wydawać polecenia członkom wspólnego zespołu nadzorczego powołanym przez ten sam podmiot sprawujący nadzór finansowy, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z poleceniami wydawanymi przez koordynatora wspólnego zespołu nadzorczego.

3. Zadania wspólnego zespołu nadzorczego obejmują:

- a) przeprowadzanie przeglądów i ocen nadzorczych w odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych;
- b) koordynowanie kontroli na miejscu w wybranych podmiotach zobowiązanych oraz przygotowywanie w razie potrzeby środków nadzorczych;
- c) udział w przygotowywaniu projektów decyzji mających zastosowanie do odpowiedniego wybranego podmiotu zobowiązanego, które mają zostać przedstawione Radzie Generalnej i Radzie Wykonawczej, z uwzględnieniem przeglądów, ocen i kontroli na miejscu, o których mowa w lit. a) i b);
- d) utrzymywanie kontaktów z podmiotami sprawującymi nadzór finansowy, gdy jest to niezbędne do wykonywania zadań nadzorczych w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma wybrany podmiot zobowiązany.

4. Urząd jest odpowiedzialny za powoływanie wspólnych zespołów nadzorczych i za ustalanie ich składu. Urząd i zainteresowane podmioty sprawujące nadzór finansowy wyznaczają osobę lub osoby spośród swojego personelu do składu wspólnego zespołu nadzorczego. Jedną osobę można powołać do składu więcej niż jednego wspólnego zespołu nadzorczego.

5. Urząd i podmioty sprawujące nadzór finansowy konsultują się ze sobą i uzgadniają wykorzystanie personelu na potrzeby wspólnych zespołów nadzorczych.

6. Urząd opracowuje wewnętrzne zasady i procedury operacyjne dotyczące składu wspólnych zespołów nadzorczych – w szczególności personelu każdego podmiotu sprawującego nadzór finansowy, statusu pracowników podmiotów sprawujących nadzór finansowy i przydzielania przez Urząd zasobów ludzkich do wspólnych zespołów nadzorczych – które zapewniają, aby zespoły te składały się z pracowników o wystarczającym poziomie wiedzy, w tym wiedzy specjalistycznej, i doświadczenia oraz o wystarczająco zróżnicowanej wiedzy, pochodzeniu, wiedzy specjalistycznej i doświadczeniu.

*Artykuł 17***Wezwanie do udzielenia informacji**

1. Urząd może zażądać od wybranych podmiotów zobowiązanych oraz zatrudnionych przez nie osób fizycznych lub należących do nich osób prawnych, a także od osób trzecich, którym wybrane podmioty zobowiązane zleciły funkcje lub działania operacyjne na zasadzie outsourcingu, oraz od powiązanych z nimi osób fizycznych lub prawnych dostarczenia wszelkich informacji niezbędnych do realizacji zadań powierzonych Urzędowi na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych mających zastosowanie przepisów prawa Unii.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub spółek niemających osobowości prawnej – osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub statutem, udzielają niezwłocznie żądanych informacji i zapewniają, by były one jasne, dokładne i pełne. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przekazywać informacje w imieniu swoich klientów. Klienci ci pozostają w pełni odpowiedzialni, jeśli przekazane informacje są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące.
3. Jeżeli Urząd uzyskuje informacje, których zażądał zgodnie z ust. 1, udostępnia je zainteresowanemu podmiotowi sprawującemu nadzór finansowy.

*Artykuł 18***Dochodzenia ogólne**

1. Aby wykonywać zadania powierzone na podstawie niniejszego rozporządzenia, Urząd może prowadzić wszelkie niezbędne dochodzenia w stosunku do każdego wybranego podmiotu zobowiązanego lub każdej osoby fizycznej, którą zatrudnia, lub osoby prawnej, która do niego należy, mającej siedzibę lub znajdującej się w państwie członkowskim.

W tym celu Urząd może:

- a) żądać przedłożenia dokumentów;
 - b) badać księgi i rejestry danych osób i uzyskiwać kopie lub wyciągi z ksiąg i rejestrów;
 - c) uzyskiwać dostęp do sprawozdań z kontroli wewnętrznych, certyfikacji rachunków i do wszelkiego oprogramowania, baz danych, narzędzi informatycznych lub innych elektronicznych środków rejestrowania informacji;
 - d) uzyskiwać dostęp do dokumentów i informacji dotyczących procesów decyzyjnych, w tym procesów opracowanych przez algorytm lub w toku innych procesów cyfrowych;
 - e) uzyskiwać wyjaśnienia w formie pisemnej lub ustnej od dowolnej z osób, o których mowa w art. 17, lub od ich przedstawicieli lub pracowników;
 - f) przesłuchiwać wszelkie inne osoby, które zgadzają się na przesłuchanie, w celu zbierania informacji związanych z przedmiotem dochodzenia.
2. Osoby, o których mowa w art. 17, podlegają dochodzeniom wszczynanym na podstawie decyzji Urzędu. Jeżeli dana osoba utrudnia prowadzenie dochodzenia, podmiot sprawujący nadzór finansowy państwa członkowskiego, w którym znajdują się odpowiednie lokale, udziela, zgodnie z prawem krajowym, niezbędnej pomocy obejmującej ułatwienie Urzędowi dostępu do lokali przedsiębiorstwa osób fizycznych i prawnych, o których mowa w art. 17, aby umożliwić wykonywanie uprawnień wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu.

*Artykuł 19***Kontrole na miejscu**

1. W celu wykonywania zadań powierzonych na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd może – po uprzednim powiadomieniu zainteresowanego podmiotu sprawującego nadzór finansowy – przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w lokalach osób fizycznych i prawnych, o których mowa w art. 17, stanowiących ich miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W odniesieniu do osób fizycznych, które prowadzą działalność gospodarczą w tym samym lokalu co ich prywatne miejsce zamieszkania, Urząd musi uzyskać zgodę sądu na przeprowadzenie kontroli na miejscu. Urząd może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedzenia tych osób fizycznych i prawnych, jeżeli wymaga tego właściwe i skuteczne przeprowadzenie kontroli.

2. Urząd może powierzyć przeprowadzanie kontroli na miejscu wspólnemu zespołowi nadzorczemu zgodnie z art. 16 lub specjalnemu zespołowi, który w stosownych przypadkach może obejmować członków wspólnego zespołu nadzorczego. Urząd jest odpowiedzialny za ustanowienie i skład zespołów przeprowadzających kontrole na miejscu i współpracuje w tym zakresie z podmiotami sprawującymi nadzór finansowy.
3. Personel Urzędu i inne osoby upoważnione przez Urząd do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do wszystkich lokali i na teren przedsiębiorstwa osób fizycznych i prawnych, których dotyczy przyjęta przez Urząd decyzja o wszczęciu dochodzenia, a w przypadku osób fizycznych, które prowadzą działalność gospodarczą w tym samym lokalu co ich prywatne miejsce zamieszkania, muszą uzyskać zgodę sądu na przeprowadzenie kontroli na miejscu, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Personel Urzędu i inne osoby upoważnione przez Urząd posiadają uprawnienia przewidziane w art. 21.
4. Osoby fizyczne i prawne, o których mowa w art. 17, podlegają kontrolom na miejscu na podstawie decyzji Urzędu.
5. Personel i inne osoby towarzyszące upoważnione lub wyznaczone przez podmiot sprawujący nadzór finansowy państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzona kontrola, pod nadzorem Urzędu i w koordynacji z nim czynnie pomagają personelowi Urzędu i innym osobom upoważnionym przez Urząd. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 3. W kontrolach na miejscu mają również prawo uczestniczyć pracownicy podmiotu sprawującego nadzór finansowy danego państwa członkowskiego.
6. Jeżeli dana osoba sprzeciwia się przeprowadzeniu kontroli na miejscu zarządzanej na mocy niniejszego artykułu, podmiot sprawujący nadzór finansowy danego państwa członkowskiego udziela niezbędnej pomocy zgodnie z prawem krajowym. W zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli pomoc taka może obejmować zapłombowanie dowolnych lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz ksiąg lub rejestrów. Jeżeli podmiot sprawujący nadzór finansowy nie dysponuje takimi kompetencjami, korzysta z uprawnień pozwalających mu zwrócić się o niezbędną pomoc do innych organów krajowych.

Artykuł 20

Zgoda organu sądowego

1. Jeżeli kontrola na miejscu, o której mowa w art. 19, wymaga uzyskania zgody organu sądowego zgodnie z prawem krajowym, Urząd występuje o taką zgodę.
2. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zgodę, o której mowa w ust. 1, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja Urzędu jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne w odniesieniu do przedmiotu kontroli. Kontrolując proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ sądowy może zwrócić się do Urzędu o szczegółowe wyjaśnienia, zwłaszcza powodów, z których Urząd podejrzewa, że nastąpiło naruszenie aktów, o których mowa w art. 1 ust. 2, powagi podejrzanego naruszenia oraz charakteru, w jakim uczestniczy w nim osoba podlegająca środkom przymusu. Krajowy organ sądowy nie może jednak badać konieczności przeprowadzania kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach Urzędu. Zgodność decyzji Urzędu z prawem może kontrolować jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 21

Środki administracyjne

1. Na potrzeby wykonywania zadań, o których mowa w art. 5 ust. 2 Urząd jest uprawniony do stosowania środków administracyjnych określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, aby zobowiązać dowolny wybrany podmiot zobowiązany do zastosowania niezbędnych środków, w przypadku gdy:
 - a) stwierdzenia, że wybrany podmiot zobowiązany naruszył wymogi aktów Unii i przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - b) Urząd posiada wystarczające i możliwe do wykazania przesłanki, że wybrany podmiot zobowiązany prawdopodobnie naruszy wymogi aktów Unii i przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2, a zastosowanie środka administracyjnego może zapobiec naruszeniu lub zmniejszyć ryzyko jego wystąpienia;
 - c) zgodnie z należycie uzasadnionymi ustaleniami Urzędu wewnętrzne zasady, procedury i mechanizmy kontroli wdrożone przez wybrany podmiot zobowiązany nie są współmierne do ryzyka prania pieniędzy, powiązanych z nim przestępstw źródłowych lub finansowania terroryzmu, na które narażony jest wybrany podmiot zobowiązany.

2. Na potrzeby art. 6 ust. 1 Urząd jest uprawniony w szczególności do zastosowania następujących środków administracyjnych:

- a) wydawanie zaleceń;
- b) nakazanie podmiotom zobowiązanym przestrzegania przepisów, w tym wdrożenia konkretnych środków naprawczych;
- c) wydawanie oświadczeń publicznych wskazujących daną osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;
- d) wydawanie decyzji nakazujących danej osobie fizycznej lub prawnej zaprzestania danego zachowania i powstrzymania się od powtarzania tego zachowania;
- e) ograniczanie działalności, operacji lub sieci instytucji obejmującej wybrany podmiot zobowiązany lub żądanie zbycia działalności;
- f) wymaganie zmian w strukturze zarządzania;
- g) jeżeli wybrany podmiot zobowiązany podlega wymogowi uzyskania zezwolenia – kierowanie wniosków o cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia do organu, który go udzielił; jeżeli organ, który udzielił zezwolenia, nie zastosuje się do wniosku Urzędu o zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia, Urząd zwraca się do niego o przedstawienie powodów na piśmie.

3. Za pomocą środków administracyjnych, o których mowa w ust. 2, Urząd może w szczególności:

- a) żądać przekazania wszelkich danych lub informacji niezbędnych do wykonania zadań wymienionych w art. 5 ust. 2 bez zbędnej zwłoki, żądać przedłożenia wszelkich dokumentów lub nałożyć dodatkowe wymogi w zakresie sprawozdawczości lub wymóg częstszej sprawozdawczości;
- b) wymagać wzmocnienia wewnętrznych zasad, procedur i mechanizmów kontroli;
- c) wymagać stosowania szczególnej strategii lub szczególnych wymogów wobec kategorii klientów lub indywidualnych klientów, transakcji, działań lub kanałów dystrybucji, które stwarzają wysokie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;
- d) wymagać wdrożenia środków mających ograniczyć ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, jakie stwarzają działalność i produkty wybranych podmiotów zobowiązanych;
- e) tymczasowo zakazać pełnienia funkcji kierowniczych w podmiocie zobowiązanym osobie wykonującej obowiązki kierownicze w podmiocie zobowiązanym lub innej osobie fizycznej odpowiedzialnej za naruszenie;

4. W odniesieniu do środków administracyjnych, o których mowa w ust. 2, określa się w stosownych przypadkach wiążący termin ich skutecznego wdrożenia. Urząd monitoruje i ocenia realizację wymaganych działań przez wybrany podmiot zobowiązany.

5. Podmioty sprawujące nadzór finansowy niezwłocznie powiadamiają Urząd, jeżeli dowiedzą się o co najmniej jednej przesłance wskazującej, że wybrany podmiot zobowiązany naruszył rozporządzenie (UE) 2023/1113 lub rozporządzenie (UE) 2024/1624.

6. Stosowane środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Artykuł 22

Kary pieniężne

1. W celu wykonywania zadań powierzonych na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd może nakładać kary pieniężne, jeżeli wybrany podmiot zobowiązany narusza umyślnie lub w wyniku zaniedbania wymóg określony w rozporządzeniu (UE) 2023/1113 lub rozporządzeniu (UE) 2024/1624 lub nie stosuje się do wiążącej decyzji, o której mowa w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli Rada Wykonawcza Urzędu stwierdzi, że wybrany podmiot zobowiązany umyślnie lub w wyniku zaniedbania dopuścił się poważnego, wielokrotnego lub systematycznego naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie wymogów zawartych w rozporządzeniu (UE) 2023/1113 lub rozporządzeniu (UE) 2024/1624, przyjmuje decyzję o nałożeniu kary pieniężnej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Karę pieniężną za takie naruszenie nakłada się, zależnie od okoliczności danego przypadku, oprócz lub zamiast środków administracyjnych, o których mowa w art. 21 ust. 2.

3. Podstawowa kwota kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, mieści się w następujących granicach:

- a) w przypadku poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeń co najmniej jednego wymogu związanego z należyłą starannością wobec klienta, z zasadami, procedurami i mechanizmami kontroli grupy lub obowiązkami sprawozdawczymi, stwierdzonych w co najmniej dwóch państwach członkowskich, w których prowadzi działalność wybrany podmiot zobowiązany, kwota ta wynosi co najmniej 500 000 EUR i nie przekracza 2 000 000 EUR lub 1 % rocznego obrotu, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa;
- b) w przypadku poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeń co najmniej jednego wymogu związanego z należyłą starannością wobec klienta, z wewnętrznymi zasadami, procedurami i mechanizmami kontroli lub obowiązkami sprawozdawczymi, stwierdzonych w jednym państwie członkowskich, w którym prowadzi działalność wybrany podmiot zobowiązany, kwota ta wynosi co najmniej 100 000 EUR i nie przekracza 1 000 000 EUR lub 0,5 % rocznego obrotu, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa;
- c) w przypadku poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeń wszelkich innych wymogów, stwierdzonych w co najmniej dwóch państwach członkowskich, w których prowadzi działalność wybrany podmiot zobowiązany, kwota ta wynosi co najmniej 100 000 EUR i nie przekracza 2 000 000 EUR;
- d) w przypadku poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeń wszelkich innych wymogów, stwierdzonych w jednym państwie członkowskim, w którym prowadzi działalność wybrany podmiot zobowiązany, kwota ta wynosi co najmniej 100 000 EUR i nie przekracza 1 000 000 EUR;
- e) w przypadku poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeń decyzji Urzędu, o których mowa w art. 6 ust. 1, kwota ta wynosi co najmniej 100 000 EUR i nie przekracza 1 000 000 EUR.

4. Kwoty podstawowe podane w granicach określonych w ust. 3 koryguje się w razie potrzeby poprzez uwzględnienie okoliczności obciążających lub łagodzących, przy użyciu odpowiednich współczynników określonych w załączniku I. Odpowiednie współczynniki dla okoliczności obciążających stosuje się kolejno do kwoty podstawowej. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik dla okoliczności obciążających, różnicę między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika dla okoliczności obciążających dolicza się do kwoty podstawowej. Jeżeli można określić korzyści uzyskane w wyniku naruszenia lub straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, kwotę korzyści i strat dodaje się do łącznej kwoty kary po zastosowaniu współczynników.

5. Odpowiednie współczynniki dla okoliczności łagodzących stosuje się kolejno do kwoty podstawowej. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik łagodzący, różnicę między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika łagodzącego odlicza się od kwoty podstawowej.

6. Maksymalna wysokość kary za poważne, wielokrotne lub systematyczne naruszenia, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b), po zastosowaniu współczynników, o których mowa w ust. 4 i 5, nie przekracza 10 % całkowitego rocznego obrotu podmiotu zobowiązanego w poprzednim roku obrotowym.

7. Maksymalna wysokość kary za poważne, wielokrotne lub systematyczne naruszenia, o których mowa w ust. 3 lit. c) i d), po zastosowaniu współczynników, o których mowa w ust. 4 i 5, nie przekracza 10 000 000 EUR.

8. W przypadku gdy wybrany podmiot zobowiązany jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽³⁷⁾, stosownym całkowitym rocznym obrotem jest całkowity roczny obrót lub analogiczny rodzaj przychodów zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości według ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla.

9. W przypadkach nieobjętych ust. 1 niniejszego artykułu Urząd – jeżeli jest to konieczne do wykonywania zadań powierzonych mu na podstawie niniejszego rozporządzenia – może nakazać podmiotom sprawującym nadzór finansowy wszczęcie postępowania mającego na celu podjęcie działań zapewniających nałożenie odpowiednich kar pieniężnych

⁽³⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

zgodnie z prawem krajowym transponującym dyrektywę (UE) 2024/1640 i z wszelkimi odpowiednimi przepisami krajowymi powierzającymi szczególne uprawnienia, których obecnie nie przewidziano w prawie Unii. Nakładane kary pieniężne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Akapit pierwszy ma zastosowanie do kar pieniężnych nakładanych na wybrane podmioty zobowiązane za naruszenia prawa krajowego transponującego dyrektywę (UE) 2024/1640 oraz do wszelkich kar pieniężnych nakładanych na członków organu zarządzającego wybranych podmiotów zobowiązanych, którzy na mocy prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie popełnione przez wybrany podmiot zobowiązany.

10. Kary pieniężne nakładane przez Urząd muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Urząd należy uwzględnić zdolność wybranego podmiotu zobowiązanego do zapłaty kary pieniężnej, a jeżeli kara pieniężna mogłaby mieć wpływ na zgodność z przepisami ostrożnościowymi, konsultuje się z organami nadzorującymi przestrzeganie przez wybrane podmioty zobowiązane mających zastosowanie przepisów prawa Unii.

Artykuł 23

Okresowe kary pieniężne

1. Rada Wykonawcza może w drodze decyzji nakładać okresowe kary pieniężne w celu nakłonienia:
 - a) wybranego podmiotu zobowiązanego do zaprzestania naruszenia, jeżeli nie podporządkuje się on środkowi administracyjnemu zastosowanemu na podstawie art. 21 ust. 2 lit. b), d), e) lub f) oraz art. 21 ust. 3;
 - b) osoby, o której mowa w art. 17 ust. 1, do przekazania kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 6 ust. 1;
 - c) osoby, o której mowa w art. 17 ust. 1, do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym na podstawie art. 18.
2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresowa kara pieniężna jest nakładana do momentu gdy wybrany podmiot zobowiązany lub zainteresowana osoba podporządkuje się odpowiedniemu środkowi administracyjnemu, o którym mowa w ust. 1.
3. Niezależnie od ust. 2 kwota okresowej kary pieniężnej nie przekracza – w przypadku osób prawnych – 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub – w przypadku osób fizycznych – 2 % średniego dziennego przychodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Oblicza się ją od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.
4. Okresową karę pieniężną można nałożyć na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji Urzędu. Jeżeli po upływie tego okresu wybrany podmiot zobowiązany nadal nie podporządkuje się środkowi administracyjnemu, Urząd może nałożyć okresowe kary pieniężne na dodatkowy okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.
5. Decyzję o nałożeniu okresowej kary pieniężnej można podjąć w późniejszym terminie z mocą wsteczną najwcześniej od dnia rozpoczęcia stosowania środka administracyjnego.

Artykuł 24

Wysłuchanie osób objętych postępowaniem

1. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej na podstawie art. 22 lub 23 Rada Wykonawcza daje osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska w sprawie ustaleń Urzędu. Podstawę decyzji Rady Wykonawczej stanowią wyłącznie ustalenia, co do których osoby objęte postępowaniem miały możliwość przedstawić swoje stanowisko.
2. W toku postępowaniu w pełni przestrzega się prawa do obrony osób objętych postępowaniem. Osoby te mają prawo dostępu do zgromadzonych przez Urząd akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów przygotowawczych Urzędu.

Artykuł 25

Publikacja informacji o środkach administracyjnych, karach pieniężnych i okresowych karach pieniężnych

1. Urząd publikuje każdą decyzję o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej oraz o zastosowaniu środków administracyjnych, o których mowa w art. 21 ust. 2 lit. c)–g), przyjęte w przypadkach, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a), niezwłocznie po poinformowaniu o tej decyzji osoby odpowiedzialnej za naruszenie. Publikowane informacje obejmują co najmniej rodzaj i charakter naruszenia, tożsamość osób odpowiedzialnych oraz, w przypadku kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych – ich wysokość.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli publikacja dotyczy środków administracyjnych, od których przysługuje odwołanie i które nie mają na celu usunięcia poważnych, wielokrotnych i systematycznych naruszeń, Urząd może odroczyć publikację tych środków administracyjnych do upływu terminu wniesienia odwołania do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

2. Po upływie terminu na przeprowadzenie przeglądu decyzji przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub, w przypadku gdy podmiot zobowiązany nie zwrócił się o taki przegląd, po upływie terminu wniesienia odwołania do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Urząd publikuje informacje o wniosku o przeprowadzenie przeglądu lub o wniesieniu odwołania. Wszelkie późniejsze informacje o wyniku takiego przeglądu lub odwołania Urząd publikuje niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji. Publikacji podlega również każda decyzja o uchyleniu decyzję o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej lub o zastosowaniu środka administracyjnego na podstawie art. 21 ust. 1 lit. a).

3. Niezależnie od wymogu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli na podstawie indywidualnej oceny Urząd uzna publikację informacji o tożsamości lub danych osobowych osób odpowiedzialnych za nieproporcjonalną lub jeżeli publikacja zagraża stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, Urząd:

- a) opóźnia publikację decyzji do momentu, w którym ustaną przyczyny jej niepublikowania;
- b) publikuje decyzję w formie anonimowej, jeżeli taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę danych osobowych osób odpowiedzialnych; w takim przypadku Urząd odracza publikację odpowiednich danych o rozsądny okres, jeżeli przewiduje się, że w tym czasie ustaną przyczyny opublikowania informacji w formie anonimowej;
- c) nie publikuje decyzji, jeżeli uzna możliwości określone w lit. a) i b) za niewystarczające, aby zapewnić:
 - (i) brak zagrożenia dla stabilności rynków finansowych; lub
 - (ii) proporcjonalność publikacji decyzji w odniesieniu do środków administracyjnych zastosowanych zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a), jeżeli charakter takich środków uznaje się za mało istotny.

4. Urząd udostępnia decyzje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem na swojej stronie internetowej przez pięć lat.

Artykuł 26

Egzekwowanie kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych oraz przypisanie kwot tych kar

1. Kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 22 i 23 podlegają egzekucji.

Postępowanie egzekucyjne regulują przepisy postępowania cywilnego obowiązujące w państwie członkowskim, na którego terytorium jest ono przeprowadzane. Organ wyznaczony w tym celu przez rząd państwa członkowskiego, o którym powiadamia się Urząd i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, nadaje klauzulę wykonalności decyzji o nałożeniu kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych na podstawie art. 22 i 23 bez żadnych formalności innych niż weryfikacja autentyczności decyzji.

Po dopełnieniu tych formalności na wniosek zainteresowanej strony może ona przystąpić do egzekucji zgodnie z ustawodawstwem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Postępowanie egzekucyjne może ulec zawieszeniu tylko na podstawie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W sprawie skarg na nieprawidłowość czynności egzekucyjnych właściwe są jednak sądy danego państwa członkowskiego.

2. Kwoty pobranych kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych przypisuje się do budżetu ogólnego Unii.

Artykuł 27

Przepisy proceduralne dotyczące stosowania środków nadzorczych i nakładania kar pieniężnych oraz okresowych kar pieniężnych

1. Jeżeli w ramach wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia Urząd stwierdzi, że istnieją poważne przesłanki świadczące o możliwości istnienia okoliczności mogących stanowić co najmniej jedno z naruszeń wymienionych w załączniku II, Urząd powołuje w swoich strukturach niezależny zespół dochodzeniowy w celu zbadania tej sprawy. Członkowie zespołu dochodzeniowego nie mogą – ani nie mogli w przeszłości – być zaangażowani w bezpośredni nadzór nad danym wybranym podmiotem zobowiązanym i wykonują swoje funkcje niezależnie od Rady Wykonawczej. Urząd opracowuje procedury wewnętrzne, aby określić zasady wyboru członków niezależnego zespołu dochodzeniowego, zwłaszcza pod kątem ich wiedzy, pochodzenia z różnych środowisk zawodowych, wiedzy specjalistycznej i doświadczenia.

2. Zespół dochodzeniowy bada ewentualne naruszenia, z uwzględnieniem wszelkich uwag przedstawionych przez osoby poddane dochodzeniu, i przedkłada Radzie Wykonawczej pełne akta sprawy zawierające swoje ustalenia.

Aby wykonywać swoje zadania, zespół dochodzeniowy może żądać informacji zgodnie z art. 17 i prowadzić dochodzenia i kontrole na miejscu zgodnie z art. 18 i 19.

W trakcie wykonywania swych zadań zespół dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez wspólny zespół nadzorczy w ramach działań nadzorczych.

3. Po zakończeniu dochodzenia i przed przedłożeniem Radzie Wykonawczej akt zawierających jego ustalenia zespół dochodzeniowy zapewnia osobom objętym dochodzeniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat spraw będących jego przedmiotem. Zespół dochodzeniowy opiera swoje ustalenia wyłącznie na faktach, do których osoby objęte dochodzeniem miały możliwość się odnieść.

W trakcie dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych osób do obrony.

4. Jeżeli zespół dochodzeniowy przedkłada Radzie Wykonawczej dokumentację zawierającą swoje ustalenia, powiadamia o tym fakcie osoby objęte dochodzeniem. Osoby objęte dochodzeniem mają prawo dostępu do dokumentacji, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do dokumentacji nie obejmuje informacji poufnych dotyczących stron trzecich.

5. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia zespołu dochodzeniowego i po przeprowadzeniu – na wniosek osób, które są objęte dochodzeniem – wysłuchania tych osób zgodnie z art. 24 ust. 1 Rada Wykonawcza decyduje, czy osoby objęte dochodzeniem popełniły co najmniej jedno naruszenie wymienione w załączniku II, a jeżeli tak – nakłada karę pieniężną zgodnie z art. 22 i stosuje środek administracyjny zgodnie z art. 21, oprócz lub zamiast nałożenia kary pieniężnej.

6. Zespół dochodzeniowy nie bierze udziału w obradach Rady Wykonawczej ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie decyzyjnym Rady Wykonawczej.

7. Komisja przyjmuje dalsze przepisy regulaminowe dotyczące wykonywania prawa do nakładania kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisy dotyczące prawa do obrony, przepisy tymczasowe i przepisy dotyczące poboru kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych oraz przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące okresów przedawnienia odnoszących się do nakładania i egzekwowania kar.

Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się w drodze aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, zgodnie z art. 100.

Komisja przyjmuje akty delegowane, o których mowa w akapicie drugim, do dnia 1 stycznia 2027 r.

8. Urząd przekazuje sprawy w celu wszczęcia postępowania karnego odpowiednim organom krajowym, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki wskazujące na możliwość popełnienia przestępstwa. Ponadto Urząd powstrzymuje się od nakładania kar pieniężnych w przypadku, gdy – po zakończeniu postępowania karnego prowadzonego na mocy prawa krajowego – wyrok uniewinniający lub skazujący wydany w związku z tymi samymi czynami lub czynami, które są zasadniczo takie same, uprawomocnił się.

Artykuł 28

Kontrola przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji Urzędu nakładających karę pieniężną lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną karę pieniężną lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 29

System językowy w nadzorze bezpośrednim

1. Urząd i podmioty sprawujące nadzór finansowy przyjmują ustalenia dotyczące komunikacji w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym dotyczące języka lub języków, które będą używane.
2. Wszelkie dokumenty przedkładane Urzędowi przez wybrany podmiot zobowiązany lub inną osobę fizyczną lub prawną indywidualnie podlegającą procedurom nadzorczym Urzędu mogą być sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii, wybranym przez dany wybrany podmiot zobowiązany lub daną osobę fizyczną lub prawną.
3. Urząd, wybrane podmioty zobowiązane oraz inne osoby prawne lub fizyczne indywidualnie podlegające procedurom nadzorczym Urzędu mogą uzgodnić wyłączone stosowanie jednego z języków urzędowych Unii w swojej korespondencji pisemnej, w tym w odniesieniu do decyzji nadzorczych Urzędu.
4. Jeżeli uzgodnienie o używaniu wyłącznie jednego języka, o którym mowa w ust. 3, zostanie następnie odwołane, odwołanie to dotyczy jedynie tych aspektów procedury nadzorczej Urzędu, które jeszcze nie zostały przeprowadzone.
5. Jeżeli uczestnicy wysłuchania zażądają wysłuchania w innym języku urzędowym Unii niż język procedury nadzorczej Urzędu, żądanie to przedstawiają Urzędowi z odpowiednim wyprzedzeniem, tak aby umożliwić mu poczynienie niezbędnych przygotowań.

SEKCJA 4

Pośredni nadzór nad niewybranymi podmiotami zobowiązanymi

Artykuł 30

Ocena stanu konwergencji praktyk nadzorczych

1. Urząd przeprowadza okresowe oceny wszystkich lub niektórych działań jednego, kilku lub wszystkich podmiotów sprawujących nadzór finansowy, a także ich narzędzi i zasobów. W ramach każdej oceny Urząd sprawdza, w jakim stopniu podmiot sprawujący nadzór finansowy realizuje swoje zadania zgodnie z dyrektywą (UE) 2024/1640, oraz podejmuje konieczne działania, tak by zapewnić spójną wysoką jakość standardów i praktyk nadzorczych. Oceny te uwzględniają poziom harmonizacji podejść nadzorczych i w tym celu obejmują przegląd stosowania całości lub części metodyki nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu opracowanej zgodnie z art. 8 i obejmują wszystkie podmioty sprawujące nadzór finansowy w jednym cyklu oceny. Po konsultacji z Radą Generalną w składzie nadzorczym Rada Wykonawcza przyjmuje plan cyklu oceny. Rada Generalna, stanowiąc większością dwóch trzecich głosów, może zażądać od Rady Wykonawczej przyjęcia nowego planu. Długość każdego cyklu oceny jest ustalana przez Urząd i nie przekracza siedmiu lat.

Urząd opracowuje metody umożliwiające spójną ocenę i porównanie ocenianych podmiotów sprawujących nadzór finansowy poddanych przeglądowi w jednym cyklu. Na koniec każdego cyklu oceny Urząd przedstawia ustalenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Oceny są przeprowadzane przez personel Urzędu oraz, w następstwie otwartego zaproszenia do udziału, przez personel podmiotów sprawujących nadzór finansowy, które nie podlegają przeglądowi, na zasadzie dobrowolności. W stosownych przypadkach w ocenach tych należy uwzględnić wszelkie ewaluacje, oceny lub sprawozdania sporządzone przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe posiadające kompetencje w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W ocenach można również należy uwzględnić informacje z centralnej bazy danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ustanowionej zgodnie z art. 11.

3. Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki każdej przeprowadzonej oceny. Projekt sprawozdania przedkłada się podmiotowi sprawującemu nadzór finansowy objętemu oceną w celu przedstawienia uwag przed jego rozpatrzeniem przez Radę Generalną w składzie nadzorczym. W terminie ustalonym przez Urząd objęty oceną podmiot sprawujący nadzór finansowy przedstawia uwagi do projektu sprawozdania. Ostateczne sprawozdanie jest przyjmowane przez Radę Wykonawczą, z uwzględnieniem uwag Rady Generalnej w składzie nadzorczym. Rada Wykonawcza czuwa nad spójnością stosowanej metodyki oceny. W sprawozdaniu wyjaśnia się i wskazuje wszelkie konkretne środki następcze, które podmiot sprawujący nadzór finansowy objęty oceną musi wprowadzić, a które w następstwie oceny uznano za właściwe, proporcjonalne i konieczne. Środki następcze mogą zostać przyjęte w formie wytycznych i zaleceń Rady Generalnej. Środki następcze mogą zostać również przyjęte w postaci indywidualnych zaleceń wydawanych przez Radę Wykonawczą. Te indywidualne środki następcze publikuje się wyłącznie za zgodą danego podmiotu sprawującego nadzór finansowy i tylko w formie skróconej lub zbiorczej, tak aby nie można było zidentyfikować poszczególnych instytucji finansowych. Opublikowana wersja sprawozdania nie może zawierać informacji poufnych ani odniesień do konkretnych podmiotów sprawujących nadzór finansowy.

4. Podmioty sprawujące nadzór finansowy dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do konkretnych środków następczych skierowanych do nich w następstwie oceny. W stosownych przypadkach podmioty sprawujące nadzór finansowy regularnie informują Urząd o rodzaju środków, które wdrożyły w odpowiedzi na sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3.

Artykuł 31

Koordinacja i ułatwianie pracy kolegów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze finansowym

1. W ramach swoich uprawnień i bez uszczerbku dla uprawnień odpowiednich podmiotów sprawujących nadzór finansowy Urząd zapewnia ustanowienie kolegów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze finansowym i ich spójne funkcjonowanie w odniesieniu do niewybranych podmiotów zobowiązanych prowadzących zakłady w kilku państwach członkowskich zgodnie z art. 49 dyrektywy (UE) 2024/1640. W tym celu Urząd może:

- a) utworzyć kolegium, jeżeli takie kolegium nie zostało utworzone, mimo że spełnione zostały odpowiednie warunki jego utworzenia określone w art. 49 dyrektywy (UE) 2024/1640, oraz zwoływać i organizować posiedzenia kolegów;
- b) pomagać w organizacji posiedzeń kolegów na wniosek odpowiednich podmiotów sprawujących nadzór finansowy;
- c) pomagać w organizacji wspólnych planów nadzoru i wspólnych kontroli na miejscu lub dochodzeń zdalnych;
- d) gromadzić i wymieniać wszelkie odpowiednie informacje we współpracy z podmiotami sprawującymi nadzór finansowy, by ułatwiać pracę kolegium oraz udostępniać takie informacje organom uczestniczącym w danym kolegium;
- e) propagować skuteczne i wydajne działania i praktyki nadzorcze, co obejmuje ocenę ryzyka, na jakie są lub mogą być narażone niewybrane podmioty zobowiązane;
- f) nadzorować, zgodnie z zadaniami i uprawnieniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, zadania realizowane przez podmioty sprawujące nadzór finansowy.

2. Na potrzeby ust. 1 personel Urzędu ma prawo do pełnego uczestnictwa w kolegiach organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i może brać udział w ich działaniach, w tym w kontrolach na miejscu, prowadzonych wspólnie przez co najmniej dwa podmioty sprawujące nadzór finansowy.

Artykuł 32

Wezwania do podjęcia działania w wyjątkowych okolicznościach w następstwie sygnałów o poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeniach

1. Podmioty sprawujące nadzór finansowy powiadamiają Urząd, gdy sytuacja niewybranego podmiotu zobowiązanego w odniesieniu do spełniania wymogów rozporządzenia (UE) 2024/1624, rozporządzenia (UE) 2023/1113, innych przepisów prawnych przyjętych w celu wdrożenia tych rozporządzeń lub aktów administracyjnych wydanych przez podmiot sprawujący nadzór oraz w odniesieniu do jego ekspozycji na ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu ulega szybkiemu i znacznemu pogorszeniu, w szczególności gdy takie pogorszenie mogłoby mieć negatywny wpływ na kilka państw członkowskich lub na całą Unię bądź zagrozić integralności systemu finansowego Unii.

2. W przypadku gdy Urząd posiada wiedzę o przesłankach wskazujących na poważne, wielokrotne lub systematyczne naruszenia popełnione przez niewybrany podmiot zobowiązany, może zwrócić się do jego podmiotu sprawującego nadzór finansowy o:

a) zbadanie takich przesłanek, które mogłyby dotyczyć naruszeń przepisów prawa Unii, a w przypadku gdy takie przepisy prawa Unii ustanowiono w dyrektywach lub wyraźnie przyznano w nich państwom członkowskim możliwość wyboru – naruszeń przepisów prawa krajowego w zakresie, w jakim prawo krajowe transponuje dyrektywy lub realizują możliwości wyboru przyznane państwom członkowskim w przepisach prawa Unii; oraz

b) rozważenie nałożenia na ten podmiot kar w związku z takimi naruszeniami zgodnie z bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa Unii lub przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywy.

W tym kontekście Urząd może również, w razie konieczności, zwrócić się do podmiotu sprawującego nadzór finansowy niewybranego podmiotu zobowiązanego o przyjęcie skierowanej do tego podmiotu decyzji indywidualnej zobowiązującej go do podjęcia wszelkich działań niezbędnych w celu wypełnienia jego obowiązków wynikających z bezpośrednio obowiązujących przepisów prawa Unii lub z przepisów prawa krajowego, w zakresie, w jakim przepisy te transponują dyrektywy lub realizują możliwości wyboru przyznane państwom członkowskim na mocy przepisów prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk. Wniosek, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie wpływa na bieżące środki nadzorcze podejmowane przez podmiot sprawujący nadzór finansowy, do którego jest kierowany.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, może zostać złożony, jeżeli Urząd uzyska informacje wskazujące na poważne, wielokrotne lub systematyczne naruszenie:

a) w następstwie powiadomień od podmiotów sprawujących nadzór finansowy zgodnie z ust. 1;

b) w wyniku zgromadzenia przez Urząd dobrze udokumentowanych informacji; lub

c) po otrzymaniu informacji od instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii lub z innego rzetelnego i wiarygodnego źródła.

4. Zainteresowany podmiot sprawujący nadzór finansowy stosuje się do wniosku skierowanego do niego zgodnie z ust. 2 oraz jak najszybciej i nie później niż w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia przekazania takiego wniosku informuje Urząd o działaniach, które podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do tego wniosku.

5. W przypadku niezastosowania się do wniosku, o którym mowa w ust. 2 lub niepoinformowania Urzędu o działaniach, które podjął lub zamierza podjąć, w ciągu dziesięciu dni roboczych od daty przekazania wniosku, Urząd może zwrócić się do Komisji o zezwolenie na tymczasowe przeniesienie z danego podmiotu sprawującego nadzór finansowy do Urzędu odpowiednich zadań i uprawnień, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 1, związanych z bezpośrednim nadzorem nad niewybranym podmiotem zobowiązanym.

6. Wniosek Urzędu skierowany do Komisji zgodnie z ust. 5 zawiera:

a) opis poważnych, wielokrotnych lub systematycznych naruszeń mających bezpośrednio zastosowanie wymogów przez niewybrany podmiot zobowiązany oraz wyjaśnienie, dlaczego naruszenia takie objęte są zakresem kompetencji Urzędu, zgodnie z ust. 2 i 3;

b) wyjaśnienie, dlaczego wniosek skierowany do podmiotu sprawującego nadzór finansowy, o którym mowa w ust. 2, nie doprowadził do podjęcia działań w terminie określonym w ust. 4, w stosownych przypadkach wraz z informacją, że podmiot sprawujący nadzór finansowy nie udzielił odpowiedzi;

c) proponowany okres nieprzekraczający trzech lat, podczas którego Urząd będzie wykonywał odpowiednie zadania i uprawnienia w odniesieniu do danego niewybranego podmiotu zobowiązanego;

d) opis środków, jakie Urząd zamierza zastosować w stosunku do danego niewybranego podmiotu zobowiązanego po przekazaniu mu odpowiednich zadań i uprawnień w celu zaradzenia poważnym, wielokrotnym lub systematycznym naruszeniom, o których mowa w ust. 2.

e) odpowiednią korespondencję między Urzędem a zainteresowanym podmiotem sprawującym nadzór finansowy.

7. Na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 6, od daty otrzymania wniosku od Urzędu Komisja ma miesiąc na przyjęcie uzasadnionej decyzji w sprawie udzielenia zgody na przekazanie odpowiednich zadań i uprawnień lub wyrażenia sprzeciwu wobec takiego przekazania. O decyzji powiadamia się Urząd, który niezwłocznie informuje o niej podmiot sprawujący nadzór finansowy i niewybrany podmiot zobowiązany. O decyzji informuje się Parlament Europejski i Radę.

8. Dziesiątego dnia roboczego po powiadomieniu Urzędu o decyzji zatwierdzającej przeniesienie zadań i uprawnień w odniesieniu do niewybranego podmiotu zobowiązanego niewybrany podmiot zobowiązany uznaje się za wybrany podmiot zobowiązany na potrzeby wykonywania zadań, o których mowa w art. 5 ust. 2, oraz uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 17–23. W decyzji Komisji określa się okres wykonywania tych zadań i uprawnień, po upływie którego ulegają one automatycznemu przeniesieniu z powrotem do danego podmiotu sprawującego nadzór finansowy.

9. Po konsultacji z zainteresowanym podmiotem sprawującym nadzór finansowy Urząd może przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie stosowania decyzji zezwalającej na przeniesienie zadań i uprawnień. Wniosek ten składa się co najmniej dwa miesiące przed upływem pierwotnego okresu jej stosowania.

Wniosek, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawiera następujące elementy:

a) opis środków, które Urząd zastosował w odniesieniu do danego podmiotu zobowiązanego, oraz dalszych środków, które zamierza zastosować;

b) uzasadnienie, dlaczego te pozostałe środki służą zaradzeniu naruszeniom, które nadal są objęte zakresem kompetencji Urzędu, zgodnie z ust. 2;

c) proponowany okres nieprzekraczający trzech lat, podczas którego dalej będą wykonywane zadania, o których mowa w art. 5 ust. 2, oraz uprawnienia, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 17–23, w odniesieniu do danego niewybranego podmiotu zobowiązanego;

d) odpowiednią korespondencję między Urzędem a zainteresowanym podmiotem sprawującym nadzór finansowy.

Komisja przyjmuje decyzję w sprawie przedłużenia w terminie określonym w ust. 7. Przedłużenie na podstawie niniejszego ustępu może nastąpić tylko raz.

Artykuł 33

Rozstrzygnięcie sporów między podmiotami sprawującymi nadzór finansowy w sytuacjach transgranicznych

1. Urząd może wspomóc podmioty sprawujące nadzór finansowy w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu, na wniosek przynajmniej jednego podmiotu sprawującego nadzór finansowy zgodnie z art. 46, 47, 49 lub 54 dyrektywy (UE) 2024/1640 bądź w innych przypadkach, jeśli podmiot sprawujący nadzór finansowy nie zgadza się z procedurą lub istotą działania, proponowanym działaniem lub jego brakiem ze strony innego podmiotu sprawującego nadzór finansowy, w zakresie, w jakim wpływa to na jego zadania i obowiązki nadzorcze w odniesieniu do konkretnego niewybranego podmiotu zobowiązanego lub wielu niewybranych podmiotów zobowiązanych.

2. W przypadkach innych niż objęte art. 46, 47, 49 i 54 dyrektywy (UE) 2024/1640 podmiot sprawujący nadzór finansowy bez zbędnej zwłoki zwraca się o pomoc do Urzędu, jeżeli przepis prawa Unii wymaga, aby podmiot sprawujący nadzór finansowy zawarł z innym podmiotem sprawującym nadzór finansowy umowę, porozumienie lub inną formę ustanowionej lub sformalizowanej współpracy w zakresie nadzoru nad konkretnymi niewybranymi podmiotami zobowiązanymi, oraz zachodzi którakolwiek z poniższych okoliczności:

a) porozumienie osiągnięto, ale nie zostało ono skutecznie zastosowane lub nie przystąpiła do niego jedna ze stron;

b) na podstawie obiektywnych powodów podmiot sprawujący nadzór finansowy stwierdza, że istnieje spór;

- c) mimo upływu dwóch miesięcy od daty otrzymania przez podmiot sprawujący nadzór finansowy wniosku innego podmiotu sprawującego nadzór finansowy o podjęcie określonego działania w celu wypełnienia obowiązków wynikających z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, podmiot sprawujący nadzór, do którego się zwrócono, nie przyjął decyzji mającej na celu uwzględnienie wniosku.
3. Rada Wykonawcza ocenia wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, i powiadamia odpowiednie strony, czy uznaje wniosek za uzasadniony i czy zamierza podjąć w związku z nim działania zgodnie z niniejszym artykułem.
4. Urząd wyznacza termin zakończenia postępowania pojednawczego między podmiotami sprawującymi nadzór finansowy uwzględniający odpowiednie terminy określone w prawie Unii oraz stopień złożoności i pilności sprawy. W postępowaniu pojednawczym Urząd występuje jako mediator. Jeżeli jest to konieczne lub przewidziane w prawie Unii, wydaje opinię na temat sposobu rozstrzygnięcia sporu.
5. Jeżeli podmioty sprawujące nadzór finansowy nie osiągną porozumienia na etapie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 4, lub jeżeli nie zastosują się do opinii wydanej przez Urząd, w celu rozstrzygnięcia sporu Urząd może zażądać od nich podjęcia określonych działań lub powstrzymania się od określonych działań, oraz zapewnienia zgodności z prawem Unii. Decyzja Urzędu jest wiążąca dla podmiotów sprawujących nadzór finansowy. Decyzja Urzędu może zobowiązywać podmioty sprawujące nadzór finansowy do uchylecia lub zmiany decyzji, którą podjęły, lub do skorzystania z uprawnień, które posiadają na podstawie mających zastosowanie przepisów prawa Unii.
6. Urząd powiadamia podmioty sprawujące nadzór finansowy o zakończeniu procedur przewidzianych w ust. 4 i 5, a także – w stosownych przypadkach – o swojej decyzji podjętej zgodnie z ust. 5.
7. Działania podejmowane przez podmioty sprawujące nadzór finansowy w związku z okolicznościami będącymi przyczyną wydania decyzji na mocy ust. 5 muszą być zgodne z taką decyzją.
8. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 84, przewodniczący Urzędu wskazuje charakter i rodzaj sporów między podmiotami sprawującymi nadzór finansowy, osiągnięte porozumienia oraz decyzje wydane w celu rozstrzygnięcia takich sporów.

Artykuł 34

Działania w przypadku systematycznych uchybień w nadzorze

1. W przypadku gdy podmiot sprawujący nadzór finansowy nie zastosował środków określonych w dyrektywie (UE) 2024/1640 lub w przepisach prawa krajowego transponujących tę dyrektywę bądź zastosował środki w sposób, który wydaje się stanowić naruszenie prawa Unii prowadzące do systematycznych uchybień w prowadzonym przez niego nadzorze, mających wpływ na wiele podmiotów zobowiązanych i osłabiających skuteczność systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, Urząd działa zgodnie z uprawnieniami określonymi w ust. 2, 3 i 4.
2. Urząd może wszcząć dochodzenie w sprawie potencjalnego naruszenia prawa Unii, o którym mowa w ust. 1, z własnej inicjatywy, jeżeli na takie naruszenie wskazują dobrze uzasadnione informacje zgromadzone przez Urząd podczas wykonywania zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Urząd może również prowadzić dochodzenia w sprawie zarzucanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii na należycie uzasadniony wniosek co najmniej jednego podmiotu sprawującego nadzór finansowy, Parlamentu Europejskiego lub Komisji.

W przypadku gdy wniosek o wszczęcie dochodzenia w sprawie potencjalnego naruszenia prawa Unii został złożony zgodnie z akapitem pierwszym lub drugim, Urząd należycie informuje stronę składającą wniosek, w jaki sposób zamierza zająć się tą sprawą i czy uzasadnione jest wszczęcie dochodzenia w sprawie zarzucanego naruszenia. W przypadku gdy Urząd podejmie decyzję o wszczęciu dochodzenia, informuje o tym najpierw zainteresowany podmiot sprawujący nadzór finansowy.

3. Podmiot sprawujący nadzór finansowy, który jest przedmiotem dochodzenia na podstawie ust. 2, niezwłocznie przekazuje Urzędowi wszelkie informacje, o które Urząd zwróci się na potrzeby prowadzonego przez siebie dochodzenia, w tym informacje na temat stosowania aktów, o których mowa w ust. 1, zgodnie z prawem Unii.
4. Jeżeli Urząd uzna to za stosowne i konieczne, może również, po poinformowaniu podmiotu sprawującego nadzór finansowy, który jest objęty dochodzeniem, zapewnić wszystkim pozostałym podmiotom sprawującym nadzór finansowy możliwość przekazania Urzędowi informacji, które uznają za istotne, lub skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek o informacje do innego podmiotu sprawującego nadzór finansowy. Adresaci wniosku udzielają Urzędowi bez zbędnej zwłoki jasnych, dokładnych i kompletnych informacji.

5. Nie później niż sześć miesięcy od daty wszczęcia dochodzenia Urząd może skierować do objętego dochodzeniem podmiotu sprawującego nadzór finansowy zalecenie określające działania konieczne do zapewnienia przestrzegania prawa Unii.

Przed wydaniem takiego zalecenia Urząd nawiązuje kontakt z podmiotem sprawującym nadzór finansowy, jeśli uzna taki kontakt za właściwy, aby zaradzić systematycznym uchybieniom w nadzorze skutkującym naruszeniem prawa Unii, w celu podjęcia próby osiągnięcia porozumienia w sprawie działań niezbędnych do zapewnienia przestrzegania prawa Unii.

W ciągu 10 dni roboczych od daty otrzymania zalecenia podmiot sprawujący nadzór finansowy informuje Urząd o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zapewnić przestrzeganie prawa Unii.

6. Jeżeli podmiot sprawujący nadzór finansowy nie zapewnił przestrzegania prawa Unii w ciągu miesiąca od daty otrzymania zalecenia od Urzędu, Komisja może, po uzyskaniu informacji od Urzędu lub z własnej inicjatywy, wydać formalną opinię nakładającą na podmiot sprawujący nadzór finansowy obowiązek podjęcia działań niezbędnych do przestrzegania prawa Unii. Formalna opinia Komisji uwzględnia zalecenie Urzędu.

Komisja wydaje taką formalną opinię w ciągu trzech miesięcy od daty wydania zalecenia. Komisja może przedłużyć ten okres o miesiąc.

Urząd i podmiot sprawujący nadzór finansowy przekazują Komisji wszelkie niezbędne informacje.

7. W ciągu 10 dni roboczych od daty otrzymania formalnej opinii, o której mowa w ust. 6, podmiot sprawujący nadzór finansowy informuje Komisję i Urząd o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do tej formalnej opinii. Podejmując działania w odniesieniu do kwestii będących przedmiotem formalnej opinii, podmiot sprawujący nadzór finansowy stosuje się do tej formalnej opinii.

SEKCJA 5

Nadzór zwierzchni nad sektorem niefinansowym

Artykuł 35

Wzajemne oceny

1. W celu zwiększania spójności i skuteczności wyników w zakresie nadzoru Urząd przeprowadza okresowo wzajemne oceny wszystkich lub części działań realizowanych przez podmioty sprawujące nadzór niefinansowy i organy publiczne, o których mowa w art. 52 dyrektywy (UE) 2024/1640. Urząd opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie ocenianych podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy. W stosownych przypadkach w planowaniu i przeprowadzaniu ocen należy uwzględnić wszelkie ewaluacje, oceny oraz sprawozdania sporządzane przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe posiadające kompetencje w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W ocenach można również uwzględnić informacje z centralnej bazy danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ustanowionej na mocy art. 11 niniejszego rozporządzenia.

Metody, o których mowa w akapicie pierwszym, uwzględniają szczególne cechy ram nadzorczych w przypadkach, w których nadzór powierza się organom samorządu zawodowego, w tym rolę organu publicznego odpowiedzialnego za nadzorowanie tych organów zgodnie z art. 52 dyrektywy (UE) 2024/1640, oraz specyfikę podmiotów sprawujących nadzór w tych przypadkach.

2. Personel Urzędu przeprowadza wzajemne oceny wspólnie z odpowiednim personelem podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy i organów publicznych, o których mowa w art. 52 dyrektywy (UE) 2024/1640.

3. Wzajemna ocena obejmuje ocenę między innymi następujących aspektów:

- a) adekwatności uprawnień oraz środków finansowych, zasobów ludzkich i technicznych, stopnia niezależności, mechanizmów zarządzania i standardów zawodowych podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy w celu zapewnienia skutecznego stosowania przepisów rozdziału IV dyrektywy (UE) 2024/1640;
- b) skuteczności i uzyskanego poziomu konwergencji w stosowaniu prawa Unii i konwergencji praktyk nadzorczych oraz stopnia, w jakim praktyki nadzorcze umożliwiają realizację celów wyznaczonych w prawie Unii;

- c) stosowania najlepszych praktyk opracowanych przez podmioty sprawujące nadzór niefinansowy, których przyjęcie byłoby korzystne dla innych podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy;
- d) skuteczności i poziomu konwergencji w zakresie egzekwowania przepisów przyjętych w ramach wdrażania prawa Unii, w tym nałożonych kar pieniężnych i zastosowanych środków administracyjnych zastosowanych wobec osób odpowiedzialnych za nieprzestrzeganie tych przepisów.

4. Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki wzajemnej oceny. Sprawozdanie z wzajemnej oceny jest przygotowywane wspólnie przez personel Urzędu i odpowiedni personel podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy oraz organów publicznych, o których mowa w art. 52 dyrektywy (UE) 2024/1640, zaangażowany we wzajemną ocenę i jest przyjmowane przez Radę Wykonawczą, po otrzymaniu uwag Rady Generalnej w składzie nadzorczym dotyczących spójności stosowania metodyki z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny. W sprawozdaniu wyjaśnia się i wskazuje środki następcze uznane za właściwe, proporcjonalne i konieczne w wyniku wzajemnej oceny. Wspomniane środki następcze mogą zostać przyjęte w postaci wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 54 oraz opinii zgodnie z art. 55 niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z art. 54 ust. 3 niniejszego rozporządzenia podmioty sprawujące nadzór niefinansowy oraz organy publiczne, o których mowa w art. 52 dyrektywy (UE) 2024/1640, dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wszystkich wydanych wytycznych i zaleceń.

5. Urząd publikuje wyniki wzajemnej oceny na swojej stronie internetowej i informuje o tym przynajmniej Parlament Europejski. Urząd przedkłada Komisji opinię, jeżeli – biorąc pod uwagę wynik wzajemnej oceny lub inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania swoich zadań – uzna, że z punktu widzenia Unii niezbędna jest dalsza harmonizacja unijnych przepisów mających zastosowanie do podmiotów zobowiązanych w sektorze niefinansowym lub do podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy.

6. Dwa lata po publikacji sprawozdania z wzajemnej oceny Urząd sporządza sprawozdanie podsumowujące. Sprawozdanie z wzajemnej oceny jest przygotowywane wspólnie przez personel Urzędu i odpowiedni personel podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy zaangażowany we wzajemną ocenę i przyjmowane przez Radę Wykonawczą, po otrzymaniu uwag Rady Generalnej w składzie nadzorczym dotyczących spójności stosowania metodyki z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny. Sprawozdanie podsumowujące zawiera ocenę adekwatności i skuteczności działań podjętych przez podmioty sprawujące nadzór niefinansowy, które są objęte wzajemną oceną, w odpowiedzi na środki następcze określone w sprawozdaniu z wzajemnej oceny. Urząd publikuje ustalenia zawarte w sprawozdaniu podsumowującym na swojej stronie internetowej.

7. Na potrzeby niniejszego artykułu Rada Wykonawcza przyjmuje co dwa lata plan prac w zakresie wzajemnej oceny po konsultacji z Radą Generalną w składzie nadzorczym. Ten plan prac w zakresie wzajemnej oceny odzwierciedla wnioski wyciągnięte z poprzednich procesów wzajemnej oceny i dyskusji przeprowadzonych na forum Rady Generalnej w składzie nadzorczym. Rada Generalna w składzie nadzorczym, stanowiąc większością dwóch trzecich głosów swoich członków, może zażądać od Rady Wykonawczej przyjęcia nowego planu. Plan prac w zakresie wzajemnej oceny stanowi oddzielną część rocznego i wieloletniego programu prac i włącza się go do jednolitego dokumentu programowego, o którym mowa w art. 65. W przypadku pilnych lub nieprzewidzianych zdarzeń Urząd może zdecydować o przeprowadzeniu dodatkowych wzajemnych ocen.

8. W przypadku gdy wzajemne oceny dotyczą działań nadzorczych, które w co najmniej jednym państwie członkowskim są przeprowadzane przez organy samorządu zawodowego, wzajemna ocena obejmuje ocenę środków zastosowanych zgodnie z art. 52 dyrektywy (UE) 2024/1640 przez organ publiczny odpowiedzialny za nadzorowanie tych organów w celu zapewnienia, aby wykonywały one swoje funkcje odpowiednio i skutecznie.

9. W przypadku gdy wzajemne oceny dotyczą działań nadzorczych, które w co najmniej jednym państwie członkowskim są przeprowadzane przez organy samorządu zawodowego, od organów tych nie wymaga się uczestnictwa. Jeżeli jednak wyrażają zainteresowanie udziałem we wzajemnej ocenie, personel tych organów, którym powierzono zadania nadzorcze, ma prawo do udziału we wzajemnej ocenie.

Artykuł 36

Koordinacja i ułatwianie pracy kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze niefinansowym

1. W ramach swoich uprawnień i bez uszczerbku dla uprawnień odpowiednich podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy na podstawie art. 50 dyrektywy (UE) 2024/1640 Urząd pomaga w tworzeniu i funkcjonowaniu kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze niefinansowym dla podmiotów zobowiązanych w sektorze niefinansowym prowadzących zakłady w kilku państwach członkowskich zgodnie z tym artykułem.

2. Na potrzeby ust. 1 Urząd może:
 - a) zasugerować ustanowienie takiego kolegium, jeżeli go nie ustanowiono, choć Urząd uważa, że ekspozycja podmiotu zobowiązanego na ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz skala jego działalności transgranicznej uzasadniają ustanowienie kolegium, oraz sugerować zwołanie i organizację posiedzeń kolegium;
 - b) pomagać w organizacji posiedzeń kolegium oraz w ocenie, czy spełnione są warunki uczestnictwa podmiotów sprawujących nadzór z państw trzecich w kolegium, na wniosek odpowiednich podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy;
 - c) pomagać w organizacji wspólnych planów nadzoru i wspólnych kontroli na miejscu lub dochodzeń zdalnych;
 - d) pomagać podmiotom sprawującym nadzór niefinansowy w gromadzeniu i udostępnianiu wszelkich odpowiednich informacji, by ułatwić pracę kolegium, oraz udostępniać takie informacje odpowiednim podmiotom sprawującym nadzór uczestniczącym w danym kolegium;
 - e) propagować skuteczne i wydajne działania i praktyki nadzorcze, w tym ocenę ryzyka, na jakie są lub mogą być narażone podmioty z sektora niefinansowego;
 - f) udzielać pomocy podmiotom sprawującym nadzór niefinansowy na ich konkretny wniosek, w tym w odpowiedzi na wnioski o mediację między podmiotami sprawującymi nadzór niefinansowy w sytuacjach objętych art. 50 ust. 2 i 3 dyrektywy (UE) 2024/1640.
3. Na potrzeby ust. 1 personel Urzędu ma prawo do pełnego uczestnictwa w kolegiach organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Za zgodą zainteresowanych podmiotów sprawujących nadzór niefinansowy pracownicy Urzędu mogą uczestniczyć w działaniach kolegium prowadzonych wspólnie przez co najmniej dwa podmioty sprawujące nadzór niefinansowy, w tym w kontrolach na miejscu w podmiotach zobowiązanych z sektora niefinansowego, z wyjątkiem podmiotów objętych zakresem stosowania art. 3 pkt 3 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2024/1624.

Artykuł 37

Ostrzeżenia przed naruszeniami prawa Unii przez podmioty sprawujące nadzór niefinansowy i organy publiczne nadzorujące organy samorządu zawodowego

1. W przypadku gdy Urząd ma powody podejrzewać, że podmiot sprawujący nadzór niefinansowy lub organ publiczny nadzorujący organy samorządu zawodowego, o których mowa w art. 52 dyrektywy (UE) 2024/1640, nie zastosował aktów Unii lub przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, lub zastosował je w sposób, który wydaje się stanowić naruszenie prawa Unii, informuje dany podmiot sprawujący nadzór lub organ publiczny o tych naruszeniach i przeprowadza dochodzenie w ich sprawie.

Na potrzeby akapitu pierwszego Urząd może działać na wniosek co najmniej jednego podmiotu sprawującego nadzór niefinansowy lub organu publicznego, Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, lub z własnej inicjatywy, w tym w przypadku gdy takie działanie opiera się na należycie uzasadnionych informacjach od osób fizycznych lub prawnych zgodnie z art. 90.

2. Urząd może zwrócić się do zainteresowanego podmiotu sprawującego nadzór lub organu publicznego o wszystkie informacje, które Urząd uzna za niezbędne do przeprowadzenia dochodzenia, w tym informacje na temat sposobu stosowania aktów Unii lub przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z prawem Unii, z wyjątkiem informacji objętych prawniczą tajemnicą zawodową, chyba że zastosowanie mają wyłączenia określone w art. 21 ust. 2 akapit drugi, art. 70 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2024/1624 i w art. 52 ust. 3 lit. a) dyrektywy (UE) 2024/1640.

Zainteresowany podmiot sprawujący nadzór lub organ publiczny niezwłocznie przekazuje Urzędowi żądane informacje.

W przypadku gdy żądane informacje od danego podmiotu sprawującego nadzór lub organu publicznego okazały się niewystarczające lub zostały uznane za niewystarczające do uzyskania informacji uznanych za niezbędne na potrzeby dochodzenia w sprawie podejrzewanego naruszenia, Urząd może, po poinformowaniu danego podmiotu sprawującego nadzór lub organu publicznego, skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek o informacje bezpośrednio do innych podmiotów sprawujących nadzór lub organów publicznych nadzorujących organy samorządu zawodowego.

Adresaci takiego wniosku udzielają Urzędowi bez zbędnej zwłoki jasnych, dokładnych i kompletnych informacji.

3. Nie później niż sześć miesięcy od rozpoczęcia dochodzenia Urząd może skierować do zainteresowanego podmiotu sprawującego nadzór lub organu publicznego zalecenie określające działania konieczne do zaradzenia stwierdzonemu naruszeniu.

Przed wydaniem takiego zalecenia Urząd nawiązuje kontakty z zainteresowanym organem nadzorczym lub organem publicznym, jeśli uzna takie kontakty za właściwe w celu zaradzenia naruszeniu, próbując osiągnąć porozumienie w sprawie działań niezbędnych w tym celu.

W ciągu 10 dni roboczych od daty otrzymania zalecenia zainteresowany podmiot sprawujący nadzór lub organ publiczny informuje Urząd o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zaradzić naruszeniu.

4. W przypadku gdy podmiot sprawujący nadzór lub organ publiczny nie usunął stwierdzonego naruszenia, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy, w terminie jednego miesiąca od otrzymania zalecenia Urzędu, Urząd wydaje ostrzeżenie, w którym szczegółowo opisuje naruszenie i określa środki, które mają zostać wdrożone przez adresatów ostrzeżenia w celu złagodzenia skutków naruszenia.

Ostrzeżenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, kieruje się:

a) w przypadku podmiotu sprawującego nadzór niefinansowy – do odpowiednich podmiotów sprawujących nadzór w innych państwach członkowskich, a w przypadku gdy podmiot sprawujący nadzór jest organem samorządu zawodowego – do jego organu publicznego;

b) w przypadku organu publicznego – do organów samorządu zawodowego podlegających jego nadzorowi zwierzchniemu.

5. Niezwłocznie po usunięciu naruszenia przez podmiot sprawujący nadzór lub organ publiczny, którego to dotyczy, Urząd informuje adresatów ostrzeżenia, o którym mowa w ust. 4, że naruszenie zostało usunięte i że zaprzestano stosowania środków ograniczających skutki naruszenia.

Artykuł 38

Rozstrzygnięcie sporów między podmiotami sprawującymi nadzór niefinansowy w sytuacjach transgranicznych

1. Urząd może wspierać podmioty sprawujące nadzór niefinansowy w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu na wniosek co najmniej jednego podmiotu sprawującego nadzór niefinansowy zgodnie z art. 46, 47, 50 lub 54 dyrektywy (UE) 2024/1640 bądź w innych przypadkach, gdy podmiot sprawujący nadzór niefinansowy nie zgadza się z procedurą lub istotą działania, proponowanym działaniem lub jego brakiem ze strony innego podmiotu sprawującego nadzór niefinansowy, w zakresie, w jakim wpływa to na jego własne zadania i obowiązki nadzorcze w odniesieniu do konkretnego podmiotu zobowiązanego lub wielu podmiotów zobowiązanych.

2. W przypadkach innych niż objęte art. 46, 47, 50 i 54 dyrektywy (UE) 2024/1640 podmiot sprawujący nadzór niefinansowy bez zbędnej zwłoki zwraca się o pomoc do Urzędu, jeżeli przepis prawa Unii wymaga, aby podmiot sprawujący nadzór niefinansowy zawarł z innym podmiotem sprawującym nadzór niefinansowy lub z innymi podmiotami sprawującymi nadzór niefinansowy umowę, porozumienie lub inną formę ustanowionej lub sformalizowanej współpracy w zakresie nadzoru nad konkretnymi podmiotami zobowiązanymi, oraz zachodzi którakolwiek z poniższych okoliczności:

a) porozumienie osiągnięto, ale nie zostało ono skutecznie zastosowane lub nie przystąpiła do niego jedna ze stron;

b) na podstawie obiektywnych powodów podmiot sprawujący nadzór niefinansowy stwierdza, że istnieje spór;

c) mimo upływu dwóch miesięcy od daty otrzymania przez podmiot sprawujący nadzór niefinansowy wniosku innego podmiotu sprawującego nadzór niefinansowy o podjęcie określonego działania w celu wypełnienia obowiązków wynikających z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, podmiot sprawujący nadzór, do którego się zwrócono, nie przyjął decyzji mającej na celu uwzględnienie wniosku.

3. Rada Wykonawcza ocenia wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, i powiadamia odpowiednie strony, czy uznaje wniosek za uzasadniony i czy zamierza podjąć w związku z nim działania zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Urząd wyznacza termin zakończenia postępowania pojednawczego między podmiotami sprawującymi nadzór niefinansowy uwzględniając odpowiednie terminy określone w prawie Unii oraz stopień złożoności i pilności sprawy. W postępowaniu pojednawczym Urząd występuje jako mediator. Jeżeli jest to konieczne lub przewidziane w prawie Unii, Urząd wydaje opinię na temat sposobu rozstrzygnięcia sporu.

SEKCJA 6

Mechanizm wsparcia i koordynacji dla jednostek analityki finansowej

Artykuł 39

Współpraca między Urzędem a jednostkami analityki finansowej

1. Urząd jest odpowiedzialny za zapewnienie skutecznej i spójnej współpracy między jednostkami analityki finansowej w ramach mechanizmu wsparcia i koordynacji dla jednostek analityki finansowej. W tym celu Urząd wspiera i koordynuje działania jednostek analityki finansowej.
2. Urząd i jednostki analityki finansowej podlegają obowiązkowi współpracy w dobrej wierze, w tym w odniesieniu do wspólnych analiz wspieranych lub inicjowanych przez Urząd, oraz obowiązkowi wymiany informacji niezbędnych do wykonywania ich odpowiednich zadań.
3. Urząd dysponuje odpowiednimi zasobami ludzkimi, finansowymi i informatycznymi, aby wspierać zadania, o których mowa w art. 5 ust. 5, oraz w razie potrzeby zapewnia oddzielenie pod względem organizacyjnym personelu zajmującego się tymi zadaniami od personelu wykonującego zadania związane z działalnością nadzorczą Urzędu.

Jednostka analityki finansowej może poinformować Urząd o braku współpracy ze strony innej jednostki analityki finansowej. W takim przypadku Urząd występuje w roli mediatora.

Artykuł 40

Prowadzenie wspólnych analiz

1. Urząd ustanawia metody i kryteria wyboru i ustalania priorytetów w odniesieniu do spraw istotnych dla wspólnych analiz, zgodnie z art. 32 dyrektywy (UE) 2024/1640, przy wsparciu ze strony Urzędu.
2. Na potrzeby ust. 1 Urząd sporządza co roku wykaz priorytetowych obszarów przeprowadzania wspólnych analiz. Wykaz ten może zostać poddany przeglądowi w przypadku określenia nowych obszarów priorytetowych.
3. Jeżeli zgodnie z art. 32 dyrektywy (UE) 2024/1640 i z uwzględnieniem kryteriów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dana jednostka analityki finansowej państwa członkowskiego stwierdzi potencjalną potrzebę przeprowadzenia wspólnej analizy z jedną lub kilkoma jednostkami analityki finansowej w innych państwach członkowskich, powiadamia o tym Urząd.

Urząd rejestruje wszystkie powiadomienia otrzymane zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu i ocenia znaczenie danego przypadku zgodnie z metodami i kryteriami, o których mowa w ust. 1. Jeżeli Urząd uzna daną sprawę za istotną, w ciągu pięciu dni od wstępnego powiadomienia informuje jednostki analityki finansowej we wszystkich odnośnych państwach członkowskich i zaprasza je do udziału we wspólnej analizie. W tym celu Urząd korzysta z zabezpieczonych kanałów komunikacji. Jednostki analityki finansowej we wszystkich odpowiednich państwach członkowskich rozważają wzięcie udziału we wspólnej analizie.

4. Jeżeli co najmniej jedna inna jednostka analityki finansowej wyrazi zgodę na udział we wspólnej analizie, Urząd zapewnia rozpoczęcie wspólnej analizy w terminie 20 dni od wstępnej oceny, o której mowa w ust. 3 akapit drugi, chyba że pilność sprawy uzasadnia wyznaczenie krótszego terminu.
5. Jednostka analityki finansowej, która odmawia udziału w przeprowadzeniu wspólnej analizy, przedstawia Urzędowi na piśmie powody takiej decyzji w ciągu pięciu dni od otrzymania zaproszenia. Urząd niezwłocznie przedstawia takie wyjaśnienie jednostce analityki finansowej, która stwierdziła potrzebę przeprowadzenia wspólnej analizy.

6. Po uzyskaniu wyraźnej zgody wszystkich jednostek analityki finansowej uczestniczących we wspólnej analizie personel Urzędu wspierający wspólną analizę uzyskuje dostęp do wszystkich danych dotyczących przedmiotu sprawy i może przetwarzać te dane w celu wsparcia wspólnej analizy.

W przypadku gdy jednostka analityki finansowej odmawia personelowi Urzędu dostępu do danych dotyczących przedmiotu sprawy, zapewnia ona, aby informacje te były przekazywane w inny sposób, który nie utrudnia personelowi Urzędu udzielania wsparcia operacyjnego na rzecz wspólnej analizy ani nie ogranicza jego zdolności do udzielenia takiego wsparcia.

W przypadku gdy kilka jednostek analityki finansowej odmawia udzielenia dostępu do danych dotyczących przedmiotu sprawy, Urząd ponownie ocenia, czy zadania wykonywane przez jego personel uzasadniają jego wsparcie dla wspólnej analizy, i rozważa zalecenie, aby wspólna analiza przebiegała bez jego wsparcia.

7. Urząd zapewnia wszelkie niezbędne narzędzia i wsparcie operacyjne wymagane do przeprowadzenia danej wspólnej analizy, zgodnie z opracowanymi metodami i procedurami. W szczególności Urząd tworzy specjalny, bezpieczny kanał komunikacji na potrzeby przeprowadzania wspólnej analizy oraz zapewnia odpowiednią koordynację techniczną, w tym wsparcie informatyczne, a także wsparcie budżetowe i logistyczne.

8. Za wyraźną zgodą wszystkich jednostek analityki finansowej uczestniczących we wspólnej analizie personel Urzędu wspierający wspólną analizę jest upoważniony do porównania – na podstawie systemu trafieniowego (figuruje / nie figuruje) – danych tych jednostek analityki finansowej z danymi udostępnionymi przez inne jednostki analityki finansowej oraz organy i jednostki organizacyjne Unii w ramach ich odpowiednich mandatów.

W przypadku trafienia Urząd udostępnia wszystkim jednostkom analityki finansowej uczestniczącym we wspólnej analizie informacje, dzięki którym możliwe było trafienie, o ile dostawca informacji zezwolił na ich wymianę, a informacje te są niezbędne do przeprowadzenia wspólnej analizy.

Na potrzeby niniejszego ustępu Urząd stosuje w sposób proporcjonalny system zaprojektowany w celu krzyżowego porównywania informacji mających znaczenie dla zapobiegania praniu pieniędzy, przestępstwom źródłowym i finansowaniu terroryzmu. System ten zapewnia poziom bezpieczeństwa i poufności proporcjonalny do charakteru i zakresu porównanych informacji. Metody i procedury, które mają zostać ustanowione na potrzeby przeprowadzania wspólnych analiz zgodnie z art. 43 ust. 1, oraz ustalenia robocze, które mają zostać zawarte zgodnie z art. 94 ust. 2, określają metody przeprowadzania porównania na podstawie systemu trafieniowego, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

Artykuł 41

Sprawozdawczość i przekazywanie wyników wspólnych analiz

1. W przypadku gdy wyniki wspólnej analizy wskazują, że istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dochodzi lub doszło do prania pieniędzy lub innej działalności przestępczej, w odniesieniu do której Prokuratura Europejska mogłaby wykonywać swoje kompetencje zgodnie z art. 22 i art. 25 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939, Urząd bez zbędnej zwłoki przekazuje Prokuraturze Europejskiej wyniki wspólnej analizy i odpowiednie dodatkowe informacje.

2. Urząd, po konsultacji z Prokuraturą Europejską, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających format, który ma być wykorzystywany przez Urząd do przekazywania informacji Prokuraturze Europejskiej.

Urząd przedłoży te projekty wykonawczych standardów technicznych Komisji do przyjęcia do dnia 27 czerwca 2026 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym zgodnie z art. 53.

3. W przypadku gdy wyniki wspólnej analizy wskazują, że istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dochodzi lub doszło do nadużyć finansowych, korupcji lub innej niezgodnej z prawem działalności mającej wpływ na interesy finansowe Unii, w odniesieniu do której Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) mógłby wykonywać swoje kompetencje zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, Urząd bez zbędnej zwłoki przekazuje OLAF-owi wyniki wspólnej analizy i odpowiednie dodatkowe informacje.

4. Za wyraźną zgodą wszystkich jednostek analityki finansowej uczestniczących we wspólnej analizie i jeżeli wyniki wspólnej analizy wskazują, że istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że popełniono przestępstwo, w odniesieniu do którego Europol mógłby wykonywać swoje kompetencje zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794⁽³⁸⁾, Urząd przekazuje Europolowi wyniki wspólnej analizy i odpowiednie dodatkowe informacje.

5. Za wyraźną zgodą wszystkich jednostek analityki finansowej uczestniczących we wspólnej analizie i jeżeli wyniki wspólnej analizy wskazują, że istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że popełniono przestępstwo, w odniesieniu do którego Eurojust mógłby wykonywać swoje kompetencje zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727⁽³⁹⁾, Urząd przekazuje Eurojustowi wyniki wspólnej analizy i odpowiednie dodatkowe informacje.

6. Urząd, Prokuratura Europejska, Europol, Eurojust i OLAF mogą wymieniać się informacjami strategicznymi i innymi informacjami nieoperacyjnymi, takimi jak typologie i wskaźniki ryzyka, w obszarach wchodzących w zakres ich kompetencji.

Warunki wymiany informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, określa się w ustaleniach roboczych, o których mowa w art. 94.

Artykuł 42

Wnioski Urzędu o wszczęcie wspólnej analizy

1. W przypadku gdy Urząd stwierdzi potencjalną potrzebę przeprowadzenia wspólnej analizy zgodnie z art. 40 niniejszego rozporządzenia lub art. 32 dyrektywy (UE) 2024/1640, informuje o tym zainteresowane jednostki analityki finansowej i zwraca się do nich o wzięcie udziału we wspólnej analizie.

2. Zainteresowane jednostki analityki finansowej bez zbędnej zwłoki informują Urząd o swojej decyzji dotyczącej wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokładając wszelkich starań, aby nastąpiło to w terminie pięciu dni od otrzymania wniosku.

3. W przypadku gdy jednostka analityki finansowej, do której zwrócono się o wzięcie udziału we wspólnej analizie, odrzuci wniosek złożony przez Urząd zgodnie z ust. 1, bez zbędnej zwłoki informuje Urząd o powodach swojej decyzji, dokładając wszelkich starań, aby nastąpiło to w terminie pięciu dni od otrzymania wniosku.

Artykuł 43

Przegląd metod i procedur przeprowadzania wspólnych analiz

1. Urząd ustanawia metody i procedury na potrzeby przeprowadzania wspólnych analiz, okresowo poddaje je przeglądowi i w razie potrzeby aktualizuje. Wymóg takiego przeglądu i aktualizacji ma również zastosowanie do metod i kryteriów, o których mowa w art. 40 ust. 1.

2. Jednostki analityki finansowej, które uczestniczyły we wspólnej analizie lub były w inny sposób w nią zaangażowane, mogą przekazywać Urzędowi informacje zwrotne na temat przebiegu analizy, w tym informacje zwrotne na temat wsparcia operacyjnego udzielonego przez Urząd w procesie wspólnej analizy, jak również informacje zwrotne na temat wyników analizy, metod i mechanizmów obowiązujących zgodnie z ust. 1, dostępnych narzędzi oraz koordynacji między uczestniczącymi w analizach jednostkami analityki finansowej. Informacji zwrotnych oznaczonych jako poufne nie udostępnia się innym jednostkom analityki finansowej.

3. Na podstawie informacji zwrotnych, o których mowa w ust. 2, lub z własnej inicjatywy Urząd może sporządzić sprawozdanie podsumowujące dotyczące przebiegu wspólnej analizy, w tym zawierające konkretne sugestie dotyczące dostosowań metod i procedur przeprowadzania wspólnej analizy oraz wnioski dotyczące wyników wspólnej analizy. Sprawozdanie podsumowujące udostępnia się wszystkim jednostkom analityki finansowej, bez ujawniania poufnych lub zastrzeżonych informacji dotyczących danej sprawy. Wnioski i zalecenia związane z prowadzeniem wspólnej analizy udostępnia się jednostkom analityki finansowej, które uczestniczyły w tej wspólnej analizie, oraz wszystkim pozostałym jednostkom analityki finansowej, o ile te wnioski i zalecenia nie zawierają informacji poufnych lub zastrzeżonych.

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).

Artykuł 44

Oddelegowani pracownicy krajowych jednostek analityki finansowej

1. Jednostka analityki finansowej każdego państwa członkowskiego oddelegowuje co najmniej jednego pracownika do Urzędu. Stałe miejsce pracy oddelegowanego pracownika krajowej jednostki analityki finansowej znajduje się w siedzibie Urzędu.
2. Oddelegowani pracownicy jednostek analityki finansowej mają status pracowników delegującej jednostki analityki finansowej w momencie ich wyznaczenia i przez cały okres oddelegowania. Państwa członkowskie wyznaczają oddelegowanego pracownika swojej jednostki analityki finansowej na podstawie udokumentowanego wysokiego poziomu odpowiedniego i praktycznego doświadczenia w zakresie zadań jednostki analityki finansowej. Oddelegowany pracownik jednostki analityki finansowej pozostaje pod zwierzchnictwem jednostki delegującej i przestrzega przepisów dotyczących bezpieczeństwa i poufności obowiązujących w tej delegującej jednostce, w tym odpowiednich przepisów prawa krajowego.
3. Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej może odrzucić osobę, która została wyznaczona jako oddelegowany pracownik jednostki analityki finansowej, jeżeli nie spełnia ona kryteriów, o których mowa w ust. 2. Kadencja oddelegowanych pracowników jednostek analityki finansowej trwa trzy lata i jest odnawialna jednokrotnie za zgodą delegującej jednostki analityki finansowej.
4. Oddelegowani pracownicy jednostek analityki finansowej wspierają Urząd w wykonywaniu zadań określonych w art. 5 ust. 5. W tym celu oddelegowanym pracownikom krajowych jednostek analityki finansowej udziela się w czasie oddelegowania dostępu do danych i informacji Urzędu w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań.
5. Oddelegowanym pracownikom jednostek analityki finansowej przyznaje się dostęp do wszelkich danych, do których ma dostęp delegująca ich jednostka analityki finansowej, w celu wykonywania zadań, o których mowa art. 5 ust. 5.
6. Rada Wykonawcza określa prawa i obowiązki oddelegowanych pracowników jednostek analityki finansowej w stosunku do Urzędu, uwzględniając opinię Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej. Jednostki analityki finansowej zapewniają, by ich delegowany pracownik przestrzegał tych praw i obowiązków.

Artykuł 45

Wzajemna pomoc w dziedzinie współpracy między jednostkami analityki finansowej

1. W kontekście promowania współpracy i wspierania prac jednostek analityki finansowej Urząd, biorąc pod uwagę potrzeby jednostek analityki finansowej, promuje wspólne podejścia, metody i najlepsze praktyki. Urząd organizuje również i ułatwia w szczególności następujące działania:
 - a) programy szkoleniowe, w tym w zakresie innowacji technologicznych;
 - b) wymiany personelu i programy oddelegowania, w tym oddelegowanie pracowników jednostki analityki finansowej z państwa członkowskiego do Urzędu;
 - c) wymianę praktyk między jednostkami analityki finansowej, w tym dzielenie się wiedzą specjalistyczną w określonej dziedzinie;
 - d) opracowywanie lub zamawianie narzędzi i usług informatycznych w celu zwiększenia zdolności analitycznych jednostek analityki finansowej.
2. Jednostka analityki finansowej może zwrócić się do Urzędu z wnioskiem o pomoc związaną z zadaniami jednostki analityki finansowej, jakiej potrzebuje od personelu Urzędu, personelu jednej jednostki analityki finansowej lub większej liczby tych jednostek lub wspólnie od personelu Urzędu i personelu wspomnianych jednostek. Jednostka analityki finansowej zwracająca się o pomoc zapewnia dostęp do informacji i danych niezbędnych do udzielenia takiej pomocy. Urząd przechowuje i regularnie aktualizuje informacje na temat konkretnych obszarów wiedzy specjalistycznej i zdolności jednostek analityki finansowej do udzielania wzajemnej pomocy związanej z zadaniami jednostek analityki finansowej.
3. Urząd dokłada wszelkich starań, aby zapewnić pomoc, o którą wystąpiono, w tym rozważa udzielenie wsparcia z wykorzystaniem własnych zasobów ludzkich, jak również koordynuje i ułatwia udzielanie wszelkich form pomocy przez inne jednostki analityki finansowej na zasadzie dobrowolności.

4. Na początku każdego roku przewodniczący Urzędu informuje Radę Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej o zasobach ludzkich, które Urząd może przeznaczyć na świadczenie pomocy, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. W przypadku wystąpienia zmian w dostępności zasobów ludzkich w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 5 ust. 5, przewodniczący Urzędu informuje o nich Radę Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej.

Artykuł 46

Mediacja między jednostkami analityki finansowej

1. Urząd może ułatwić znalezienie rozwiązania w przypadku sporu między co najmniej dwiema jednostkami analityki finansowej w odniesieniu do indywidualnych przypadków związanych ze współpracą, w tym wymianą informacji, na podstawie dyrektywy (UE) 2024/1640. Celem takiej mediacji jest pogodzenie rozbieżnych punktów widzenia jednostek analityki finansowej oraz przyjęcie niewiążącej opinii.

2. Jeżeli sporu nie można rozwiązać w drodze bezpośredniego kontaktu i dialogu między zainteresowanymi jednostkami analityki finansowej, Urząd wszczyna postępowanie mediacyjne na wniosek co najmniej jednej z tych jednostek analityki finansowej. Urząd może również zaproponować wszczęcie postępowania mediacyjnego z własnej inicjatywy. Mediację prowadzi się wyłącznie za zgodą wszystkich zainteresowanych jednostek analityki finansowej.

3. Postępowanie mediacyjne wszczyna się przed Radą Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej. Wszyscy członkowie Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej, z wyjątkiem szefów jednostek analityki finansowej, których dotyczy spór, dążą do pogodzenia punktów widzenia zainteresowanych jednostek analityki finansowej, i uzgadniają niewiążącą opinię. W stosownych przypadkach do udziału w postępowaniu mediacyjnym w charakterze doradczym mogą zostać zaproszeni eksperci z Komisji.

4. Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej przyjmuje regulamin postępowania mediacyjnego, który określa obowiązujące terminy.

5. W przypadku gdy jednostka analityki finansowej, której dotyczy spór, odmawia udziału w postępowaniu mediacyjnym, informuje Urząd i pozostałe jednostki analityki finansowej, których dotyczy spór, o powodach swojej decyzji w terminie określonym w regulaminie, o którym mowa w ust. 4.

6. W terminie trzech miesięcy od przyjęcia niewiążącej opinii, o której mowa w ust. 3, jednostki analityki finansowej, których dotyczy spór, informują Radę Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej o środkach, które wprowadziły w odpowiedzi na opinię lub, jeżeli nie wprowadziły środków, o powodach, dla których tego nie zrobiły.

Artykuł 47

FIU.net

1. Urząd zapewnia odpowiedni, nieprzerwany i bezpieczny hosting, utrzymanie i rozwój systemu FIU.net oraz zarządzanie nim. Urząd, uwzględniając potrzeby jednostek analityki finansowej, zapewnia, by na potrzeby FIU.net wykorzystywano najbardziej zaawansowaną i bezpieczną dostępną technologię, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści.

2. Urząd zapewnia nieprzerwane funkcjonowanie systemu FIU.net i aktualizuje go. Jeżeli jest to konieczne w celu wsparcia lub wzmocnienia wymiany informacji i współpracy między jednostkami analityki finansowej oraz na podstawie ich potrzeb, Urząd projektuje i wdraża lub w inny sposób udostępnia unowocześnione lub dodatkowe funkcje systemu FIU.net.

3. Urząd jest również odpowiedzialny za następujące zadania związane z systemem FIU.net:

- a) wdrożenie odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewnienia poziomu bezpieczeństwa z myślą o ochronie danych osobowych;
- b) planowanie i koordynowanie wszelkich działań związanych z testami systemu, zarządzanie nimi i ich wspieranie;
- c) zapewnienie odpowiednich środków finansowych;

d) zapewnienie szkoleń w zakresie technicznego wykorzystania systemu FIU.net przez użytkowników końcowych.

4. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, Urząd jest uprawniony do zawierania lub przystępowania do prawnie wiążących kontraktów lub umów z zewnętrznymi dostawcami usług po przeprowadzeniu odpowiednich audytów ich standardów bezpieczeństwa.

5. Urząd przyjmuje i wdraża środki niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w niniejszym artykule, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej dla systemu FIU.net.

6. Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej, stanowiąc jednomyślnie, może podjąć decyzję o zawieszeniu dostępu jednostki analityki finansowej, jej odpowiednika w państwie trzecim lub organu lub jednostki organizacyjnej Unii do FIU.net, jeżeli ma podstawy, by sądzić, że taki dostęp zagroziłby wdrożeniu rozdziału III dyrektywy (UE) 2024/1640 oraz bezpieczeństwu i poufności informacji będących w posiadaniu jednostek analityki finansowej i wymienianych za pośrednictwem systemu FIU.net, w tym jeżeli istnieją obawy dotyczące braku niezależności i autonomii jednostki analityki finansowej.

Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej przyjmując decyzję w sprawie zawieszenia dostępu jednostki analityki finansowej do FIU.net stanowi jednomyślnie w drodze głosowania wszystkich członków Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej, z wyjątkiem szefa danej jednostki analityki finansowej.

Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej określa kryteria zawieszenia dostępu do FIU.net i przyjmuje regulamin wewnętrzny dotyczący takiego zawieszenia.

Artykuł 48

Wzajemna ocena

1. Urząd ustanawia proces wzajemnej oceny działań jednostek analityki finansowej zgodnie z rozdziałem III dyrektywy (UE) 2024/1640 w celu zwiększenia spójności i skuteczności działań jednostek analityki finansowej oraz ułatwienia wymiany najlepszych praktyk między jednostkami analityki finansowej. Urząd opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę ocenianych jednostek analityki finansowej, a także opracowuje regulamin przeprowadzania wzajemnych ocen.

W stosownych przypadkach w planowaniu i przeprowadzaniu wzajemnych ocen należy uwzględnić ewaluacje, oceny lub sprawozdania sporządzane przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe posiadające kompetencje w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy, przestępstwom źródłowym i finansowaniu terroryzmu oraz ich wykrywania.

2. Na potrzeby ust. 1 Urząd powołuje zespół ds. wzajemnych ocen, w którego skład wchodzi personel Urzędu oraz przedstawiciele jednostek analityki finansowej uczestniczących we wzajemnej ocenie.

3. Wzajemna ocena działań jednostek analityki finansowej obejmuje ocenę między innymi następujących aspektów:

a) adekwatność zasobów jednostki analityki finansowej, w tym zasobów ludzkich, technicznych i informatycznych, do wykonywania jej funkcji;

b) środki wdrożone w celu zapewnienia, aby jednostka analityki finansowej miała niezależność i autonomię operacyjną i nie podlegała niepożądanym wpływom;

c) środki wprowadzone przez jednostkę analityki finansowej w celu ochrony bezpieczeństwa i poufności informacji;

d) funkcje jednostki analityki finansowej polegające na przyjmowaniu zgłoszeń podejrzanych transakcji i innych ujawnianych informacji, w tym liczby i charakteru otrzymanych informacji oraz ich jakości;

e) środki wprowadzone przez jednostkę analityki finansowej w celu usprawnienia zgłoszeń podejrzanych transakcji przez podmioty zobowiązane, w szczególności w odniesieniu do ich jakości;

f) dostęp jednostki analityki finansowej do dodatkowych informacji i ich wykorzystanie w celu wzbogacenia jej analizy;

g) narzędzia wykorzystywane przez jednostkę analityki finansowej do przeprowadzania analizy;

- h) zakres, w jakim analiza i rozpowszechnianie informacji przez jednostkę analityki finansowej zaspokajają potrzeby operacyjne organów właściwych do prowadzenia dochodzeń w sprawie prania pieniędzy, przestępstw źródłowych i finansowania terroryzmu oraz ich ścigania;
- i) współpraca krajowa między jednostką analityki finansowej a innymi właściwymi organami;
- j) współpraca transgraniczna między jednostką analityki finansowej a jednostkami analityki finansowej z innych państw członkowskich.

4. Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki wzajemnej oceny. Sprawozdanie z wzajemnej oceny jest przygotowywane wspólnie przez personel Urzędu i odpowiedni personel jednostek analityki finansowej uczestniczący w zespole ds. wzajemnych ocen i przyjmowane przez Radę Wykonawczą, po otrzymaniu uwag Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej dotyczących spójności stosowania metodyki z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny. W sprawozdaniu wskazuje się zidentyfikowane dobre praktyki oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnia i wskazuje środki następcze, które uznaje się za właściwe, proporcjonalne i konieczne w wyniku wzajemnej oceny. Wspomniane środki następcze mogą zostać przyjęte w postaci wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 54 oraz opinii zgodnie z art. 55. Zgodnie z art. 54 jednostki analityki finansowej dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wszystkich wydanych wytycznych i zaleceń.

5. Urząd publikuje wyniki wzajemnej oceny na swojej stronie internetowej i przedkłada Komisji opinię, jeżeli – biorąc pod uwagę wynik wzajemnej oceny lub inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania swoich zadań – uzna, że z punktu widzenia Unii niezbędna jest dalsza harmonizacja unijnych przepisów mających zastosowanie do jednostek analityki finansowej.

6. Dwa lata po publikacji sprawozdania z wzajemnej oceny Urząd sporządza sprawozdanie podsumowujące. Sprawozdanie podsumowujące jest przygotowywane wspólnie przez personel Urzędu i odpowiedni personel jednostek analityki finansowej uczestniczący w zespole ds. wzajemnych ocen i przyjmowane przez Radę Wykonawczą, po otrzymaniu uwag Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej dotyczących spójności stosowania metodyki z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny. Sprawozdanie podsumowujące zawiera ocenę adekwatności i skuteczności działań podjętych przez jednostki analityki finansowej objęte wzajemną oceną w odpowiedzi na środki następcze określone w sprawozdaniu z wzajemnej oceny. Urząd publikuje ustalenia zawarte w sprawozdaniu podsumowującym na swojej stronie internetowej.

7. Na potrzeby niniejszego artykułu Rada Wykonawcza przyjmuje co dwa lata plan prac w zakresie wzajemnej oceny, który odzwierciedla wnioski wyciągnięte z poprzednich procesów wzajemnej oceny i dyskusji przeprowadzonych na forum Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej. Plan prac w zakresie wzajemnej oceny stanowi oddzielną część rocznego i wieloletniego programu prac i włącza się go do jednolitego dokumentu programowego. Każda jednostka analityki finansowej uczestniczy we wzajemnych ocenach, które jej dotyczą.

SEKCJA 7

Wspólne instrumenty

Artykuł 49

Regulacyjne standardy techniczne

1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu zapewnienia spójnej harmonizacji w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych. Urząd przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do przyjęcia. Urząd przekazuje jednocześnie te projekty regulacyjnych standardów technicznych do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Regulacyjne standardy techniczne mają charakter wyłącznie techniczny, nie mogą rozstrzygać kwestii strategicznych, ani kwestii dotyczących polityki, a zakres ich treści wyznaczają akty ustawodawcze, które stanowią ich podstawę.

Przed ich przedstawieniem Komisji Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii.

W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania projektu regulacyjnego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, jeżeli przyjęcie decyzji nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt regulacyjnego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu regulacyjnego standardu technicznego albo zamierza przyjąć go częściowo lub ze zmianami, odsyła Urzędowi projekt regulacyjnego standardu technicznego, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub wyjaśniając przyczyny swoich zmian.

Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem tego sześciotygodniowego okresu Urząd nie przedłożył zmienionego projektu regulacyjnego standardu technicznego lub przedłożył projekt regulacyjnego standardu technicznego, który nie został zmieniony w sposób zgodny ze zmianami proponowanymi przez Komisję, Komisja może przyjąć regulacyjny standard techniczny ze zmianami, które uważa za odpowiednie, lub odrzucić go.

Komisja nie może zmieniać treści projektu regulacyjnego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Jeżeli Urząd nie może dotrzymać tego nowego terminu, informuje o tym w odpowiednim czasie Parlament Europejski, Radę i Komisję.

3. Wyłącznie w przypadku gdy Urząd nie przedłoży Komisji projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie zgodnie z ust. 2, Komisja może przyjąć regulacyjny standard techniczny w drodze aktu delegowanego bez projektu przedłożonego przez Urząd.

Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii.

Komisja niezwłocznie przekazuje ten projekt regulacyjnego standardu technicznego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Komisja przesyła Urzędowi swój projekt regulacyjnego standardu technicznego. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego i przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu regulacyjnego standardu technicznego, Komisja może przyjąć tę regulacyjny standard techniczny.

Jeżeli Urząd przedłożył zmieniony projekt regulacyjnego standardu technicznego w terminie sześciu tygodni, Komisja może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego na podstawie zmian postulowanych przez Urząd lub przyjąć regulacyjny standard techniczny ze zmianami, które uważa za odpowiednie. Komisja nie może bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem, zmieniać treści projektu regulacyjnego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd.

4. Regulacyjne standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji znajdują się słowa „regulacyjny standard techniczny”. Standardy te publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w terminach w nich określonych.

*Artykuł 50***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 49, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia 26 czerwca 2024 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed końcem tego czteroletniego okresu. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na takie same okresy.
2. Niezwłocznie po przyjęciu regulacyjnego standardu technicznego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Udzielone Komisji uprawnienie do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych podlega warunkom określonym w art. 49, 51 i 52.

*Artykuł 51***Sprzeciw wobec regulacyjnych standardów technicznych**

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec regulacyjnego standardu technicznego w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia o regulacyjnym standardzie technicznym przyjętym przez Komisję. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o trzy miesiące.
2. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu wobec danego regulacyjnego standardu technicznego, zostaje on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Regulacyjny standard techniczny może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu.

3. Jeżeli Parlament Europejski albo Rada wyrażą sprzeciw wobec regulacyjnego standardu technicznego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Zgodnie z art. 296 TFUE instytucja wyrażająca sprzeciw określa powody sprzeciwu wobec danego regulacyjnego standardu technicznego.

*Artykuł 52***Niezatwierdzenie lub zmiana projektu regulacyjnych standardów technicznych**

1. W przypadku gdy Komisja nie zatwierdzi projektu regulacyjnego standardu technicznego lub zmieni go zgodnie z art. 49, powiadamia ona o tym Urząd, Parlament Europejski i Radę, podając uzasadnienie.
2. W stosownych przypadkach Parlament Europejski lub Rada mogą, w terminie miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wezwać właściwego Komisarza wraz z Przewodniczącym Urzędu na posiedzenie ad hoc właściwej komisji Parlamentu Europejskiego lub Rady, aby mogli oni przedstawić i wyjaśnić różnice zdań między nimi.

*Artykuł 53***Wykonawcze standardy techniczne**

1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień wykonawczych do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE, w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych. Wykonawcze standardy techniczne mają charakter wyłącznie techniczny, nie mogą rozstrzygać kwestii strategicznych ani wyborów w zakresie polityki, a ich treść ma na celu określenie warunków zastosowania tych aktów. Urząd przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych do przyjęcia. W tym samym czasie Urząd przekazuje te standardy techniczne do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Przed przedstawieniem Komisji wykonawczych standardów technicznych Urząd przeprowadza otwarte konsultacje oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne do zakresu i wpływu odnośnego projektu wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii.

W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania projektu wykonawczego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja może przedłużyć ten okres o miesiąc. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, jeżeli przyjęcie decyzji nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt wykonawczego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu wykonawczego standardu technicznego lub zamierza przyjąć go częściowo lub ze zmianami, odsyła go Urzędowi, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub wyjaśniając przyczyny swoich zmian. Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt wykonawczych standardów technicznych na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu wykonawczego standardu technicznego lub przedłożył projekt wykonawczego standardu technicznego, który nie został zmieniony w sposób zgodny ze zmianami proponowanymi przez Komisję, Komisja może przyjąć wykonawczy standard techniczny ze zmianami, które uważa za odpowiednie, lub odrzucić go.

Komisja nie może zmieniać treści projektu wykonawczego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Jeżeli Urząd nie może dotrzymać tego nowego terminu, informuje o tym w odpowiednim czasie Parlament Europejski, Radę i Komisję.

3. Wyłącznie w przypadku gdy Urząd nie przedłożył Komisji projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie zgodnie z ust. 2, Komisja może przyjąć wykonawczy standard techniczny w drodze aktu wykonawczego bez projektu przedłożonego przez Urząd.

Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów wykonawczych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne do zakresu i wpływu projektów wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii.

Komisja niezwłocznie przekazuje ten projekt wykonawczego standardu technicznego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Komisja przesyła Urzędowi projekt wykonawczych standardów technicznych. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt wykonawczego standardu technicznego i przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu wykonawczego standardu technicznego, Komisja może przyjąć tę wykonawczy standard techniczny.

Jeżeli Urząd przedłożył zmieniony projekt wykonawczego standardu technicznego w terminie sześciu tygodni, Komisja może zmienić projekt wykonawczego standardu technicznego na podstawie zmian postulowanych przez Urząd lub przyjąć wykonawczy standard techniczny ze zmianami, które uważa za odpowiednie.

Komisja nie może zmieniać treści projektów wykonawczych standardów technicznych przygotowanych przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Wykonawcze standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji znajdują się słowa „wykonawczy standard techniczny”. Standardy te publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w terminach w nich określonych.

*Artykuł 54***Wytyczne i zalecenia**

1. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych oraz praktyk dotyczących jednostek analityki finansowej oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii Urząd wydaje wytyczne i zalecenia skierowane do organów nadzorczych, podmiotów sprawujących nadzór, jednostek analityki finansowej lub podmiotów zobowiązanych.
2. W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne w sprawie tych wytycznych i zaleceń, a także analizuje potencjalne koszty i korzyści związane z ich wydawaniem. Te konsultacje i analizy muszą być proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu wytycznych lub zaleceń. W przypadku gdy Urząd nie przeprowadza otwartych konsultacji publicznych, przedstawia uzasadnienie i podaje je do wiadomości publicznej.
3. Podmioty sprawujące nadzór, organy nadzorcze, jednostki analityki finansowej i podmioty zobowiązane dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.

W ciągu dwóch miesięcy od wydania wytycznej lub zalecenia każdy organ nadzorczy, podmiot sprawujący nadzór lub jednostka analityki finansowej potwierdza, czy stosuje się lub czy zamierza zastosować się do tej wytycznej lub zalecenia. Jeżeli dany organ nadzorczy, podmiot sprawujący nadzór lub jednostka analityki finansowej nie stosuje się do nich lub nie zamierza się do nich zastosować, powiadamia o tym Urząd, podając uzasadnienie.

Urząd publikuje informacje o tym, że dany organ nadzorczy, podmiot sprawujący nadzór lub jednostka analityki finansowej nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do danej wytycznej lub danego zalecenia. Urząd może również, w poszczególnych przypadkach, podjąć decyzję o opublikowaniu przedstawionego przez organ nadzorczy, podmiot sprawujący nadzór lub jednostkę analityki finansowej uzasadnienia niezastosowania się do danej wytycznej lub danego zalecenia. Organ nadzorczy, podmiot sprawujący nadzór lub jednostka analityki finansowej otrzymuje z wyprzedzeniem powiadomienie o takiej publikacji.

Jeżeli w danej wytycznej lub danym zaleceniu przewidziano taki wymóg, podmioty zobowiązane jasno i szczegółowo informują, czy stosują się do tej wytycznej lub zalecenia.

4. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 64 ust. 4 lit. c), Urząd umieszcza wykaz wydanych przez siebie wytycznych i zaleceń.
5. Wytyczne i zalecenia wydawane przez Urząd zastępują wytyczne i zalecenia wydane wcześniej przez EUNB lub organy nadzorcze i jednostki analityki finansowej w tej samej sprawie. Wytyczne i zalecenia wydane przez EUNB lub organy nadzorcze i jednostki analityki finansowej zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849⁽⁴⁰⁾ i rozporządzeniem (UE) 2023/1113 mają nadal zastosowanie do czasu rozpoczęcia stosowania nowych wytycznych i zaleceń wydanych przez Urząd w tej samej sprawie, pod warunkiem że są one nadal aktualne. Urząd zapewnia odpowiedni okres przejściowy na zastosowanie nowych wytycznych i zaleceń.

*Artykuł 55***Opinie i doradztwo techniczne**

1. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji lub z własnej inicjatywy Urząd może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji opinie w sprawie wszelkich kwestii dotyczących obszaru podlegającego jego kompetencjom.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może obejmować konsultacje z innymi właściwymi organami Unii w zakresie ich kompetencji, konsultacje publiczne lub analizę techniczną.
3. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji Urząd może udzielać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji porad technicznych w obszarach objętych aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2.

⁽⁴⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

ROZDZIAŁ III
STRUKTURA ORGANIZACYJNA URZĘDU

Artykuł 56

Struktura administracyjna i kierownicza

Strukturę Urzędu tworzą:

- a) Rada Generalna, która wykonuje zadania określone w art. 60;
- b) Rada Wykonawcza, która wykonuje zadania określone w art. 64;
- c) przewodniczący Urzędu, który wykonuje zadania określone w art. 69;
- d) dyrektor wykonawczy, który wykonuje zadania określone w art. 71;
- e) Administracyjna Rada Odwoławcza, która pełni funkcje określone w art. 74.

SEKCJA I

Rada generalna

Artykuł 57

Skład Rady Generalnej

1. Rada Generalna ma skład nadzorczy określony w ust. 2 albo skład właściwy dla jednostek analityki finansowej określony w ust. 3.
2. Rada Generalna w składzie nadzorczym składa się z:
 - a) przewodniczącego Urzędu z prawem głosu;
 - b) szefów organów nadzorczych właściwych dla podmiotów zobowiązanych w każdym państwie członkowskim, którym przysługuje prawo głosu;
 - c) jednego przedstawiciela Komisji, któremu nie przysługuje prawo głosu.

Szefowie organów nadzorczych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), w każdym państwie członkowskim dysponują wspólnie jednym głosem i uzgadniają jednego wspólnego przedstawiciela, którym jest albo stały przedstawiciel, albo przedstawiciel ad hoc z prawem głosu, na potrzeby każdego konkretnego posiedzenia lub każdego konkretnego głosowania. Jeżeli punkty omawiane przez Radę Generalną w składzie nadzorczym dotyczą kompetencji kilku organów publicznych, jednemu wspólnemu przedstawicielowi może towarzyszyć przedstawiciel nie więcej niż dwóch innych podmiotów sprawujących nadzór, któremu nie przysługuje prawo głosu.

Każdy podmiot sprawujący nadzór, z którego wywodzi się członek z prawem głosu wyznaczony w drodze porozumienia jako członek ad hoc lub stały członek, jest odpowiedzialny za powołanie spośród członków swojego personelu zastępcy wysokiego szczebla, który może zastąpić członka Rady Generalnej z prawem głosu, o którym mowa w akapicie drugim, w przypadku gdy osoba ta nie może uczestniczyć w posiedzeniu.

3. Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej składa się z:
 - a) przewodniczącego Urzędu z prawem głosu;
 - b) szefów jednostek analityki finansowej z prawem głosu;
 - c) jednego przedstawiciela Komisji, któremu nie przysługuje prawo głosu.

Każda jednostka analityki finansowej wyznacza spośród członków swojego personelu zastępcę wysokiego szczebla, który może zastąpić szefa jednostki analityki finansowej, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), w przypadku gdy osoba ta nie może uczestniczyć w posiedzeniu.

4. Rada Generalna może podjąć decyzję o dopuszczeniu obserwatorów. W szczególności Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej może dopuścić na posiedzenia w charakterze obserwatorów przedstawicieli OLAF-u, Europolu, Eurojustu i Prokuratury Europejskiej, jeżeli omawiane są sprawy objęte zakresem ich odpowiednich mandatów. Rada Generalna w składzie nadzorczym dopuszcza na posiedzenia w charakterze obserwatorów przedstawiciela wyznaczonego przez Radę ds. Nadzoru EBC oraz przedstawiciela każdego z Europejskich Urzędów Nadzoru, gdy omawiane są sprawy objęte zakresem ich odpowiednich mandatów.

Okoliczności, w jakich instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii wymienione w akapicie pierwszym mają być zapraszane na posiedzenia Rady Generalnej, określa się w regulaminie wewnętrznym Rady Generalnej, odzwierciedlając porozumienie osiągnięte między Urzędem a każdym z tych obserwatorów.

Inni obserwatorzy mogą zostać dopuszczeni na zasadzie ad hoc, jeżeli zostaną zatwierdzeni większością dwóch trzecich głosów członków Rady Generalnej posiadających prawo głosu w danym składzie.

5. Członkowie Rady Wykonawczej mogą uczestniczyć w posiedzeniach Rady Generalnej w składzie nadzorczym lub w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej, bez prawa głosu, gdy omawiane są sprawy należące do ich zakresu odpowiedzialności określonego przez przewodniczącego Urzędu i w art. 66 ust. 2.

Artykuł 58

Delegowanie zadań i decyzji oraz komitety wewnętrzne Rady Generalnej

1. Rada Generalna, z własnej inicjatywy lub na wniosek przewodniczącego Urzędu, może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań objętych zakresem jej kompetencji. Rada Generalna może delegować wykonywanie wyraźnie określonych zadań i podejmowanie wyraźnie określonych decyzji komitetom wewnętrznym, Radzie Wykonawczej lub przewodniczącemu Urzędowi. Rada Generalna może w każdej chwili cofnąć to delegowanie.

2. Komitety wewnętrzne przedkładają Radzie Generalnej w celu podjęcia decyzji wszystkie wyciągnięte przez siebie wnioski.

3. Członkowie Rady Wykonawczej mogą uczestniczyć w posiedzeniach komitetów wewnętrznych zgodnie z art. 57 ust. 5.

4. Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej ustanawia stały komitet składający się z dziewięciu jej członków lub przedstawicieli posiadających odpowiednią wiedzę specjalistyczną z ich odpowiednich krajowych jednostek analityki finansowej, aby wspierać ją w wykonywaniu jej zadań zgodnie z art. 60 ust. 3, między innymi poprzez przedkładanie propozycji i przygotowywanie projektów decyzji.

Staly komitet nie ma uprawnień decyzyjnych. Wykonuje on swoje zadania w interesie Unii jako całości i współpracuje na zasadzie pełnej przejrzystości z Radą Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej.

Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej przyjmuje regulamin wewnętrzny stałego komitetu. Skład stałego komitetu zapewnia sprawiedliwą równowagę i rotację między członkami lub przedstawicielami krajowych jednostek analityki finansowej. Jego dziewięciu członków jest mianowanych przez Radę Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej.

Artykuł 59

Niezależność Rady Generalnej

1. Podczas wykonywania zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia przewodniczący Urzędu i członkowie Rady Generalnej w składzie nadzorczym i w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej działają niezależnie i w ogólnym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji, organów ani jednostek organizacyjnych Unii, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.

2. Państwa członkowskie, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie mogą wywierać wpływu na członków Rady Generalnej przy wykonywaniu ich zadań.

3. Rada Generalna określa w swoim regulaminie wewnętrznym praktyczne ustalenia dotyczące zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi.

Artykuł 60

Zadania Rady Generalnej

1. Rada Generalna w składzie nadzorczym podejmuje decyzje dotyczące zadań, o których mowa w art. 7–10, jak również wszelkie inne decyzje, które ma podejmować Rada Generalna w składzie nadzorczym na mocy niniejszego rozporządzenia.
 2. Rada Generalna w składzie nadzorczym może opiniować wszelkie projekty decyzji przygotowywane przez Radę Wykonawczą w stosunku do wybranych podmiotów zobowiązanych zgodnie z rozdziałem II sekcja 3 i art. 64 ust. 2.
- Rada Generalna w składzie nadzorczym i Rada Wykonawcza wspólnie uzgadniają i określają procedury i terminy, których należy przestrzegać w celu wydania opinii, o której mowa w akapicie pierwszym.
3. Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej wykonuje zadania i podejmuje decyzje, o których mowa w art. 5 ust. 5 i w rozdziale II sekcja 6.
 4. Rada Generalna przyjmuje opinie, zalecenia, wytyczne i decyzje Urzędu, o których mowa w rozdziale II sekcja 7, w odpowiednim składzie, w zależności od przedmiotu danego instrumentu. W przypadku gdy dany instrument dotyczy zarówno kwestii związanych z nadzorem jak i kwestii związanych z jednostkami analityki finansowej, Rada Generalna w składzie nadzorczym i Rada Generalna w składzie jednostek analityki finansowej oddzielnie przyjmują te opinie, zalecenia, wytyczne i decyzje. Opinie, zalecenia i wytyczne przyjmuje się na podstawie wniosku odpowiedniego komitetu wewnętrznego.
 5. Rada Generalna głosuje nad projektami regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 49, i projektami wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 53, i przedkłada je Komisji do przyjęcia w odpowiednim składzie przy uwzględnieniu przedmiotu danego standardu.
 6. Projekty decyzji podejmowanych przez Radę Wykonawczą zgodnie z art. 64 ust. 4 lit. a), c), e) i m) muszą być konsultowane z Radą Generalną w jednym z jej składów. W przypadku gdy późniejsza decyzja podjęta przez Radę Wykonawczą odbiega od opinii Rady Generalnej, Rada Wykonawcza przedstawia na piśmie przyczyny takiego odstępstwa.
 7. Rada Generalna przyjmuje swój regulamin wewnętrzny i podaje go do wiadomości publicznej.
 8. Bez uszczerbku dla art. 63 ust. 3 i 4 oraz art. 68 ust. 1 i 2 Rada Generalna wykonuje uprawnienia przyznane na mocy regulaminu pracowniczego organowi powołującemu oraz na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników organowi upoważnionemu do zawierania umów o pracę (zwane dalej „uprawnieniami organu powołującego”) w odniesieniu do przewodniczącego Urzędu i pięciu pełnoetatowych członków Rady Wykonawczej przez cały okres ich mandatu.

Artykuł 61

Zasady głosowania Rady Generalnej

1. Decyzje Rady Generalnej podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdemu członkowi z prawem głosu, jak określono w art. 57 ust. 2 i 3, przysługuje jeden głos. W przypadku równego rozkładu głosów decyduje głos przewodniczącego Urzędu.
 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu Rada Generalna, w odniesieniu do aktów, o których mowa w art. 49, 53, 54 i 55 niniejszego rozporządzenia, podejmuje decyzje kwalifikowaną większością głosów swoich członków, zgodnie z art. 16 ust. 4 TUE.
- Przewodniczący Urzędu nie bierze udziału w głosowaniu nad decyzjami, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nad opiniami, o których mowa w art. 60 ust. 2, ani nad decyzjami związanymi z oceną wyników pracy Rady Wykonawczej, o której to ocenie mowa w art. 63 ust. 5.
3. Członkowie bez prawa głosu i obserwatorzy nie uczestniczą w obradach Rady Generalnej w składzie nadzorczym poświęconych poszczególnym podmiotom zobowiązanym, chyba że akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej lub członkowie z prawem głosu zdecydują inaczej.
 4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się do członków Rady Wykonawczej oraz przedstawiciela EBC wyznaczonego przez Radę ds. Nadzoru EBC.

5. Przewodniczący Urzędu może w każdej chwili zarządzić głosowanie. Bez uszczerbku dla tej prerogatywy i dla skuteczności procedur decyzyjnych Urzędu podczas podejmowania decyzji Rada Generalna Urzędu dąży do osiągnięcia konsensusu.

Artykuł 62

Posiedzenia Rady Generalnej

1. Przewodniczący Urzędu zwołuje posiedzenia Rady Generalnej.
2. Rada Generalna zbiera się co najmniej dwa razy w roku na posiedzeniach zwyczajnych. Ponadto zbiera się z inicjatywy swojego przewodniczącego lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej swych członków.
3. Rada Generalna może zapraszać do udziału w swoich posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia może mieć znaczenie.
4. Członkowie Rady Generalnej i ich zastępcy mogą korzystać podczas posiedzeń z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem postanowień regulaminu wewnętrznego Rady Generalnej.
5. Radę Generalną wspomaga sekretariat zapewniany przez Urząd.
6. Przewodniczący Urzędu oraz pięciu pełnoetatowych członków Rady Wykonawczej nie uczestniczą w tych posiedzeniach Rady Generalnej, na których omawiane są lub podejmowane są decyzje w sprawach dotyczących wykonywania ich mandatu.

SEKCJA 2

Rada wykonawcza

Artykuł 63

Skład i powoływanie Rady Wykonawczej

1. W skład Rady Wykonawczej wchodzi:
 - a) przewodniczący Urzędu;
 - b) pięciu pełnoetatowych członków, w tym wiceprzewodniczący.

Jeżeli Rada Wykonawcza wykonuje zadania, o których mowa w art. 64 ust. 4 lit. a)–l), przedstawiciel Komisji jest uprawniony do udziału w obradach i ma dostęp wyłącznie do dokumentów związanych z tymi zadaniami.

2. Dyrektor wykonawczy uczestniczy w posiedzeniach Rady Wykonawczej bez prawa głosu.
3. W przypadku gdy przedmiotem obrad są decyzje, o których mowa w art. 64 ust. 2, dotyczące wybranego podmiotu zobowiązanego, członek Rady Generalnej w składzie nadzorczym z państwa członkowskiego, w którym dany wybrany podmiot zobowiązany ma siedzibę, może uczestniczyć w obradach podczas odpowiednich posiedzeń Rady Wykonawczej.

Ten członek Rady Generalnej nie może być obecny podczas głosowania następującego po takich obradach.

4. Członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), wybiera się na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy, uczciwości, uznanego autorytetu i doświadczenia w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz innych stosownych kwalifikacji, po przeprowadzeniu otwartego postępowania w sprawie naboru, o którym informacja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komisja przygotowuje listę kandydatów na stanowiska członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b). Parlament Europejski może przeprowadzić wysłuchania kandydatów znajdujących się na tej liście.

Rada Generalna przedkłada Parlamentowi Europejskiemu wniosek w sprawie powołania członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), na podstawie listy kandydatów przygotowanej przez Komisję. Po zatwierdzeniu tego wniosku przez Parlament Europejski Rada przyjmuje decyzję wykonawczą powołującą tych członków Rady Wykonawczej. Rada stanowi większość kwalifikowaną.

W całym procesie powoływania uwzględnia się w miarę możliwości zasady równowagi płci i równowagi geograficznej.

5. Kadencja członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), trwa cztery lata. W okresie 12 miesięcy poprzedzających koniec czteroletniej kadencji członków Rady Wykonawczej Rada Generalna w obu składach lub mniejszy komitet wybrany spośród członków Rady Generalnej, w tym przedstawiciel Komisji, przeprowadza ocenę tych członków Rady Wykonawczej. W ocenie uwzględnia się ocenę wyników pracy każdego z członków Rady Wykonawczej oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Urzędem. Na podstawie dokonanej oceny Rada Generalna w obu składach może zaproponować Parlamentowi Europejskiemu, aby przedłużyć ich kadencję. Takie przedłużenie może zostać przyznane tylko raz. Po zatwierdzeniu propozycji Rady Generalnej przez Parlament Europejski Rada przyjmuje decyzję wykonawczą przedłużającą kadencję danego członka lub danych członków Rady Wykonawczej. Rada stanowi większość kwalifikowaną.

6. Członkowie Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), działają niezależnie i obiektywnie w interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji, organów ani jednostek organizacyjnych Unii, do żadnego rządu ani innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji. Instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, rządy państw członkowskich i wszelkie inne organy publiczne i prywatne respektują tę niezależność.

7. Jeżeli któryś z członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), przestanie spełniać warunki wymagane dla wykonywania swoich obowiązków lub jeśli jest winny poważnego uchybienia, Rada, z własnej inicjatywy bądź na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady Generalnej w jednym z jej składów, może przyjąć decyzję wykonawczą o odwołaniu tego członka Rady Wykonawczej. Rada stanowi większość kwalifikowaną.

8. W okresie 18 miesięcy po zaprzestaniu pełnienia funkcji byłym członkom Rady Wykonawczej, w tym przewodniczącemu i wiceprzewodniczącemu Urzędowi, zabrania się podejmowania zarobkowej działalności zawodowej w:

- a) wybranym podmiocie zobowiązanym;
- b) jakimkolwiek innym podmiocie, jeżeli prowadziłyby to lub mogłyby prowadzić do konfliktu z uzasadnionymi interesami Urzędu.

W swoich przepisach dotyczących zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w odniesieniu do swoich członków, o których mowa w art. 64 ust. 4 lit. e), Rada Wykonawcza określa okoliczności, w których taki konflikt interesów istnieje lub mógłby zostać postrzegany jako istniejący.

Artykuł 64

Zadania Rady Wykonawczej

1. Rada Wykonawcza jest odpowiedzialna za ogólne planowanie i wykonywanie zadań powierzonych Urzędowi na podstawie art. 5. Rada Wykonawcza przyjmuje wszystkie decyzje Urzędu, z wyjątkiem decyzji, które mają być podejmowane przez Radę Generalną zgodnie z art. 60.

2. Rada Wykonawcza przyjmuje decyzje skierowane do wybranych podmiotów zobowiązanych w celu wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1, biorąc pod uwagę propozycję wspólnego zespołu nadzorczego wybranego podmiotu zobowiązanego, o którym to zespole mowa w art. 16, propozycję niezależnego zespołu dochodzeniowego, o którym mowa w art. 27, oraz opinię Rady Generalnej na temat proponowanej decyzji zgodnie z art. 60 ust. 2. Jeżeli Rada Wykonawcza postanowi odbiec od takiej opinii, przedstawia na piśmie dokładne przyczyny takiego odstępstwa.

3. Rada Wykonawcza przyjmuje decyzje skierowane do poszczególnych organów publicznych na podstawie art. 14, 30 i 32–36.

4. Ponadto Rada Wykonawcza wykonuje następujące zadania:

- a) przyjmuje do dnia 30 listopada każdego roku, na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, projekt jednolitego dokumentu programowego zgodnie z art. 65 i przekazuje go do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji do dnia 31 stycznia następnego roku a także przyjmuje i przekazuje wszelkie inne zaktualizowane wersje tego dokumentu;
- b) przyjmuje projekt rocznego budżetu Urzędu i wykonuje inne funkcje związane z budżetem Urzędu;
- c) ocenia i przyjmuje skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, zawierające również przegląd wykonania zadań Urzędu, i przesyła je do dnia 1 lipca każdego roku Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, a także podaje je do wiadomości publicznej;
- d) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, odpowiednią w stosunku do ryzyka takich nadużyć, uwzględniając koszty i korzyści związane ze środkami, które mają być zastosowane;
- e) przyjmuje przepisy, których celem jest zapobieganie konfliktom interesów w odniesieniu do swoich członków oraz członków Administracyjnej Rady Odwoławczej, a także zarządzanie takimi konfliktami;
- f) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny;
- g) wykonuje uprawnienia organu powołującego w odniesieniu do personelu Urzędu;
- h) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- i) powołuje dyrektora wykonawczego i odwołuje go ze stanowiska zgodnie z art. 70 ust. 5;
- j) powołuje księgowego, którym może być księgowy Komisji, podlegającego postanowieniom regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników oraz zachowującego całkowitą niezależność w wykonywaniu swoich obowiązków;
- k) zapewnia odpowiednie działania następcze wynikające z ustaleń i zaleceń pochodzących z wewnętrznych i zewnętrznych sprawozdań z kontroli oraz z wewnętrznych i zewnętrznych ocen, a także z dochodzeń prowadzonych przez OLAF;
- l) przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Urzędu;
- m) podejmuje wszystkie decyzje w sprawie utworzenia struktur wewnętrznych Urzędu oraz, w razie potrzeby, ich modyfikacji.

5. Rada Wykonawcza wybiera wiceprzewodniczącego Urzędu spośród swoich członków z prawem głosu. Jeżeli przewodniczący Urzędu nie jest w stanie wykonywać swoich obowiązków, automatycznie zastępuje go wiceprzewodniczący.

6. W odniesieniu do uprawnień, o których mowa w ust. 4 lit. h) niniejszego artykułu, Rada Wykonawcza przyjmuje, zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego, decyzję na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników, przekazującą dyrektorowi wykonawczemu odpowiednie uprawnienia organu powołującego. Dyrektor wykonawczy jest uprawniony do dalszego przekazania tych uprawnień.

7. W wyjątkowych okolicznościach Rada Wykonawcza może – w drodze decyzji – czasowo zawiesić przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i uprawnień dalej przez niego przekazanych oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub członkowi personelu innemu niż dyrektor wykonawczy.

Artykuł 65

Programowanie roczne i wieloletnie

1. Do dnia 30 listopada każdego roku Rada Wykonawcza przyjmuje jednolity dokument programowy zawierający wieloletni program prac i roczny program prac, na podstawie projektu przedstawionego przez dyrektora wykonawczego, z uwzględnieniem opinii Komisji i – w odniesieniu do wieloletniego programu prac – po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Jeżeli Rada Wykonawcza postanowi nie uwzględnić elementów opinii Komisji, musi szczegółowo uzasadnić

swoją decyzję. Obowiązek szczegółowego uzasadnienia dotyczy również wszelkich kwestii podniesionych podczas konsultacji przez Parlament Europejski. Rada Wykonawcza przekazuje jednolity dokument programowy Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Jednolity dokument programowy staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego, a w razie konieczności jest odpowiednio dostosowywany.

2. Roczny program prac zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane rezultaty, w tym wskaźniki wykonania. Zawiera również opis działań, które mają być finansowane, oraz wskazanie zasobów finansowych i ludzkich przeznaczonych na każde działanie zgodnie z zasadami budżetowania zadaniowego i zarządzania kosztami działań. Roczny program prac musi być spójny z wieloletnim programem prac. Musi on jednoznacznie określać, które zadania dodano, zmieniono lub usunięto w stosunku do poprzedniego roku budżetowego.

3. Rada Wykonawcza dokonuje zmiany przyjętego rocznego programu prac w przypadku przekazania Urzędowi nowego zadania.

Wszelkie znaczące zmiany w rocznym programie prac są przyjmowane zgodnie z tą samą procedurą, co pierwotny roczny program prac. Rada Wykonawcza może przekazać dyrektorowi wykonawczemu uprawnienia do dokonywania w rocznym programie prac zmian innych niż istotne.

4. Wieloletni program prac określa ogólne założenia strategiczne, w tym cele, oczekiwane wyniki i wskaźniki wykonania. Określa on również programowanie w zakresie zasobów, w tym budżet wieloletni i personel.

Programowanie w zakresie zasobów jest aktualizowane co roku. Programowanie strategiczne jest aktualizowane w miarę potrzeb.

Artykuł 66

Zasady głosowania Rady Wykonawczej

1. Decyzje Rady Wykonawczej podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdemu członkowi Rady Wykonawczej przysługuje jeden głos. W przypadku równego rozkładu głosów decyduje głos przewodniczącego Urzędu lub wiceprzewodniczącego, gdy zastępuje on przewodniczącego.

2. Przedstawicielowi Komisji przysługuje prawo głosu, w przypadku gdy przedmiotem obrad i decyzji są sprawy dotyczące art. 64 ust. 4 lit. a)–l).

3. Bardziej szczegółowe zasady głosowania, zwłaszcza okoliczności, w których jeden członek Rady Wykonawczej może działać w imieniu innego członka, określa regulamin wewnętrzny Rady Wykonawczej.

Artykuł 67

Urzędnik ds. praw podstawowych

1. Na wniosek dyrektora wykonawczego Rada Wykonawcza wyznacza urzędnika ds. praw podstawowych. Urzędnikiem ds. praw podstawowych może być członek aktualnego personelu Urzędu.

2. Urzędnik ds. praw podstawowych wykonuje następujące zadania:

a) doradza pracownikom Urzędu w zakresie działań prowadzonych przez Urząd, jeżeli urzędnik uzna to za konieczne lub jeżeli pracownicy wyrażą takie życzenie, bez utrudniania lub opóźniania tych działań;

b) promuje i monitoruje przestrzeganie praw podstawowych przez Urząd;

c) wydaje niewiążące opinie na temat zgodności działań Urzędu z prawami podstawowymi;

d) informuje dyrektora wykonawczego i Radę Wykonawczą o możliwych naruszeniach praw podstawowych w działaniach Urzędu.

3. Rada Wykonawcza zapewnia, by urzędnik ds. praw podstawowych nie zwracał się o instrukcje dotyczące wykonywania swoich zadań ani nie przyjmował takich instrukcji.

4. Urzędnik ds. praw podstawowych podlega bezpośrednio dyrektorowi wykonawczemu i sporządza regularne sprawozdania z wykonania zadań, o których mowa w ust. 2. Sprawozdania te udostępnia się Radzie Wykonawczej.

SEKCJA 3

Przewodniczący Urzędu

Artykuł 68

Powoływanie przewodniczącego Urzędu

1. Przewodniczący Urzędu wybierany jest na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy, uczciwości, uznanego autorytetu i doświadczenia w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz innych stosownych kwalifikacji, po przeprowadzeniu otwartego postępowania w sprawie naboru, o którym informacja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Parlament Europejski, Radę i Radę Generalną należy i terminowo informuje się na wszystkich etapach tego postępowania.

Komisja sporządza listę co najmniej dwóch kwalifikujących się kandydatów na stanowisko przewodniczącego Urzędu. Parlament Europejski i Rada Generalna mogą przeprowadzić wysłuchania kandydatów znajdujących się na tej liście. Rada Generalna może wydać publiczną opinię na temat wyników swoich wysłuchań lub przedstawić swoją opinię Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu wniosek w sprawie powołania przewodniczącego Urzędu.

Po zatwierdzeniu tego wniosku przez Parlament Europejski Rada przyjmuje decyzję wykonawczą w sprawie powołania przewodniczącego Urzędu. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego przy powoływaniu pierwszego przewodniczącego Urzędu po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia wniosek w sprawie powołania przewodniczącego bez udziału Rady Generalnej.

2. Przewodniczący Urzędu działa niezależnie i obiektywnie w interesie całej Unii oraz nie zwraca się o instrukcje do instytucji, organów ani jednostek organizacyjnych Unii, do żadnego rządu ani innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmuje takich instrukcji. Instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, rządy państw członkowskich i wszelkie inne organy publiczne i prywatne respektują tę niezależność.

3. Kadencja przewodniczącego Urzędu trwa cztery lata. W okresie 12 miesięcy poprzedzających koniec czteroletniej kadencji przewodniczącego Urzędu Rada Generalna w obu składach lub mniejszy komitet wybrany spośród członków Rady Generalnej, w tym przedstawiciel Komisji, dokonuje oceny przewodniczącego. W ocenie tej uwzględnia się ocenę wyników pracy przewodniczącego oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Urzędem. Na podstawie dokonanej oceny Komisja może zaproponować Parlamentowi Europejskiemu przedłużenie kadencji przewodniczącego. Takie przedłużenie można przyznać tylko raz. Po zatwierdzeniu propozycji Komisji przez Parlament Europejski Rada przyjmuje decyzję wykonawczą przedłużającą kadencję przewodniczącego Urzędu. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

4. Jeżeli przewodniczący Urzędu przestanie spełniać warunki wymagane do wykonywania swoich obowiązków lub jeżeli okaże się winny poważnego uchybienia, Rada z własnej inicjatywy lub na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady Generalnej w jej dowolnym składzie może przyjąć decyzję wykonawczą o odwołaniu przewodniczącego Urzędu. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

5. W przypadku rezygnacji przewodniczącego lub niemożności wykonywania przez niego obowiązków z innego powodu funkcje przewodniczącego pełni wiceprzewodniczący.

Artykuł 69

Obowiązki przewodniczącego Urzędu

1. Przewodniczący Urzędu reprezentuje Urząd i jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady Generalnej i Rady Wykonawczej, w tym za ustalanie porządku obrad, zwoływanie wszystkich posiedzeń i przewodniczenie im oraz przedkładanie spraw do decyzji.

2. Przewodniczący Urzędu przydziela członkom Rady Wykonawczej, o których mowa w art. 63 ust. 1 lit. b), konkretne obszary odpowiedzialności w ramach zakresu zadań Urzędu na czas trwania ich mandatu.

SEKCJA 4

Dyrektor wykonawczy

Artykuł 70

Powoływanie dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy zatrudniany jest w Urzędzie jako pracownik zatrudniony na czas określony na podstawie art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.
2. Dyrektor wykonawczy wykonuje swoje obowiązki w interesie Unii i niezależnie od jakichkolwiek szczególnych interesów.
3. Dyrektor wykonawczy zarządza Urzędem. Dyrektor wykonawczy odpowiada przed Radą Wykonawczą. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji i Rady Wykonawczej dyrektor wykonawczy musi być niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków i nie może zwracać się o instrukcje do instytucji, organów ani jednostek organizacyjnych Unii, żadnego rządu ani innego organu publicznego lub prywatnego ani też nie może przyjmować takich instrukcji.
4. Dyrektor wykonawczy wybierany jest na podstawie osiągnięć oraz udokumentowanych wysokich umiejętności administracyjnych, budżetowych i menedżerskich, po przeprowadzeniu otwartego postępowania w sprawie naboru, o którym informacja publikowana jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz, w stosownych przypadkach, w innej prasie lub na stronach internetowych. Komisja sporządza listę co najmniej dwóch kwalifikujących się kandydatów na stanowisko dyrektora wykonawczego. Rada Wykonawcza powołuje dyrektora wykonawczego.
5. Kadencja dyrektora wykonawczego wynosi pięć lat. W ciągu dziewięciu miesięcy poprzedzających koniec kadencji dyrektora wykonawczego Rada Wykonawcza przeprowadza ocenę, która uwzględnia ocenę wyników pracy dyrektora wykonawczego oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Urzędem. Na podstawie oceny Rada Wykonawcza może jednokrotnie przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego.

Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska przez Radę Wykonawczą na wniosek Komisji.

6. Dyrektor wykonawczy, którego kadencję przedłużono, nie może wziąć udziału w kolejnym postępowaniu w sprawie naboru na to samo stanowisko pod koniec przedłużonej kadencji.

Artykuł 71

Zadania dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy odpowiada za bieżące zarządzanie Urzędem i dąży do osiągnięcia równowagi płci i, w miarę możliwości, równowagi geograficznej w Urzędzie. W szczególności dyrektor wykonawczy odpowiada za:
 - a) wdrożenie decyzji wykonawczych przyjętych przez Radę Wykonawczą;
 - b) opracowanie projektu jednolitego dokumentu programowego oraz przedłożenie go Radzie Wykonawczej po konsultacji z Komisją;
 - c) wdrożenie jednolitego dokumentu programowego i składanie sprawozdań z jego wykonania Radzie Wykonawczej;
 - d) przygotowanie projektu skonsolidowanego sprawozdania rocznego z działalności Urzędu i przedstawienie go Radzie Wykonawczej do oceny i przyjęcia;
 - e) przygotowanie planu działania w następstwie wniosków ze sprawozdań z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego i ocen, a także z dochodzeń OLAF-u, oraz regularne składanie sprawozdań z postępu prac Komisji, Radzie Generalnej i Radzie Wykonawczej;

- f) ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, bez uszczerbku dla kompetencji OLAF-u w zakresie prowadzenia dochodzeń, poprzez skuteczne kontrole oraz – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie nienależycie wypłaconych kwot, a także w stosownych przypadkach nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar administracyjnych, w tym kar pieniężnych;
- g) przygotowanie strategii Urzędu w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i przedstawienie jej Radzie Wykonawczej do zatwierdzenia;
- h) przygotowanie projektu przepisów finansowych mających zastosowanie do Urzędu;
- i) przygotowanie – w ramach projektu jednolitego dokumentu programowego – projektu preliminarza dochodów i wydatków Urzędu zgodnie z art. 78 oraz wykonanie jego budżetu zgodnie z art. 79;
- j) przygotowanie i wdrożenie strategii bezpieczeństwa informatycznego, zapewniającej odpowiednie zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do całej infrastruktury informatycznej oraz systemów i usług informatycznych, które są opracowywane lub zamawiane przez Urząd, jak również wystarczające finansowanie bezpieczeństwa informatycznego;
- k) realizację rocznego programu prac Urzędu pod kontrolą Rady Wykonawczej;
- l) przygotowanie projektu sprawozdania opisującego wszystkie działania Urzędu, z rozdziałem poświęconym sprawom finansowym i administracyjnym.

2. Dyrektor wykonawczy stosuje wszelkie inne niezbędne środki, w szczególności przyjmuje wewnętrzne instrukcje administracyjne oraz publikuje komunikaty, w celu zapewnienia funkcjonowania Urzędu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. Dyrektor wykonawczy podejmuje decyzję, czy do skutecznego i wydajnego wykonywania zadań Urzędu konieczne jest umieszczenie jego pracownika lub pracowników w państwie członkowskim lub w większej liczbie państw członkowskich. Przed podjęciem decyzji o utworzeniu biura lokalnego dyrektor wykonawczy uzyskuje uprzednią zgodę Komisji, Rady Wykonawczej i państwa członkowskiego, którego to dotyczy. W decyzji tej określa się zakres działań prowadzonych w biurze lokalnym w sposób pozwalający uniknąć niepotrzebnych kosztów i powielania administracyjnych funkcji Urzędu. Z zainteresowanym państwem członkowskim lub zainteresowanymi państwami członkowskimi zawiera się stosowną umowę.

SEKCJA 5

Administracyjna Rada Odwoławcza

Artykuł 72

Utworzenie i skład Administracyjnej Rady Odwoławczej

1. Urząd ustanawia Administracyjną Radę Odwoławczą, której zadaniem jest przeprowadzanie wewnętrznego administracyjnego przeglądu decyzji podjętych przez Urząd w ramach wykonywania uprawnień wymienionych w art. 21, 22, 23 i 77. Zakres takiego wewnętrznego administracyjnego przeglądu obejmuje proceduralną i merytoryczną zgodność takich decyzji z niniejszym rozporządzeniem.

2. W skład Administracyjnej Rady Odwoławczej wchodzi pięć osób o nieposzlakowanej reputacji mających udokumentowaną odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w zakresie nadzoru w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, z wyłączeniem aktualnych pracowników Urzędu, a także aktualnych pracowników organów nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz jednostek analityki finansowej lub innych krajowych lub unijnych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych zaangażowanych w wykonywanie zadań powierzonych Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia. Administracyjna Rada Odwoławcza dysponuje wystarczającymi zasobami i wiedzą specjalistyczną, by móc ocenić wykonywanie przez Urząd uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Decyzje Administracyjnej Rady Odwoławczej przyjmowane są większością głosów co najmniej trzech z pięciu jej członków.

*Artykuł 73***Członkowie Administracyjnej Rady Odwoławczej**

1. Członków Administracyjnej Rady Odwoławczej i dwóch zastępców powołuje Rada Generalna w składzie nadzorczym na pięcioletnią kadencję, z możliwością jednorazowego jej przedłużenia, po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zaproszenia do wyrażenia zainteresowania. Nie są oni związani żadnymi instrukcjami.
2. Członkowie Administracyjnej Rady Odwoławczej działają niezależnie i w interesie publicznym i nie mogą wykonywać innych obowiązków w strukturze Urzędu. W tym celu składają jawną deklarację zobowiązań i interesów, wskazującą wszelkie bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby zostać uznane za szkodzące ich niezależności, lub brak takich interesów.

*Artykuł 74***Decyzje podlegające przeglądowi**

1. Wniosek o dokonanie przeglądu decyzji podjętej przez Urząd na podstawie art. 6 ust. 1 oraz art. 21, 22, 23 i 77 może wnieść do Administracyjnej Rady Odwoławczej osoba fizyczna lub prawna, do której decyzja jest skierowana lub której bezpośrednio i indywidualnie dotyczy.
2. Wniosek o dokonanie przeglądu wraz z uzasadnieniem składa się do Urzędu w formie pisemnej w terminie miesiąca, odpowiednio, od daty powiadomienia osoby, która składa wniosek o dokonanie przeglądu, o danej decyzji lub – w razie braku takiego powiadomienia – od dnia, w którym osoba, która składa wniosek o dokonanie przeglądu, dowiedziała się o danej decyzji.
3. Po stwierdzeniu dopuszczalności wniosku o przegląd Administracyjna Rada Odwoławcza wydaje opinię w terminie odpowiednim do pilności sprawy, ale nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku, i przekazuje sprawę Radzie Wykonawczej w celu przygotowania nowej decyzji. Rada Wykonawcza bierze pod uwagę opinię Administracyjnej Rady Odwoławczej i niezwłocznie przyjmuje nową decyzję. Nowa decyzja uchyla pierwotną decyzję i zastępuje ją decyzją o identycznej treści lub zmienioną decyzją.
4. Wniosek o dokonanie przeglądu złożony na podstawie ust. 2 może obejmować żądanie zawieszenia stosowania decyzji będącej przedmiotem postępowania w sprawie przeglądu. Administracyjna Rada Odwoławcza – jeżeli uzna, że wymagają tego okoliczności, i z uwzględnieniem opinii Rady Wykonawczej – może zarządzić zawieszenie stosowania danej decyzji do czasu przyjęcia przez Radę Wykonawczą nowej decyzji zgodnie z ust. 3. Jeżeli Administracyjna Rada Odwoławcza nie podejmie decyzji w sprawie wniosku o zawieszenie w terminie 14 dni, wniosek ten uznaje się za odrzucony.
5. Opinię wyrażoną przez Administracyjną Radę Odwoławczą oraz nową decyzję przyjętą przez Radę Wykonawczą na podstawie niniejszego artykułu wraz z uzasadnieniem przekazuje się stronom.
6. Urząd przyjmuje decyzję ustanawiającą regulamin wewnętrzny Administracyjnej Rady Odwoławczej.

*Artykuł 75***Wyłączenie i sprzeciw**

1. Członkowie Administracyjnej Rady Odwoławczej nie biorą udziału w postępowaniu w sprawie przeglądu, jeżeli mają w nim interes osobisty, jeżeli wcześniej działali jako przedstawiciele jednej ze stron postępowania lub jeżeli uczestniczyli w przyjęciu decyzji stanowiącej przedmiot postępowania w sprawie przeglądu.
2. Jeżeli z jednego z powodów wymienionych w ust. 1 lub z innych powodów członek Administracyjnej Rady Odwoławczej uzna, że nie powinien brać udziału w postępowaniu w sprawie przeglądu, informuje o tym Administracyjną Radę Odwoławczą.

3. Każda ze stron postępowania w sprawie przeglądu może zgłosić sprzeciw wobec któregośkolwiek członka Administracyjnej Rady Odwoławczej z powodów wymienionych w ust. 1 lub jeżeli wobec danego członka zachodzi podejrzenie o stronniczość. Sprzeciw taki nie jest dopuszczalny, jeżeli, mając świadomość istnienia powodu sprzeciwu, dana strona postępowania w sprawie przeglądu dokonała czynności w ramach postępowania. Podstawy sprzeciwu nie może stanowić narodowość członków.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3 decyzję o środkach, które należy zastosować, Administracyjna Rada Odwoławcza podejmuje bez udziału zainteresowanego członka. Przy podejmowaniu tej decyzji zainteresowanego członka zastępuje w Administracyjnej Radzie Odwoławczej jego zastępca.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 76

Budżet

1. Preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Urzędu jest przygotowywany w każdym roku budżetowym odpowiadającym rokowi kalendarzowemu i jest wykazywany w budżecie Urzędu.

2. Budżet Urzędu musi być zrównoważony w odniesieniu do dochodów i wydatków.

3. Bez uszczerbku dla innych zasobów dochody Urzędu obejmują połączenie następujących składników:

a) wkład Unii wpisany do budżetu ogólnego Unii Europejskiej;

b) opłaty uiszczone przez wybrane i niewybrane podmioty zobowiązane zgodnie z art. 77, za zadania wymienione w art. 5 ust. 2 lit. a), b) i c) oraz art. 5 ust. 3 lit. a)–d), f) i g);

c) dobrowolne wkłady finansowe państw członkowskich;

d) uzgodnione opłaty za publikacje, szkolenia oraz inne usługi świadczone przez Urząd, jeżeli ze specjalnym wnioskiem o nie wystąpiła co najmniej jedna jednostka analityki finansowej lub co najmniej jeden jej odpowiednik w krajach trzecich lub organ spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu;

e) ewentualne finansowanie unijne w formie umów o przyznanie wkładu lub dotacji doraźnych zgodnie z przepisami finansowymi Urzędu, o których mowa w art. 81, oraz przepisami stosownych aktów wspierających politykę Unii.

Kwotę i pochodzenie dochodów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), c), d) i e) niniejszego ustępu, ujmuje się w rocznym sprawozdaniu finansowym Urzędu i szczegółowo określa w rocznym sprawozdaniu dotyczącym zarządzania budżetem i finansami Urzędu, o którym mowa w art. 80 ust. 2.

4. Wydatki Urzędu obejmują wynagrodzenia pracowników, koszty administracyjne, koszty infrastruktury oraz koszty operacyjne.

Artykuł 77

Opłaty pobierane od wybranych i niewybranych podmiotów zobowiązanych

1. Urząd pobiera roczną opłatę nadzorczą od wszystkich wybranych podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 13, oraz od niewybranych podmiotów zobowiązanych, które spełniają kryteria określone w art. 12 ust. 1. Opłaty pokrywają wydatki poniesione przez Urząd w związku z zadaniami związanymi z nadzorem, o których mowa w rozdziale II sekcje 3 i 4. Opłaty te nie mogą przekraczać wydatków związanych z tymi zadaniami. W przypadku gdy kryteria te nie są w pełni przestrzegane w danym roku, przy obliczaniu opłat na dwa kolejne lata dokonuje się niezbędnych korekt.

2. Wysokość opłaty pobieranej od każdego podmiotu zobowiązanego, o którym mowa w ust. 1, oblicza się zgodnie z ustaleniami zawartymi w akcie delegowanym, o którym mowa w ust. 6.

3. Opłaty oblicza się na najwyższym poziomie konsolidacji w Unii zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości.
4. Podstawą obliczenia rocznej opłaty nadzorczej za dany rok kalendarzowy są wydatki związane z bezpośrednim i pośrednim nadzorem nad wybranymi i niewybranymi podmiotami zobowiązanymi podlegającymi opłatom w danym roku. Urząd może wymagać uiszczenia na poczet rocznej opłaty zaliczek, których wysokość musi opierać się na rozsądnych szacunkach. Przed podjęciem decyzji o ostatecznej wysokości opłaty Urząd komunikuje się z odpowiednim podmiotem sprawującym nadzór finansowy w celu zapewnienia, by koszty nadzoru pozostawały racjonalne i umiarkowane dla wszystkich podmiotów zobowiązanych w sektorze finansowym. Urząd przekazuje zainteresowanym podmiotom zobowiązany odpowiednie informacje na temat podstawy obliczenia rocznej opłaty nadzorczej. Państwa członkowskie zapewniają, aby określony w niniejszym artykule obowiązek uiszczenia opłaty podlegał egzekucji na mocy prawa krajowego oraz by należne opłaty były w pełni uiszczane.
5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa podmiotów sprawujących nadzór finansowy do pobierania opłat zgodnie z prawem krajowym – w zakresie, w jakim zadania nadzorcze nie zostały powierzone Urzędowi – lub w odniesieniu do kosztów współpracy z Urzędem i udzielania mu pomocy oraz stosowania się do jego instrukcji, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 100 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie metody obliczania kwoty opłaty pobieranej od każdego wybranego i niewybranego podmiotu zobowiązanego podlegającego opłatom zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz procedury pobierania tych opłat. Przy opracowywaniu metody ustalania indywidualnej kwoty opłat Komisja bierze pod uwagę następujące kwestie:
 - a) całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj przychodów podmiotów zobowiązanych na najwyższym poziomie konsolidacji w Unii zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości;
 - b) czy podmiot zobowiązany kwalifikuje się do bezpośredniego nadzoru;
 - c) klasyfikację profilu podmiotów zobowiązanych pod względem ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu zgodnie z metodyką, o której mowa w art. 12 ust. 7 lit. b);
 - d) znaczenie podmiotu zobowiązanego dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki państwa członkowskiego lub większej liczby państw członkowskich, lub Unii;
 - e) kwotę opłaty pobieranej od niewybranych podmiotów zobowiązanych proporcjonalnie do ich przychodów lub obrotów, o których mowa w lit. a), która nie może przekraczać 20 % kwoty opłaty pobieranej od wybranych podmiotów zobowiązanych o takim samym poziomie przychodów lub obrotów.

Komisja przyjmuje akty delegowane, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 1 stycznia 2027 r.

Artykuł 78

Przyjęcie budżetu

1. Co roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków Urzędu na kolejny rok budżetowy, obejmujący również plan zatrudnienia, i przesyła go Radzie Wykonawczej.
2. Na podstawie tego projektu Rada Wykonawcza przyjmuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Urzędu na kolejny rok budżetowy.
3. Ostateczny projekt preliminarza dochodów i wydatków Urzędu przesyłany jest Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku.
4. Komisja przesyła ten preliminarz władzy budżetowej wraz z projektem budżetu ogólnego Unii.
5. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii szacunkowe kwoty, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwoty dotacji z budżetu ogólnego i przedstawia je władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.
6. Władza budżetowa zatwierdza środki przewidziane na wkład dla Urzędu.
7. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia Urzędu.

8. Budżet Urzędu jest przyjmowany przez Radę Wykonawczą. Staje się on ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.

Artykuł 79

Wykonanie budżetu

1. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet Urzędu z poszanowaniem zasad oszczędności, efektywności i skuteczności oraz zasady należytego zarządzania finansami.
2. Co roku dyrektor wykonawczy przesyła władzy budżetowej wszelkie informacje mające znaczenie z punktu widzenia ustaleń procedur oceny.

Artykuł 80

Przedstawienie sprawozdań finansowych i absolutorium

1. Do 1 marca kolejnego roku (rok N+1) księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe za bieżący rok budżetowy (rok N).
2. Do 31 marca roku N+1 Urząd przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu roczne sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetem i finansami Urzędu.
3. Do 31 marca roku N+1 księgowy Komisji przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe Urzędu skonsolidowane ze sprawozdaniem finansowym Komisji.
4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat wstępnego sprawozdania finansowego Urzędu zgodnie z art. 246 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽⁴¹⁾ Rada Wykonawcza przedstawia opinię na temat końcowego sprawozdania finansowego Urzędu.

Dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do 30 września roku N+1. Dyrektor wykonawczy przesyła tę odpowiedź również Radzie Wykonawczej.

5. Do 1 lipca roku N+1 księgowy Urzędu przesyła końcowe sprawozdanie finansowe wraz z opinią Rady Wykonawczej Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
6. Link do strony internetowej zawierającej końcowe sprawozdanie finansowe Urzędu publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do 15 listopada roku N+1.
7. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za rok budżetowy N zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
8. Na zalecenie Rady, stanowiącej większością kwalifikowaną, do dnia 15 maja roku N+2 Parlament Europejski udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.

Artykuł 81

Przepisy finansowe

Rada Wykonawcza po konsultacji z Komisją przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Urzędu. Nie odbiegają one od rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/715, chyba że takie odstępstwo jest konieczne ze względu na szczególne wymogi dotyczące działalności Urzędu, a Komisja udzieliła na nie uprzedniej zgody.

⁽⁴¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

*Artykuł 82***Środki zwalczania nadużyć finansowych**

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności wobec Urzędu stosuje się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, a także art. 86 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/715.
2. Urząd przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽⁴²⁾ oraz niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu Urzędu.
3. Decyzje dotyczące finansowania, wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków pieniężnych wydatkowanych przez Urząd.

*Artykuł 83***Bezpieczeństwo informatyczne**

1. Urząd ustanawia wewnętrzne zarządzanie w dziedzinie technologii informatycznych na szczeblu dyrektora wykonawczego, który określa budżet na technologie informatyczne i zarządza nim oraz zapewnia regularne sprawozdania dla Rady Wykonawczej dotyczące zgodności z obowiązującymi zasadami i normami bezpieczeństwa informatycznego.
2. Urząd zapewnia, aby wystarczająca część jego wydatków na technologie informatyczne była w sposób przejrzysty przeznaczana na bezpośrednie bezpieczeństwo informatyczne. Wkład w działalność Służby ds. Cyberbezpieczeństwa Instytucji, Organów i Jednostek Organizacyjnych Unii (CERT-UE) można zaliczyć do tej części.
3. Ustanawia się odpowiednią służbę ds. monitorowania, wykrywania i reagowania w zakresie bezpieczeństwa informatycznego, korzystającą z usług CERT-UE. Poważne incydenty muszą być zgłaszane do CERT-UE oraz do Komisji w ciągu 24 godzin od ich wykrycia.

*Artykuł 84***Odpowiedzialność i sprawozdawczość**

1. Urząd odpowiada za wykonanie niniejszego rozporządzenia przed Parlamentem Europejskim i Radą.
2. Urząd corocznie przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z wykonania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym informacje na temat planowanych zmian struktury i wysokości opłat nadzorczych, o których mowa w art. 77. W odniesieniu do wytycznych i zaleceń wydanych przez Urząd zgodnie z art. 54, sprawozdanie zawiera informacje na temat zgodności z wytycznymi i zaleceniami wydanymi w ciągu roku objętego sprawozdaniem, a także wszelkie odpowiednie aktualizacje dotyczące zgodności z wcześniej wydanymi wytycznymi i zaleceniami. Sprawozdanie jest podawane do wiadomości publicznej i zawiera wszelkie inne odpowiednie informacje, o które zwraca się Parlament Europejski na zasadzie ad hoc. Przewodniczący Urzędu publicznie przedstawia to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu.
3. Na wniosek Parlamentu Europejskiego przewodniczący Urzędu uczestniczy w wysłuchaniu w sprawie wykonania jego zadań przed właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego. Wysłuchanie odbywa się co najmniej raz w roku. Na wniosek Parlamentu Europejskiego przewodniczący Urzędu składa oświadczenie przed właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego i odpowiada na wszelkie pytania ich członków za każdym razem, gdy zostanie o to poproszony.
4. W terminie sześciu tygodni od każdego posiedzenia Rady Generalnej Urząd co najmniej udostępnia Parlamentowi Europejskiemu wyczerpujący i rzeczowy protokół tego posiedzenia, umożliwiający zrozumienie w pełni przebiegu dyskusji przeprowadzonych na tym posiedzeniu, w tym opatrzone uwagami wykaz decyzji. W tym protokole nie uwzględnia się dyskusji na forum Rady Generalnej poświęconych indywidualnym podmiotom zobowiązanym ani dyskusji związanych z poufnymi danymi nadzorczymi lub danymi związanymi z jednostkami analityki finansowej, chyba że akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.

⁽⁴²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

5. Urząd odpowiada ustnie lub pisemnie na pytania skierowane do niego przez Parlament Europejski w ciągu pięciu tygodni od ich otrzymania.
6. Przewodniczący Urzędu prowadzi przy drzwiach zamkniętych poufne dyskusje z właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego, gdy zostanie o to poproszony i gdy wymaga tego wykonywanie uprawnień Parlamentu Europejskiego na mocy Traktatów. Wszyscy uczestnicy przestrzegają wymogu zachowania tajemnicy zawodowej.
7. Informując Parlament Europejski o sprawach dotyczących wkładu Urzędu w działania Unii na forach międzynarodowych, Urząd nie ujawnia żadnych informacji, które otrzymał w trakcie wykonywania tego zadania, jeżeli informacje te podlegają wymogom poufności nałożonym przez strony trzecie.

ROZDZIAŁ V

PERSONEL I WSPÓŁPRACA

SEKCJA 1

Personel

Artykuł 85

Przepisy ogólne

1. W kwestiach nieregulowanych w niniejszym rozporządzeniu do personelu Urzędu stosuje się regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia innych pracowników oraz przepisy uzgodnione przez instytucje Unii w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 przewodniczący Urzędu i członkowie Rady Wykonawczej, o których mowa w art. 63 ust. 1 lit. b), traktowani są na równi odpowiednio z członkiem i sekretarzem Sądu pod względem uposażenia i wieku emerytalnego, jak określono w rozporządzeniu Rady (UE) 2016/300⁽⁴³⁾. W kwestiach nieregulowanych w niniejszym rozporządzeniu ani w rozporządzeniu (UE) 2016/300 stosuje się odpowiednio regulamin pracowniczy oraz warunki zatrudnienia innych pracowników.
3. Rada Wykonawcza, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, zgodnie z uregulowaniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego.
4. Urząd może korzystać z pomocy oddelegowanych ekspertów krajowych lub innego personelu niezatrudnionego przez Urząd, w tym oddelegowanych pracowników jednostek analityki finansowej.
5. Rada Wykonawcza przyjmuje przepisy dotyczące pracowników z państw członkowskich, którzy mają być oddelegowani do Urzędu, i w razie potrzeby aktualizuje je. Przepisy te regulują w szczególności kwestie finansowe związane z tym oddelegowaniem, w tym ubezpieczenie i szkolenia. W przepisach tych uwzględnia się fakt, że pracownicy ci są oddelegowani i mają wykonywać zadania przewidziane dla pracowników Urzędu. Obejmują one postanowienia dotyczące warunków oddelegowania. W stosownych przypadkach Rada Wykonawcza dąży do zapewnienia zgodności z przepisami mającymi zastosowanie do zwrotu kosztów podróży służbowych personelu statutowego.

Artykuł 86

Przywileje i immunitety

Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów dołączony do TUE i TFUE ma zastosowanie do Urzędu i jego pracowników.

⁽⁴³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/300 z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie ustalenia uposażenia osób zajmujących wysokie stanowiska publiczne w UE (Dz.U. L 58 z 4.3.2016, s. 1).

*Artykuł 87***Pracownicy Urzędu zatrudnieni wcześniej przez EUNB**

Pracownikom zatrudnionym na czas określony na podstawie art. 2 lit. f) i pracownikom kontraktowym zatrudnionym na podstawie art. 3a warunków zatrudnienia innych pracowników, którzy są zatrudnieni w Urzędzie na podstawie umowy zawartej przed dniem 1 stycznia 2026 r. i którzy bezpośrednio przed zatrudnieniem w Urzędzie byli zatrudnieni przez EUNB do wykonywania zadań i działań EUNB związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, wymienionych w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010, oferuje się w Urzędzie umowę o pracę tego samego rodzaju i na tych samych warunkach co w EUNB, z zastrzeżeniem limitu stanowisk, które mają zostać odjęte EUNB i przydzielone Urzędowi. Uznaje się, że ci pracownicy odbyli całą swoją służbę w Urzędzie.

*Artykuł 88***Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej**

1. Członkowie Rady Generalnej i Rady Wykonawczej oraz wszyscy pracownicy Urzędu, w tym urzędnicy oddelegowani czasowo przez państwa członkowskie oraz wszystkie inne osoby wykonujące zadania na rzecz Urzędu na podstawie umów, podlegają – również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji – wymogom dotyczącym tajemnicy zawodowej określonym w art. 339 TFUE oraz w art. 67 dyrektywy (UE) 2024/1640.
2. Rada Wykonawcza zapewnia, by osoby fizyczne świadczące dowolne usługi, w sposób bezpośredni lub pośredni, stały lub okazjonalny, związane z zadaniami Urzędu, w tym urzędnicy oraz inne osoby upoważnione przez Radę Wykonawczą lub wyznaczone w tym celu przez organy publiczne i jednostki analityki finansowej, podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy zawodowej równoważnym z wymogami określonymi w ust. 1.
3. Na potrzeby wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd jest uprawniony, w granicach i z zastrzeżeniem warunków określonych w aktach, o których mowa w art. 1 ust. 2, do wymiany informacji z unijnymi lub krajowymi organami i instytucjami w przypadkach, gdy akty te zezwalają podmiotom sprawującym nadzór finansowy na ujawnianie informacji tym podmiotom lub gdy państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość takiego ujawnienia na podstawie mających zastosowanie przepisów prawa Unii.
4. Urząd wprowadza praktyczne rozwiązania służące wdrożeniu zasad poufności określonych w ust. 1 i 2.
5. Urząd stosuje decyzję Komisji (UE, Euratom) 2015/444 ⁽⁴⁴⁾.

*Artykuł 89***Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz szczególnie chronionych informacji jawnych**

1. Urząd przyjmuje własne przepisy bezpieczeństwa równoważne z przepisami bezpieczeństwa Komisji dotyczącymi ochrony informacji niejawnych Unii Europejskiej (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, ustanowionymi w decyzji Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽⁴⁵⁾ i decyzji (UE, Euratom) 2015/444. Przepisy bezpieczeństwa Urzędu obejmują między innymi przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji. Rada Wykonawcza przyjmuje przepisy bezpieczeństwa Urzędu po zatwierdzeniu ich przez Komisję.
2. Porozumienie administracyjne w sprawie wymiany informacji niejawnych z odpowiednimi organami państwa trzeciego albo, w przypadku braku takiego porozumienia, doraźne udostępnienie informacji niejawnych UE tym organom wymaga wcześniejszej zgody Komisji.

⁽⁴⁴⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

⁽⁴⁵⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

*Artykuł 90***Zgłaszanie naruszeń i ochrona osób zgłaszających**

1. Urząd posiada specjalne kanały zgłaszania nieprawidłowości służące do przyjmowania i przetwarzania informacji przekazywanych przez osoby zgłaszające faktyczne lub potencjalne naruszenia:
 - a) rozporządzenia (UE) 2024/1624 w odniesieniu do wymogów dotyczących instytucji kredytowych i finansowych;
 - b) rozporządzenia (UE) 2023/1113;
 - c) dyrektywy (UE) 2024/1640 w odniesieniu do wymogów dotyczących organów nadzorczych, organów samorządu zawodowego wykonujących funkcje nadzorcze i jednostek analityki finansowej.
2. Osoby zgłaszające naruszenia za pośrednictwem tych kanałów oraz zainteresowane osoby korzystają, w stosownych przypadkach, z ochrony przewidzianej w dyrektywie (UE) 2019/1937.
3. Po złożeniu sprawozdań zgodnie z art. 60 ust. 4 dyrektywy (UE) 2024/1640 przez organy nadzorcze w sektorze niefinansowym Urząd może zwrócić się do tych organów nadzorczych o dodatkowe informacje na temat działań następczych podjętych w związku z otrzymanymi zgłoszeniami. Te organy nadzorcze niezwłocznie przekazują wymagane informacje, ale nie ujawniają informacji, które mogą prowadzić do identyfikacji osoby zgłaszającej.

*SEKCJA 2***Współpraca***Artykuł 91***Współpraca z Europejskimi Urzędami Nadzoru**

1. Urząd nawiązuje i utrzymuje ścisłą współpracę z Europejskimi Urzędami Nadzoru, w szczególności przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub wykonawczych standardów technicznych, wytycznych lub zaleceń objętych zakresem ich odnośnych zadań.
2. Do dnia 27 czerwca 2025 r. Urząd zawiera protokół ustaleń z Europejskimi Organami Nadzoru określający sposób, w jaki zamierzają współpracować przy wykonywaniu swoich zadań na mocy prawa Unii.

*Artykuł 92***Współpraca z organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu**

1. Urząd współpracuje i wymienia informacje z organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz, na zasadzie ograniczonego dostępu i poufności, z innymi krajowymi organami i podmiotami odpowiedzialnymi za zapewnianie zgodności z dyrektywami 2009/110/WE, 2009/138/WE, 2014/17/UE, 2014/65/UE i (UE) 2015/2366 oraz z Europejskimi Urzędami Nadzoru w granicach ich odpowiednich uprawnień.
2. Urząd zawiera protokół ustaleń z organami ostrożnościowymi zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, Europejskimi Urzędami Nadzoru oraz innymi organami krajowymi odpowiedzialnymi za zapewnianie zgodności z rozporządzeniem (UE) 2023/1114, określający ogólne zasady współpracy i wymiany informacji przy wykonywaniu ich zadań nadzorczych na mocy prawa Unii w odniesieniu do wybranych i niewybranych podmiotów zobowiązanych.

W razie potrzeby Urząd może również zawrzeć protokół ustaleń z innymi organami lub podmiotami, o których mowa w ust. 1, określający ogólne zasady współpracy i wymiany informacji przy wykonywaniu ich zadań nadzorczych na mocy prawa Unii w odniesieniu do wybranych i niewybranych podmiotów zobowiązanych.

3. Do dnia 27 czerwca 2025 r. Urząd i EBC zawierają protokół ustaleń określający praktyczne zasady współpracy i wymiany informacji przy wykonywaniu ich zadań na mocy prawa Unii.

4. Urząd zapewnia skuteczną współpracę i wymianę informacji między wszystkimi organami nadzorczymi w systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a odpowiednimi organami i podmiotami, o których mowa w ust. 1, także w zakresie dostępu do wszelkich informacji i danych zgromadzonych w centralnej bazie danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, o której mowa w art. 11.

Artykuł 93

Partnerstwa na rzecz wymiany informacji w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Jeżeli jest to odpowiednie z punktu widzenia realizacji zadań, o których mowa w rozdziale II, Urząd może tworzyć partnerstwa transgraniczne na rzecz wymiany informacji, z poszanowaniem praw podstawowych i sądowych gwarancji proceduralnych, lub uczestniczyć w partnerstwach na rzecz wymiany informacji ustanowionych w państwie członkowskim lub między kilkoma państwami członkowskimi w celu zapobiegania praniu pieniędzy, przestępstwom źródłowym i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk. Uczestnictwo Urzędu w już istniejącym partnerstwie uzależnione jest od zgody organów, które zawarły takie porozumienie.

2. W przypadku gdy Urząd ustanawia partnerstwo transgraniczne na rzecz wymiany informacji, zapewnia zgodność tego partnerstwa z wymogami art. 75 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2024/1624. Urząd może wystosować zaproszenie do podmiotów zobowiązanych oraz do właściwych organów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 44 lit. a), b) i c) tego rozporządzenia, a także do organów i jednostek organizacyjnych Unii, które odgrywają rolę w zapobieganiu praniu pieniędzy, przestępstwom źródłowym i finansowaniu terroryzmu oraz w zwalczaniu tych zjawisk, o ile taki udział jest odpowiedni dla wykonywania ich zadań i uprawnień. Za jednomyślną zgodą uczestniczących członków do udziału w posiedzeniach w ramach partnerstwa mogą być zapraszane okazjonalnie w stosownych przypadkach inne osoby trzecie.

Artykuł 94

Współpraca z OLAF-em, Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską

1. Urząd może zawierać porozumienia robocze z instytucjami unijnymi, zdecentralizowanymi agencjami unijnymi oraz innymi organami unijnymi działającymi w dziedzinie współpracy organów ścigania i współpracy sądowej. Takie porozumienia robocze mają charakter strategiczny, operacyjny lub techniczny i mają w szczególności na celu ułatwienie współpracy i wymiany informacji między stronami. Porozumienia robocze nie stanowią podstawy do umożliwienia wymiany danych osobowych i nie są wiążące dla Unii ani jej państw członkowskich.

2. Urząd ustanawia i utrzymuje bliskie stosunki z OLAF-em, Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską. W tym celu Urząd zawiera odrębne porozumienia robocze z OLAF-em, Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską, określające szczegóły ich współpracy. Celem tych stosunków jest w szczególności zapewnienie wymiany informacji operacyjnych i strategicznych oraz informacji na temat tendencji w odniesieniu do zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, przed którymi stoi Unia.

3. Aby promować i ułatwiać harmonijną współpracę między Urzędem a Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską, w porozumieniach roboczych z nimi przewiduje się w szczególności możliwość wzajemnego delegowania urzędników łącznikowych do swoich siedzib oraz określa się odnośne warunki.

Artykuł 95

Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

1. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozporządzeniu, bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji państw członkowskich i instytucji Unii, Urząd może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w państwach trzecich, posiadającymi kompetencje

regulacyjne, nadzorcze i związane z jednostkami analityki finansowej w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a także z organizacjami międzynarodowymi i z administracjami państw trzecich. Porozumienia te nie tworzą zobowiązań prawnych dla Unii i jej państw członkowskich, ani nie uniemożliwiają państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z tymi państwami trzecimi.

2. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk w Unii oraz wzmocnienia międzynarodowej koordynacji i współpracy w zwalczaniu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu Urząd może opracować modelowe porozumienie administracyjne. Organy nadzorcze i jednostki analityki finansowej dokładają wszelkich starań, aby zawierać swoje porozumienia w oparciu o to modelowe porozumienie.

3. W przypadkach gdy kontakty między kilkoma unijnymi organami nadzorczymi i jednostkami analityki finansowej a organami państw trzecich dotyczą kwestii objętych zakresem zadań Urzędu określonych w art. 5, Urząd odgrywa w razie potrzeby wiodącą rolę w ułatwianiu takich kontaktów. Ta rola Urzędu pozostaje bez uszczerbku dla regularnych kontaktów i działań właściwych organów nadzorczych i jednostek analityki finansowej wspólnie z organami państw trzecich.

4. W ramach swoich uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd przyczynia się do zapewnienia jednolitego, wspólnego, spójnego i skutecznego reprezentowania interesów Unii na forach międzynarodowych, w tym poprzez wspieranie Komisji w wykonywaniu jej zadań związanych z członkostwem w Grupie Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy oraz poprzez wspieranie prac i celów Grupy Egmont jednostek analityki finansowej.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 96

Dostęp do dokumentów

1. W odniesieniu do dokumentów będących w posiadaniu Urzędu stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001.
2. Decyzje podjęte przez Urząd na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub może zostać przeciwko nim wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych, odpowiednio, w art. 228 i 263 TFUE.
3. Prawo dostępu do dokumentów nie ma zastosowania do informacji poufnych obejmujących:
 - a) informacje lub dane Urzędu, podmiotów sprawujących nadzór finansowy lub podmiotów zobowiązanych, uzyskane w wyniku wykonywania zadań i czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 oraz w rozdziale II sekcja 3;
 - b) dane operacyjne lub informacje związane z takimi danymi operacyjnymi Urzędu i jednostek analityki finansowej, znajdujące się w posiadaniu Urzędu w wyniku wykonywania zadań i czynności, o których mowa w art. 5 ust. 5 oraz w rozdziale II sekcja 6.
4. Informacje poufne, o których mowa w ust. 3 lit. a), dotyczące procedury nadzorczej mogą być w całości lub częściowo ujawnione podmiotom zobowiązanym, które są stronami tej procedury nadzorczej, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Dostęp ten nie obejmuje dokumentów wewnętrznych Urzędu i podmiotów sprawujących nadzór finansowy ani korespondencji między nimi.
5. Rada Wykonawcza przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i zasady dotyczące ujawniania informacji odnoszących się do procedur nadzorczych.

Artykuł 97

Ogólne ustalenia dotyczące języka

1. Do Urzędu stosuje się rozporządzenie Rady nr 1.
2. Rada Wykonawcza podejmuje decyzje w sprawie wewnętrznego systemu językowego Urzędu, który to system jest spójny z systemem językowym w nadzorze bezpośrednim, przyjętym zgodnie z art. 29.

3. Usługi tłumaczeniowe i wszelkie inne usługi językowe wymagane przez Urząd, z wyjątkiem tłumaczenia ustnego, zapewnia Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej ustanowione na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2965/94 ⁽⁴⁶⁾.

Artykuł 98

Ochrona danych osobowych

1. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia na potrzeby zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, o których mowa w art. 70 dyrektywy (UE) 2024/1640 i art. 76 rozporządzenia (UE) 2024/1624, uznaje się za niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej Urzędowi na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/679.

Przy opracowywaniu wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 54, mających istotny wpływ na ochronę danych osobowych, Urząd ściśle współpracuje z Europejską Radą Ochrony Danych ustanowioną na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679 w celu unikania powielania zadań, niespójności i braku pewności prawa w dziedzinie ochrony danych. Po uzyskaniu upoważnienia ze strony Komisji Urząd konsultuje się również z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych ustanowionym na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1725. Urząd może również zapraszać krajowe organy odpowiedzialne za ochronę danych do uczestnictwa w charakterze obserwatorów w procesie opracowywania wytycznych i zaleceń.

2. Zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 Urząd może przyjąć przepisy wewnętrzne, które mogą ograniczyć stosowanie praw osób, których dane dotyczą, w przypadku gdy takie ograniczenia są niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 70 dyrektywy (UE) 2024/1640 i art. 76 rozporządzenia (UE) 2024/1624.

Artykuł 99

Odpowiedzialność Urzędu

1. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Urząd naprawia szkody wyrządzone przez Urząd lub przez jego pracowników przy wykonywaniu swoich obowiązków zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla systemów prawnych państw członkowskich. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących naprawy takich szkód.

2. Osobistą odpowiedzialność finansową oraz odpowiedzialność dyscyplinarną pracowników Urzędu wobec Urzędu regulują odpowiednie przepisy mające zastosowanie do pracowników Urzędu.

Artykuł 100

Akty delegowane

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 27 i 77, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 27 grudnia 2024 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 27 i 77, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

⁽⁴⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2965/94 z dnia 28 listopada 1994 r., ustanawiające Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (Dz.U. L 314 z 7.12.1994, s. 1).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 27 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

7. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 77 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 101

Umowa w sprawie siedziby i warunki działania

1. Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane Urzędowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba, oraz obiektów udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do pracowników Urzędu i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby, która ma zostać zawarta między Urzędem a państwem członkowskim po uzyskaniu zgody Rady Wykonawczej.

2. Państwo członkowskie, w którym Urząd ma siedzibę, zapewnia Urzędowi najlepsze możliwe warunki do należytego prowadzenia działalności, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o orientacji europejskiej i odpowiednie połączenia komunikacyjne.

Artykuł 102

Ocena i przegląd

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r., a następnie co pięć lat Komisja przygotowuje sprawozdanie na temat wyników działalności Urzędu w odniesieniu do jego celów, mandatu, zadań i lokalizacji, zgodnie z wytycznymi Komisji. Sprawozdanie to dotyczy w szczególności:

- a) ewentualnej potrzeby zmiany mandatu Urzędu oraz skutków finansowych takiej zmiany;
- b) wpływu wszystkich działań i zadań nadzorczych Urzędu na interesy Unii jako całości, a w szczególności skuteczność:
 - (i) zadań nadzorczych i czynności związanych z bezpośrednim nadzorem nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi;
 - (ii) pośredniego nadzoru nad niewybranymi podmiotami zobowiązanymi;
 - (iii) pośredniego nadzoru zwierzchniego nad innymi podmiotami zobowiązanymi;
- c) wpływu działań związanych ze wspieraniem i koordynacją jednostek analityki finansowej, a w szczególności koordynacji wspólnych analiz działalności i transakcji transgranicznych prowadzonych przez jednostki analityki finansowej;
- d) bezstronności, obiektywności i autonomii Urzędu;
- e) odpowiedniego charakteru ustaleń dotyczących zarządzania, w tym składu Rady Wykonawczej i ustaleń dotyczących głosowania w Radzie Wykonawczej oraz jej relacji z Radą Generalną;
- f) efektywności kosztowej Urzędu, w stosownych przypadkach, oddzielnie w odniesieniu do poszczególnych źródeł finansowania;
- g) skuteczności mechanizmu umożliwiającego wnoszenie odwołań od decyzji Urzędu oraz ustaleń dotyczących niezależności i rozliczalności mające zastosowanie do Urzędu;

- h) skuteczności uzgodnień dotyczących współpracy i wymiany informacji między Urzędem a organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy;
 - i) kontaktów Urzędu z innymi organami nadzorczymi i instytucjami unijnymi, w tym z EUNB, Europolem, Eurojustem, OLAF-em i Prokuraturą Europejską;
 - j) zakresu bezpośredniego nadzoru oraz kryteriów i metod oceny i wyboru podmiotów do bezpośredniego nadzoru;
 - k) skuteczności uprawnień Urzędu w zakresie nadzoru i nakładania kar;
 - l) skuteczności i konwergencji praktyk nadzorczych osiągniętych przez organy nadzorcze oraz roli Urzędu w tym względzie.
2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, analizuje się także, czy:
- a) zasoby Urzędu są odpowiednie, aby mógł on realizować powierzone mu obowiązki;
 - b) należy powierzyć Urzędowi dodatkowe zadania nadzorcze w stosunku do podmiotów zobowiązanych spoza sektora finansowego, określając, w stosownych przypadkach, rodzaje podmiotów, które powinny podlegać dodatkowym zadaniom nadzorczym;
 - c) należy powierzyć Urzędowi dodatkowe zadania w zakresie wspierania i koordynacji prac jednostek analityki finansowej;
 - d) należy przyznać Urzędowi dodatkowe uprawnienia do nakładania kar.
3. W co drugim sprawozdaniu Komisja dokonuje szczegółowego przeglądu wyników osiągniętych przez Urząd biorąc pod uwagę jego cele, mandat, zadania i uprawnienia, w tym ocenia, czy kontynuacja działalności Urzędu jest nadal uzasadniona w odniesieniu do tych celów, mandatu i zadań.
4. Sprawozdanie to oraz, w stosownych przypadkach, towarzyszące mu wnioski przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 103

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 2 uchyla się akapit drugi;
 - b) w ust. 5 uchyla się lit. h);
- 2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) uchyla się pkt 1a;
 - b) w pkt 2 uchyla się ppkt (iii);
- 3) w art. 8 ust. 1 uchyla się lit. l);
- 4) uchyla się art. 9a oraz 9b;
- 5) art. 17 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie zastosuje się do formalnej opinii, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w przewidzianym w niej terminie oraz w przypadku gdy konieczne jest odpowiednio szybkie zarządzenie nieprzestrzeganiu przepisów w celu utrzymania bądź przywrócenia równych warunków konkurencji na rynku lub zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego i jego integralności, Urząd może – w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w aktach

ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, mają bezpośrednie zastosowanie do instytucji finansowych – przyjęć decyzję indywidualną skierowaną do instytucji finansowej, zobowiązującą ją do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Decyzja Urzędu jest zgodna z formalną opinią wydaną przez Komisję zgodnie z ust. 4.”;

6) art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie stosuje się do decyzji Urzędu i tym samym nie zapewnia spełnienia przez instytucję finansową wymogów, które mają do niej bezpośrednie zastosowanie na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może wydać skierowaną do tej instytucji finansowej decyzję indywidualną, zobowiązującą tę instytucję do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.”;

7) w art. 33 ust. 1 uchyla się akapit drugi;

8) art. 40 ust. 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Rada Organów Nadzoru może podjąć decyzję o dopuszczeniu obserwatorów. W szczególności Rada Organów Nadzoru dopuszcza przedstawiciela Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1620 (*), jeżeli omawiane lub rozstrzygane są kwestie objęte zakresem jego mandatu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1620 z dnia 31 maja 2024 r. ustanawiające Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).”;

9) w art. 81 uchyla się ust. 2b.

Artykuł 104

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 uchyla się akapit drugi;

2) art. 40 ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Rada Organów Nadzoru może podjąć decyzję o dopuszczeniu obserwatorów. W szczególności Rada Organów Nadzoru dopuszcza przedstawiciela Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1620 (*), jeżeli omawiane lub rozstrzygane są kwestie objęte zakresem jego mandatu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1620 z dnia 31 maja 2024 r. ustanawiające Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).”;

3) w art. 54 uchyla się ust. 2a.

Artykuł 105

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 uchyla się akapit drugi;
- 2) art. 40 ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Rada Organów Nadzoru może podjąć decyzję o dopuszczeniu obserwatorów. W szczególności Rada Organów Nadzoru dopuszcza przedstawiciela Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1620 (*), jeżeli omawiane lub rozstrzygane są kwestie objęte zakresem jego mandatu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1620 z dnia 31 maja 2024 r. ustanawiające Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).;”;

- 3) w art. 54 uchyla się ust. 2a.

Artykuł 106

Przepisy przejściowe

1. Do dnia 27 czerwca 2028 r. art. 11 stosuje się jedynie do podmiotów sprawujących nadzór finansowy, instytucji kredytowych i instytucji finansowych. Organy nadzorcze w sektorze niefinansowym mogą jednak dobrowolnie spełnić wymogi tego artykułu przed tą datą.

Na potrzeby utworzenia i prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 11, Urząd zawiera z EUNB dwustronną umowę w sprawie dostępu do bazy danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ustanowionej zgodnie z art. 9a rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a także finansowania tej bazy i wspólnego zarządzania nią. Umowę zawiera się na wspólnie uzgodniony okres, który może zostać przedłużony maksymalnie do dnia 30 czerwca 2027 r. W tym okresie EUNB musi przynajmniej móc nadal otrzymywać informacje, analizować je i udostępniać zgodnie z art. 9a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w imieniu Urzędu i w oparciu o finansowanie udostępnione w tym celu przez Urząd.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 2, jeżeli, przy pierwszej procedurze wyboru, do bezpośredniego nadzoru zgodnie z art. 13 ust. 1 kwalifikowałyby się ponad 40 podmiotów zobowiązanych, Urząd wykonuje zadania wymienione w art. 5 ust. 2 w odniesieniu do 40 podmiotów zobowiązanych lub grup działających w największej liczbie państw członkowskich za pośrednictwem zakładów lub w ramach swobody świadczenia usług.

W przypadku gdy zastosowanie kryterium, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyniesie w rezultacie więcej niż 40 podmiotów zobowiązanych lub grup, Urząd wybiera – spośród podmiotów zobowiązanych lub grup, które zostałyby wybrane zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu i które działają w najmniejszej liczbie państw członkowskich – te, które mają najwyższy stosunek wolumenu transakcji z państwami trzecimi do całkowitego wolumenu transakcji, mierzony w ostatnim roku obrotowym.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 3 dodatkowa procedura wyboru tam określona nie ma zastosowania podczas pierwszej procedury wyboru.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 48 ust. 7 udział jednostek analityki finansowej we wzajemnych ocenach jest dobrowolny podczas dwóch pierwszych procedur wzajemnej oceny.

Artykuł 107

Rozpoczęcie działalności Urzędu

Komisja jest odpowiedzialna za ustanowienie i początkowe funkcjonowanie Urzędu do dnia 31 grudnia 2025 r. W tym celu:

- a) Komisja może wyznaczyć urzędnika Komisji do pełnienia obowiązków tymczasowego dyrektora wykonawczego oraz do wykonywania obowiązków powierzonych dyrektorowi wykonawczemu do czasu, gdy Urząd będzie w stanie wykonywać swój własny budżet, a dyrektor wykonawczy podejmie swoje obowiązki po powołaniu go przez Radę Wykonawczą zgodnie z art. 70;
- b) na zasadzie odstępstwa od art. 62 ust. 1 do czasu powołania przewodniczącego Urzędu tymczasowy dyrektor wykonawczy może zwoływać posiedzenia Rady Generalnej i przewodniczyć im, bez prawa głosu;
- c) na zasadzie odstępstwa od art. 64 ust. 4 lit. g) do czasu przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 70, tymczasowy dyrektor wykonawczy wykonuje uprawnienia organu powołującego;
- d) Komisja może udzielić Urzędowi pomocy, w szczególności poprzez oddelegowanie urzędników Komisji na potrzeby realizacji działań Urzędu pod kierownictwem tymczasowego dyrektora wykonawczego lub dyrektora wykonawczego;
- e) tymczasowy dyrektor wykonawczy może zatwierdzać wszelkie płatności w ramach środków zapisanych w budżecie Urzędu i zawierać umowy, w tym umowy o pracę, po przyjęciu planu zatrudnienia Urzędu.

Artykuł 108

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2025 r.

Art. 1, 4, 49, 53, 54, 55, 57–66, 68–71, 100, 101 i 107 stosuje się od dnia 26 czerwca 2024 r., a art. 103 stosuje się od dnia 31 grudnia 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodnicząca

H. LAHBIB

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz współczynników związanych z okolicznościami obciążającymi i łagodzącymi na potrzeby stosowania art. 22

Do kwot podstawowych, o których mowa w art. 22 ust. 4, stosuje się kumulatywnie następujące współczynniki na podstawie każdego z następujących czynników obciążających i łagodzących:

I. Współczynniki korygujące związane z okolicznościami obciążającymi:

1. Jeżeli naruszenie popełniono wielokrotnie, w odniesieniu do każdego powtórzenia naruszenia stosuje się dodatkowy współczynnik w wysokości 1,1.
2. Jeżeli naruszenie trwa dłużej niż sześć miesięcy, stosuje się współczynnik w wysokości 1,5.
3. Jeżeli naruszenie ujawniło systemowe słabości w organizacji podmiotu zobowiązanego, w szczególności w zakresie jego procedur, systemów zarządzania lub mechanizmów kontroli wewnętrznej, stosuje się współczynnik w wysokości 2,2.
4. Jeżeli naruszenia dopuszczano się umyślnie, stosuje się współczynnik w wysokości 3.
5. Jeżeli od momentu stwierdzenia naruszenia nie podjęto żadnych działań naprawczych, stosuje się współczynnik w wysokości 1,7.
6. Jeżeli kadra kierownicza wyższego szczebla wybranego podmiotu zobowiązanego nie współpracowała z Urzędem przy prowadzeniu dochodzeń, stosuje się współczynnik w wysokości 1,5.

II. Współczynniki korygujące związane z okolicznościami łagodzącymi:

1. Jeżeli kadra kierownicza wyższego szczebla wybranego podmiotu zobowiązanego jest w stanie wykazać, że zastosowała wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec naruszeniu, stosuje się współczynnik w wysokości 0,7.
2. Jeżeli wybrany podmiot zobowiązany w sposób szybki, skuteczny i pełny powiadomił Urząd o naruszeniu, stosuje się współczynnik w wysokości 0,4.
3. Jeżeli wybrany podmiot zobowiązany dobrowolnie zastosował środki w celu zapewnienia, by w przyszłości nie doszło do podobnych naruszeń, stosuje się współczynnik w wysokości 0,6.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz bezpośrednio stosowanych wymogów, o których mowa w art. 22 ust. 3

1. Wymogami dotyczącymi należytej staranności wobec klienta, o których mowa w art. 22 ust. 3 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, są wymogi określone w: art. 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 33, 34, 36, 39, 42, 44, 46 i 47 rozporządzenia (UE) 2024/1624.
2. Wymogami dotyczącymi zasad, procedur i mechanizmów kontroli na poziomie grupy, o których mowa w art. 22 ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia, są wymogi określone w art. 16 i 17 rozporządzenia (UE) 2024/1624.
3. Wymogami dotyczącymi obowiązków sprawozdawczych, o których mowa w art. 22 ust. 3 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, są wymogi określone w art. 69, 70 i 71 rozporządzenia (UE) 2024/1624 oraz w art. 9, 13 i 18 rozporządzenia (UE) 2023/1113.
4. Wymogami dotyczącymi wewnętrznych zasad, procedur i mechanizmów kontroli, o których mowa w art. 22 ust. 3 lit. b), są wymogi określone w art. 9, 10, 11, 18, 48 i 49 rozporządzenia (UE) 2024/1624 oraz w art. 23 rozporządzenia (UE) 2023/1113.
5. Innymi wymogami, o których mowa w art. 22 ust. 3 lit. c) i d) niniejszego rozporządzenia, są wymogi określone w art. 73, 77, 78 i 79 rozporządzenia (UE) 2024/1624 oraz w art. 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 24 i 26 rozporządzenia (UE) 2023/1113.